

ΚΥΡΙΑΚΟΥ ΚΟΣΜΑ

Δ. Φ. ΚΑΘΗΓΗΤΟΥ ΤΟΥ Α' ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΧΡΗΣΤΟΜΑΘΕΙΑ

Διὰ τὴν Α' τάξιν τῶν Ἑλληνικῶν σχολείων

Τιμᾶται μετὰ τοῦ βιβλίου καὶ φόρου δρ. 10.50
(Ἀξία βιβλιοσήμου δρ. 4.20. Φόρος Ἀναγκ. Δαν. 10 % δρ. 0.40)

Ἀριθμὸς ἐγκριτικῆς ἀποφάσεως 27967

Ἀριθμὸς ἀδείας κυκλοφορίας 609, 14 Ἰουλίου 1923

ΕΚΔΟΣΙΣ ΔΕΚΑΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΚΔΟΤΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ Δ. ΚΟΛΛΑΡΟΣ

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ ΤΗΣ "ΕΣΤΙΑΣ",

44 — ΕΝ ΟΔῳ ΣΤΑΔΙΟΥ — 44

1923

ΚΥΡΙΑΚΟΥ ΚΟΣΜΑ

Δ. Φ. ΚΑΘΗΓΗΤΟΥ ΤΟΥ Α' ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ

Αρχειο 45166

ΕΛΛΗΝΙΚΗ

ΧΡΗΣΤΟΜΑΘΕΙΑ

Διὰ τὴν Α' τάξιν τῶν Ἑλληνικῶν σχολείων

ΕΚΔΟΣΙΣ ΔΕΚΑΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΚΔΟΤΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ Δ. ΚΟΛΛΑΡΟΣ

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ ΤΗΣ "ΕΣΤΙΑΣ",

44 — ΕΝ ΟΔΩ ΣΤΑΔΙΟΥ — 44

1923

Πᾶν γνήσιον ἀντίτυπον φέρει τὴν ὑπογραφήν τοῦ συγγραφέως
καὶ τὴν σφραγίδα τοῦ Βιβλιοπωλείου τῆς «Ἑστίας».

Ioel Rosas

Ἐν Ἀθήναις, Τυπογραφεῖον «Ἑστία» — 13906

Κ Η

Λ Α Θ Ε Ι Α

Α'

ΑΙΣΩΠΕΙΟΙ ΜΥΘΟΙ

1. Γυνή και ὄρνις.

Γυνή τις ὄρνιν εἶχε καθ' ἐκάστην ἡμέραν ᾧδον αὐτῇ τίκτουσαν. Νομίζουσα οὖν τέξεσθαι αὐτὴν δις τῆς ἡμέρας, εἰ πλείω τροφήν παρέχοι, τοῦτο ἐποίει. Ἡ δὲ ὄρνις πίων γενομένη οὐδὲ ἅπαξ τῆς ἡμέρας ἔτικτεν.

2. Ὅρνις χρυσοτόκος.

Ἄνθρωπός τις εἶχεν ὄρνιν ᾧα χρυσᾷ τίκτουσαν. Νομίσας δὲ ἔνδον αὐτῆς ὄγκον χρυσίου εἶναι ἀπέκτεινε ταύτην, ἀλλ' εὗρεν ὁμοίαν ταῖς λοιπαῖς ὄρνισιν. Οὕτω δὲ ἐλπίσας ἀνδρόον πλοῦτον εὗρήσειν καὶ τοῦ μικροῦ ἐστερήθη ἐκείνου.

3. Κύων κρέας φέρουσα.

Κύων κρέας ἔχουσα ποταμὸν διέβαινεν. Θεασαμένη δὲ τὴν ἑαυτῆς σκιάν ἐν τῷ ὕδατι ὑπέλαβεν ἑτέραν κύνα εἶναι μείζον κρέας ἔχουσαν· διόπερ καταλιποῦσα τὸ ἴδιον ὥρμησεν ὥς τὸ ἐκείνης ἀφαιρησομένη. Καὶ οὕτω συνέβη αὐτῇ ἀμφοτέρων στερῆσθαι.

4. Κίχλη.

Ἐν τινι μυρσινῶνι κίχλη ἐνέμετο· διὰ δὲ τὴν γλυκύτητα τοῦ καρποῦ οὐκ ἀπεχώρει. Ἰξευτὴς δὲ ἰδὼν αὐτὴν ἰξευσε καὶ μετ' ὀλίγον συνέλαβεν. Ἡ δὲ μέλλουσα ἀναιρεθῆσεσθαι ἔλεγεν· «δειλαία εἰμί, ἢ διὰ τροφῆς γλυκύτητα τοῦ βίου στεροῦμαι».

5. Ὄνος καὶ λεοντῆ.

Ὄνος δορὰν λέοντος ἐπενδυθεὶς λέων ἐνομιζέτο πᾶσι καὶ φυγὴ μὲν ἦν ἀνθρώπων, φυγὴ δὲ ποιμνίων. Ὡς δὲ ἄνεμος ἔπνευσεν, ἡ δορὰ περιηρέθη καὶ γυμνὸς ὁ ὄνος ἦν. Τότε πάντες ἐπιδραμόντες ξύλοις καὶ ῥοπάλοις αὐτὸν ἔπαιον.

6. Λύχνος.

Λύχνος μεθύων ἐλαίῳ καὶ φαίνων ἐκανχᾶτο ὥς ὑπὲρ ἡλίον λάμπει. Ἀνέμου δὲ πνεύσαντος, εὐθὺς ἀπесβέσθη ὁ λύχνος. Τὸ δεύτερον δὲ ἅπιων τις εἶπεν αὐτῷ· «φαῖνε, λύχνε, καὶ σίγα· τῶν ἀστέρων τὸ φῶς οὐδέποτε ἐκλείπει».

7. Ὁ κομπάζων.

Ἀνὴρ τις πολλὸν χρόνον ἀποδημήσας ἀπενόστησεν. Ὡτινι δὲ τῶν πολιτῶν ἀπαντῶν, κομπάζων διηγείτο· «ἀποδημῶν πολλὰ καὶ μεγάλα ἔδρασα, καὶ ἐν τῇ Ῥόδῳ πῆδημα ἐπήδησα, οἷον οὐδεὶς ἂν ὑμῶν πηδήσειεν. Μάρτυρας δὲ ποιούμεαι πάντας, ὅσοι με τοῦτο τὸ πῆδημα πηδήσαντα ἐθεάσαντο». Εἷς δ' αὐτῶν ἔλεγεν· «ὦ φίλε, οὐκ ἀνάγκη ἄλλους μάρτυρας ποιήσασθαι αὐτοῦ Ῥόδου, αὐτοῦ πῆδημα».

8. Κόραξ καὶ ἀλώπηξ.

Κόραξ κρέας ἀρπιάσας ἐπὶ δένδρῳ τινὸς ἐκάθισεν· ἀλώπηξ δὲ θεασαμένη αὐτὸν καὶ βουλομένη τὸ κρέας τούτου

λαβεῖν, ἐπῆναι αὐτὸν ὡς εὐμεγέθη τε καὶ καλόν, καὶ ἔλεγεν, ὥς πρέπει αὐτῷ μάλιστα τῶν ὀρνέθων βασιλεύειν, καὶ τοῦτο πάντως ἂν γένοιτο, εἰ φωνὴν εἶχεν. Ὁ δὲ βουλόμενος δηλῶσαι αὐτῇ, ὅτι καὶ φωνὴν ἔχει, βαλὼν τὸ κρέας πάνν ἔκραζεν· ἐκείνη δὲ προσδραμοῦσα καὶ τὸ κρέας ἀρπάσασα εἶπεν· «ὦ κόραξ, ἔχεις τὰ πάντα· νοῦν μόνον κτῆσαι».

9. Πῆραι δύο.

Ἀνθρώπων ἕκαστος δύο πῆρας φέρει, τὴν μὲν ἔμπροσθεν, τὴν δὲ ὀπίσθεν, γέμει δὲ κακῶν ἑκατέρα· ἀλλ' ἡ μὲν ἔμπροσθεν πλήρης ἐστὶν ἀλλοτριῶν, ἡ δὲ ὀπίσθεν τῶν αὐτοῦ τοῦ φέροντος. Καὶ διὰ τοῦτο οἱ ἄνθρωποι τὰ μὲν ἐξ αὐτῶν κακὰ οὐχ ὀρῶσιν, τὰ δὲ ἀλλότρια πάνν ἀκριβῶς θεῶνται.

10. Ὀδοιπόροι καὶ πλάτανος.

Ὀδοιπόροι δύο θέρονς ὥρα περὶ μεσημβρίαν ὑπὸ καύματος ἐτρούχοντο. Ὡς δὲ ἐθεάσαντο πλάτανον, ὑπὸ ταύτην ἦλθον καὶ ἐν σκιᾷ κατακλιθέντες ἀνεπαύοντο. Ἀναβλέψαντες δὲ εἰς τὴν πλάτανον ἔλεγον πρὸς ἀλλήλους, ὡς ἄκαρπον καὶ ἀνωφελὲς ἀνθρώποις ἐστὶ τοῦτο τὸ δένδρον. Ἡ δὲ ὑπολαβοῦσα εἶπεν· «ὦ ἀχάριστοι, εἴ τι τῆς ἐξ ἐμοῦ εὐεργεσίας ἀπολαύοντες ἄκαρπόν με λέγετε καὶ ἀνωφελῆ;».

11. Ἀνδροφόνος.

Ἀνδρωπὸν τις ἀποκτείνας ὑπὸ τῶν συγγενῶν αὐτοῦ ἐδιώκετο. Φεύγων δὲ κατὰ τὸν Νεῖλον ποταμὸν, ἀπήντησε λέοντι. Τοῦτον φοβηθεὶς ἀνέβη ἐπὶ τὸ δένδρον τῷ ποταμῷ παρακείμενον. Θεασάμενος δ' ἐπὶ τοῦ δένδρου δράκοντα, ἑαυτὸν εἰς τὸν ποταμὸν ἔρριπεν. Ἐν δὲ τῷ ποταμῷ κροκόδειλος αὐτὸν κατέφαγεν.

12. Παῖς ψεύστης.

Παῖς πρόβατα νέμων τοὺς ἀγρότας πολλάκις ἐπεκαλεῖτο λέγων· «βοηθεῖτε δεῦρο· λύκος ἔρχεται». Οἱ δὲ ἀγρόται τρέχοντες εὗρισκον τοῦτον οὐκ ἀληθεύοντα. Μετὰ δὲ ταῦτα, ὅτε τῇ ἀληθείᾳ ὁ λύκος προσῆλθεν, ὁ παῖς ἐβόα «δεῦτε, λύκος», ἀλλ' οὐκ εἷ τις ἐπίστευεν, ὥστε προσδραμεῖν καὶ βοηθῆσαι αὐτῷ. Ὁ δὲ λύκος εὐρὼν ἄδειαν τὴν ποίμνην πᾶσαν ῥαδίως διέφθειρεν.

13. Γεωργοῦ παῖδες.

Γεωργοῦ παῖδες ἐστασίαζον. Ὁ δὲ λόγοις ἐπειρᾶτο πείσαι τούτους ὁμονοεῖν, ἀλλ' οὗτοι τοῖς λόγοις αὐτοῦ οὐκ ἐπείθοντο. Διὰ τοῦτο, ὅπως αὐτοὺς ἔργῳ τινὶ πείσειεν, ἔλεξεν· «κομίσατέ μοι ῥάβδων δέσμην». Τῶν δὲ παίδων ταύτην κομισάντων, ἀνθρώας τὰς ῥάβδους θραῦσαι αὐτοὺς ἐκέλευσεν. Ἐπεὶ δὲ οὐ δυνατοὶ ἦσαν καίπερ σπουδάζοντες τοῦτο ποιῆσαι, τὴν δέσμην λύσας ἀνὰ μίαν ῥάβδον θραῦσαι ἐκέλευσεν ἕκαστον. Τῶν δὲ παίδων ῥαδίως τοῦτο ποιησάντων ἔλεξεν· «ἐπείσθητε τῷ ἔργῳ· ἐὰν μὲν στασιάσητε, ἡττηθήσεσθε, ἐὰν δὲ ὁμονοήσητε, νικήσετε. Μακαριῶ ὑμᾶς, ἐάν μοι πεισθῇτε».

14. Δημάδης ὁ ῥήτωρ.

Δημάδης ὁ ῥήτωρ, ἐν τῇ τῶν Ἀθηναίων ἐκκλησίᾳ λόγον ποιούμενός ποτε, ἐκείνων οὐχ ὑπακουόντων ἔλεξεν· «ἀλλ' ἐπιτρέψατέ μοι Αἰσώπειον μῦθον λέξαι». Τούτων δὲ προτρεψαμένων, ἀρξάμενος ἔλεγεν· «Δημήτηρ καὶ χελιδὼν καὶ ἔγχελυς τὴν αὐτὴν ὁδὸν ἐβάδιζον· ἐπεὶ δὲ πρὸς ποταμόν τινα ἦκον, ἡ μὲν χελιδὼν ἤρθη εἰς τὸν ἀέρα, ἡ δὲ ἔγχε-

λυσ ἐπήδησεν εἰς τὸ ὕδωρ». Καὶ ταῦτα λέξας ἐσιώπησεν. Ἐρωτησάντων δ' αὐτῶν «τί δὲ ἡ Δημήτηρ ἔπαθεν ;» ἔλεξεν «ὄργισται ὑμῖν, οἷτινες τὰ τῆς πόλεως πράγματα ἐάσαντες Αἰσώπειον μῦθον περὶ πλείονος ποιεῖσθε ».

15. Ὀνου σκιά.

Δημοσθένης θορυβούντων ποτὲ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τῶν Ἀθηναίων ἔλεγε μῦθόν τινα διηγῆσεσθαι. Τούτων δὲ σιωπησάντων εἶπεν «νεανίας τις θέρους ὥρα ἐμισθώσατο ἐξ ἄστεως ὄνον Μέγαράδε. Μεσούσης δὲ τῆς ἡμέρας καὶ σφοδρῶς φλέγοντος τοῦ ἡλίου καὶ ὁ ὀνηλάτης καὶ ὁ νεανίας ἐβούλοντο ὑποδύεσθαι ὑπὸ τὴν τοῦ ὄνου σκιάν. Καὶ ὁ μὲν ἔλεγε μεμισθωκέναι τὸν ὄνον μόνον, οὐ τὴν τοῦ ὄνου σκιάν, ὁ δὲ μισθωσάμενος τὴν πᾶσαν ἔχειν ἐξουσίαν». Ταῦτα οὖν εἰπὼν ἐπαύσατο Δημοσθένης. Τῶν δὲ Ἀθηναίων δεομένων καὶ τὸ τέλος τοῦ μύθου διηγῆσασθαι, εἶπεν «περὶ μὲν ὄνου σκιᾶς ἄρα βούλεσθε ἀκοῦσθαι, περὶ δὲ σπουδαίων πραγμάτων λέγοντί μοι οὐ προσέχετε ».

ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

1. Πῶς οἱ Μυτιληναῖοι ἐτιμώρουν τοὺς ἀποστατοῦντας
συμμάχους.

Οἱ Μυτιληναῖοι, ἐπεὶ τῆς θαλάσσης ἤρξαν, τοῖς ἀφιστα-
μένοις τῶν συμμάχων τιμωρίαν ἐπέβαλλον, γράμματα μὴ
μανθάνειν τοὺς παῖδας αὐτῶν μηδὲ μουσικὴν διδάσκεσθαι,
πασῶν ζημιῶν ἡγούμενοι βαρυτάτην εἶναι ταύτην, ἐν ἀμου-
σία καὶ ἀμαθία τὸν βίον διάγειν.

2. Ἀγωγή τῶν ἐλευθέρων παίδων ἐν Κρήτῃ.

Κρήτες τοὺς ἐλευθέρους παῖδας μανθάνειν ἐκέλευον τοὺς
νόμους μετὰ τινος μελωδίας, ἵνα ἐκ τῆς μουσικῆς ψυχαγω-
γῶνται καὶ εὐκολώτερον αὐτοὺς τῇ μνήμῃ διαλαμβάνωσι
καὶ ἵνα μὴ τι τῶν κεκωλυμένων πράξαντες ἀπολογῶνται
ἀγνοίᾳ πεποιηκέναι. Δεύτερον δὲ μάθημα ἔταξαν τοὺς τῶν
θεῶν ὕμνους μανθάνειν, τρίτον δὲ τὰ τῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν
ἐγκώμια.

3. Ἡ τῶν Λακεδαιμονίων ἀγωγή.

Γέρων τις ἐν Ὀλυμπίᾳ τὸν ἀγῶνα ἐπιθυμῶν θεάσασθαι
ἔδρας ἠπόρει, πάντοθεν δ' ὕβριζετο καὶ κατεγελάτο οὐδε-
νὸς αὐτὸν δεχομένου. Ἐπεὶ δ' ἦκε πρὸς Λακεδαιμονίους,
πάντες οἱ παῖδες καὶ πολλοὶ τῶν ἀνδρῶν ἔσπευσαν τοῦ
τόπου ἐκχωρεῖν. Μάλιστα γὰρ ἐτιμῶντο οἱ γέροντες ἐν

Σπάρτη, καταγελαῖν δὲ γέροντος αἰσχιστον ἐνομίζετο. Τότε δὲ σχεδὸν πάντες οἱ Ἕλληνες ἐπεβόησαν ἐπαινοῦντες τὸ τῶν Λακεδαιμονίων ἥθος. Ὁ δὲ γέρον δακρύσας εἶπε· «οἷμοι τῶν κακῶν ἅπαντες μὲν οἱ Ἕλληνες οὐκ ἀγνοοῦσι τὰ καλά, χρῶνται δὲ αὐτοῖς μόνοι Λακεδαιμόνιοι».

4. Μειράκιον Ἐρετρικὸν δεικνύει τῷ πατρί του
τί ἐδιδάχθη ἐν τῇ σχολῇ τοῦ φιλοσόφου Ζήνωνος.

Μειράκιον Ἐρετρικὸν προσεφώτισε Ζήνωνι ἐπὶ πολὺν χρόνον ἔστ' εἰς ἄνδρας ἀφίκετο. Ὑστερον οὖν εἰς τὴν Ἐρετρίαν ἐπανῆλθε καὶ αὐτὸν ὁ πατήρ ἤρετο, ὅτι ἄρα μάθοι σοφὸν ἐν τῇ τοσαύτῃ διατριβῇ τοῦ χρόνου. Ὁ δὲ δείξειν εἶπε καὶ οὐκ εἰς μακρὰν ἔδρασε τοῦτο. Χαλεπήναντος γὰρ αὐτῷ τοῦ πατρὸς καὶ τέλος πληγὰς ἐντείναντος, ὁ δέ, ἡσυχίαν ἀγαγὼν καὶ ἐγκατεστήσας, τοῦτο εἶπε μεμαθηκέναι, φέρειν ὀργὴν πατρὸς καὶ μὴ ἀγανακτεῖν.

5. Μενέδημος καὶ Ἀσκληπιάδης.

Τοὺς ἀσώτους καὶ τοὺς μὴ ζῶντας ἔκ τινος περιουσίας τὸ παλαιὸν οἱ Ἀρεοπαγῖται ἐν Ἀθήναις ἐκόλαζον.

Μενέδημον γοῦν καὶ Ἀσκληπιάδην τοὺς φιλοσόφους, νέους ὄντας καὶ πενομένους, μεταπεμφθέντες ἠρώτησαν πῶς ὅλας τὰς ἡμέρας τοῖς φιλοσόφοις σχολάζοντες, κεκτημένοι δὲ οὐδέν, εὐεκτοῦσιν οὕτω τοῖς σώμασιν.

Καὶ οὗτοι ἐκέλευσαν μεταπεμφθῆναι τινα τῶν μυλωθρῶν. Ἐλθόντος δ' ἐκείνου καὶ εἰπόντος, ὅτι νυκτὸς ἐκάστης φοιτῶντες εἰς τὸν μυλῶνα καὶ ἀλοῦντες δύο δραχμας ἀμφοτέρω λαμβάνουσιν, θαυμάσαντες οἱ Ἀρεοπαγῖται διακοσίαις δραγμαῖς ἐτίμησαν αὐτούς.

6. Ὁ Τιμανδρίδας καὶ ὁ υἱός του.

Λακεδαιμόνιος ἀνὴρ, Τιμανδρίδας ὄνομα, ἀποδημήσας, τὸν υἱὸν ἀπέλιπεν ἐπιμελητὴν τῆς οἰκίας. Ἐῖτα ἐπανελθὼν χρόνῳ ὕστερον καὶ εὗρων τὴν οὐσίαν ποιήσαντα ἧς ἀπέλιπε πλείω ἔφη πολλοὺς ἀδικεῖσθαι ὑπ' αὐτοῦ, θεοὺς τε καὶ οἰκείους καὶ ξένους· τὰ γὰρ περιττὰ τῶν ὄντων εἰς ἐκείνους ἀναλίσκεσθαι ὑπὸ τῶν ἐλευθέρων· τὸ δὲ ζῶντα μὲν φαίνεσθαι πένητα, τελευτήσαντα δὲ καταφωραθῆναι πλούσιον, ἀλλὰ τοῦτο τῶν ἐν ἀνθρώποις ἐστὶν αἰσχιστον.

7. Ἀλκιβιάδου ὑπερηφάνεια.

Ὅρῶν ὁ Σωκράτης τὸν Ἀλκιβιάδην ἀγαλλόμενον ἐπὶ τῷ πλούτῳ καὶ μέγα φρονοῦντα ἐπὶ τοῖς ἀγροῖς ἤγαγεν αὐτὸν

Ἀλκιβιάδης.

Σωκράτης.

εἰς τινα τόπον, ἔνθα ἦν πινάκιον ἔχον γῆς περίοδον. Καὶ προσέταξε τῷ Ἀλκιβιάδῃ τὴν Ἀττικὴν ἐνταῦθα ἀναζητεῖν. Ὡς δ' ἐπέτυχε τῇ Ἀττικῇ, προσέταξεν αὐτῷ καὶ τοὺς ἀγροὺς τοὺς ἰδίους ἀναζητεῖν. Τοῦ δ' εἰπόντος «ἀλλ' οὐδαμοῦ

γεγραμμένοι εἰσὶν», ὁ Σωκράτης ἀπεκρίνατο «ἐπὶ τούτοις οὖν μέγα φρονεῖς, οἵπερ οὐδὲν μέρος τῆς γῆς εἰσὶν».

8. Ὡμίσου δῶρον Ἀρταξέρξη.

Ῥοιὸν ἐπὶ λίκνον μεγίστην Ὡμίσης Ἀρταξέρξη τῷ βασιλεῖ διελαύνοντι τὴν Περσίδα προσεκόμισεν. Τὸ μέγεθος οὖν αὐτῆς ὑπερθανμάσας ὁ βασιλεὺς λέγει «ἐκ ποίου παραδείσου λαβὼν φέρεις μοι τὸ δῶρον τοῦτο;». Τοῦ δὲ εἰπόντος, ὅτι οἴκοθεν καὶ ἐκ τῆς αὐτοῦ γεωργίας, ὑπερήσθη καὶ δῶρα μὲν αὐτῷ βασιλικά ἔπεμψε καὶ ἐπεῖπεν «νῆ τὸν Μῆθραν, ἀνὴρ οὗτος ἐκ τῆς ἐπιμελείας ταύτης δυνήσεται καὶ πόλιν, κατὰ γὰρ τὴν ἐμὴν κρίσιν, ἐκ μικρᾶς μεγάλην ποιῆσαι».

9. Εὐγνωμοσύνη δράκοντος.

Πόλις ἐστὶ τῆς Ἀχαΐας αἱ Πάτραι. Παῖς παρ' αὐτοῖς δράκοντα μικρὸν ἐπρίατο καὶ ἔτρεφε μετὰ πολλῆς τῆς κομιδῆς. Αὐξηθέντος δ' αὐτοῦ, ἐλάλει πρὸς αὐτὸν ὥς πρὸς ἀκούοντα καὶ ἔπαιζε μετ' αὐτοῦ καὶ συνεκάθευden αὐτῷ.

Εἰς μέγιστον δὲ μέγεθος ἐλθὼν ὁ δράκων ὑπὸ τῶν πολιτῶν εἰς ἐρημίαν ἀπηλάθη. Ὑστερον δὲ ὁ παῖς, νεανίας γενόμενος, ἀπὸ τινος θεᾶς ἐπανιών, λησταῖς περιέπεσε μετὰ τῶν συνηλίκων καὶ βοῆς γενομένης, ἰδὼν ὁ δράκων, ὃς τοὺς μὲν διεσκόρπισεν, τοὺς δὲ ἀπέκτεινεν, αὐτὸν δὲ περιεσφάτο.

10. Ξενοκράτους εὐσπλαγχνία.

Ξενοκράτης ὁ Χαλκηδόνιος, ὁ ἐταῖρος Πλάτωνος, τὰ τε ἄλλα ἦν φιλοικτίρμων καὶ οὐ μόνον φιλόανθρωπος, ἀλλὰ καὶ πολλὰ τῶν ἀλόγων ζώων ἠλέει.

Καὶ οὖν ποτε καθημένου ἐν ὑπαίθρῳ, διωκόμενος σιρουθὸς ὑπὸ ἱέρακος εἰς τοὺς κόλπους αὐτοῦ καταπέττειται. Ὁ

δὲ ἄσμενος ἐδέξατο τὸν ὄρνιν καὶ διεφύλαξεν ἀποκρύψας, ἕστε ὁ διώκων ἀπῆλθεν. Ἐπεὶ δὲ ἡλευθέρωσεν αὐτὸν τοῦ φόβου, ἀπλώσας τὸν κόλπον ἀπέλυσε τὸν ὄρνιν, ἐπειπὼν ὅτι οὐκ ἐξέδωκε τὸν ἰκέτην.

10. Αἰνείου εὐσέβεια.

Μετὰ τὴν Ἰλίου ἄλωσιν οἰκτίραντες οἱ Ἕλληνες τὰς τῶν ἠττημένων τύχας ἐκήρυξαν τοῦτο, ἕκαστον τῶν ἡλευθέρων ἀποφέρειν ἀράμενον ἐν ὅτι βούλεται τῶν οἰκείων. Ὁ οὖν Αἰνείας τοὺς πατρώους θεοὺς ἀράμενος ἔφερεν ὑπεριδῶν τῶν ἄλλων. Ἡσθέντες οὖν ἐπὶ τῇ τοῦ ἀνδρὸς εὐσεβείᾳ οἱ Ἕλληνες καὶ δεύτερον αὐτῷ κτήμα συνεχώρησαν λαβεῖν· ὁ δὲ τὸν πατέρα πάνυ σφόδρα γεγηρακότα ἀράμενος ἔφερεν. Ὑπερεκπλαγέντες οὖν ἐπὶ τούτῳ πάντα αὐτῷ τὰ οἰκεῖα κτήματα συνεχώρησαν λαβεῖν.

12. Οἱ τοὺς γονεῖς ἀγαπῶντες ὑπὸ τῶν θεῶν εὐεργετοῦνται.

Ἐν Σικελίᾳ, ὡς λέγουσιν, ἐκ τῆς Αἴτινης ῥύαξ πυρὸς γενόμενος ἐρρῦη ἐπὶ τὴν ἄλλην χώραν καὶ δὴ καὶ πρὸς πόλιν τινὰ τῶν ἐκεῖ οἰκουμένων.

Οἱ μὲν οὖν ἄλλοι τῶν κατοίκων ὥρμησαν πρὸς φυγὴν τὴν αὐτῶν σωτηρίαν ζητοῦντες· εἷς δέ τις τῶν νεωτέρων, ὁρῶν τὸν πατέρα πρεσβύτερον ὄντα καὶ οὐ δυνάμενον ἀποχωρεῖν, ἀλλ' ἐγκαταλαμβανόμενον, ἀράμενος αὐτὸν ἔφερεν. Φορτίου δὲ προσγενομένου καὶ αὐτὸς ἐγκατελήφθη.

Ὅθεν δὴ καὶ ἄξιον θεωρῆσαι, ὅτι τὸ θεῖον τοῖς ἀνδράσι τοῖς ἀγαθοῖς εὐμενῶς ἔχει. Λέγουσι γάρ ὅτι κύκλῳ τὸν τόπον ἐκεῖνον περιέρρευσεν τὸ πῦρ καὶ ἐσώθησαν οὗτοι μόνοι, ἀφ' ὧν τὸ χωρίον κέκληται «τῶν εὐσεβῶν χῶρος», οἱ δὲ

ταχεῖαν τὴν ἀποχώρησιν ποιησάμενοι καὶ τοὺς ἐαυτῶν γονέας καταλιπόντες ἅπαντες ἐτελεύτησαν.

13. Δόγοι Πέρσου τινὸς ἀκούσαντος διὰ τὸ ἐν Ὀλύμπῳ
ἄθλον ἦτο στέφανος καὶ οὐχὶ χρήματα.

Μετὰ τὴν ἐν Θερμοπύλαις μάχην ἦκον αὐτόμολοι ἀπ' Ἀρκαδίας εἰς τὸ Περσῶν στρατόπεδον βιότου τε δεόμενοι καὶ ἐνεργοὶ βουλόμενοι εἶναι. Ἀγοντες δὲ τοὺς ἀνθρώπους ὡς Ἑρξην ἐπυνθάνοντο οἱ Πέρσαι περὶ τῶν Ἑλλήνων, ἃ πράττειεν. Οἱ δὲ ἔλεγον, ὡς Ὀλύμπια ἄγοιεν. Ἐρωτήσαντος δὲ τοῦ Ἑρξου, περὶ τίνος ἄθλου ἀγωνίζονται, ἔλεγον περὶ τῆς ἐλάας τοῦ στεφάνου.

Ἐνταῦθα Πέρσης τις τῶν γενναίων ἐθαύμαζεν ἀκούων τὸ ἄθλον ὃν στέφανον, ἀλλ' οὐ χρήματα, καὶ ἔλεγε πρὸς τοὺς ἄλλους· «παπαῖ, Μαρδόνιε, ποίους ἐπ' ἄνδρας ἄγεις τοὺς Πέρσας πόλεμον ποιησομένους, οἱ οὐ περὶ χρημάτων ἀγωνίζονται, ἀλλὰ περὶ ἀρετῆς».

14. Πῶς ὁ Ἀριστοτέλης ἐξήτει νὰ πραῖνῃ τὴν ὀργὴν
τοῦ Ἀλεξάνδρου.

Ἀλέξανδρον Ἀριστοτέλης ὀργιζόμενον πραῖναι βουλόμενος καὶ παῦσαι χαλεπαίνοντα πολλοῖς, τάδε πρὸς αὐτὸν γέγραφε· «ὁ θυμὸς καὶ ἡ ὀργὴ οὐ πρὸς ἡσούς, ἀλλὰ πρὸς τοὺς κρείττους γίνεται· σοὶ δὲ οὐδεὶς ἴσος».

15. Ἀλέξανδρος ὁ μέγας καὶ ὁ ἰατρός του Φίλιππος.

Ἀλεξάνδρῳ ἐν τῇ Κιλικίᾳ νοσοῦντι, ὅτε Φίλιππος ὁ ἰατρός ἐν κύλικι φάρμακον παρεσκεύαζεν ὡς ἰασόμενος τὸν βασιλέα, ἐπιστολὴ ἐκομίσθη γραφεῖσα ὑπὸ Παρμενίωνος, ὃς

ἦν ἐν τοῖς πιστοτάτοις τῶν φίλων Ἀλεξάνδρου, ἐν ᾗ τὰδε ἐνε-
γέγραπτο· «φύλαξαι, ὦ βασιλεῦ, Φίλιππον τὸν ἱατρόν· πέπει-
σται γὰρ ὑπὸ Δαρείου χρήμασι ἀποκτεῖναι σε φαρμάκῳ».

Ὁ δ' Ἀλέξανδρος μᾶλλον πεποινῶς τῷ Φιλίππῳ ἢ τῇ δια-
βολῇ ἐνεχείρισε τῷ ἱατρῷ τὴν
ἐπιστολὴν καὶ ἅμα θαρραλέως
εἰσδέχεται τὸ φάρμακον, ὃ ὑπ'
ἐκείνου παρεσκεύαστο.

Ἀλέξανδρος ὁ μέγας.

16. Ἀλεξάνδρου ἐγκράτεια.

Ἀλέξανδρος σὺν τῷ στρα-
τεύματι πορευόμενος πρὸς Δα-
ρεῖον πολλὰς ποτε ἡμέρας ὥδευε
δι' ἐρήμης καὶ ἀνύδρου χώρας.
Τότε δὲ αὐτός τε ὑπὸ δίψης μάλα
ἐπιέζετο καὶ οἱ Μακεδόνες, ὥστε
πολλοὶ ἀπηγόρευον.

Ἐνθα δὲ ἔνιοι τῶν γυμνή-
των ἐν κοίλῃ πέτρα μικρῷ ὕδατι
ἐνετύγχανον καὶ ἀκούοντες τὸν
Ἀλέξανδρον κακῶς ἤδη ἔχοντα
ὑπὸ δίψης κόρυν μεστήν ὕδατος
προσέφερον. Ὁ δὲ ἐλάμβανε μὲν
τὸ ὕδωρ, περιβλέπων δὲ εἰς τοὺς
στρατιώτας ἅπαντας ἐγκλίνοντας

τὰς κεφαλὰς πρὸς τὸ ποτὸν οὐκ ἔπινεν, μόνος τοῦ ὕδατος
ἀπολαύειν οὐ βουλόμενος, ἀλλὰ ἐξέχει τὴν κόρυν πάσης
τῆς στρατιᾶς προσβλεπούσης.

Οἱ οὖν Μακεδόνες ἀλαλάζοντες ἐκέλευον αὐτὸν ἡγεῖσθαι
τῆς ὁδοῦ πρὸς τὴν δίψαν εὐρώστως ἀντέχοντες διὰ τὴν τοῦ
ἡγεμόνος ἐγκράτειαν.

17. Φωκίωνος ἀρετή.

Πρὸς Φωκίωνα τὸν Ἀθηναῖον ἦκόν ποτε ἄγγελοι, οἱ ἀπεσταλμένοι ἦσαν ὑπ' Ἀλεξάνδρου τοῦ Μακεδότος, κομίζοντες αὐτῷ ἑκατὸν τάλαντα χρυσοῦ. Φωκίων δὲ ταῦτα μὲν οὐκ ἀπεδέξατο, ἠρώτησε δὲ τοὺς κομίσαντας, διὰ τί αὐτῷ μόνῳ τῶν Ἀθηναίων Ἀλέξανδρος χρυσοῖον διδοίη. Ἐκείνων δὲ καὶ ταῦτα εἰπόντων, ὅτι ἡγεῖται σε καλὸν κἀγαθόν, ἠρνήθη τὸ δῶρον ἀποδέξασθαι προσειπὼν καὶ τάδε· «εἰ ἐκεῖνος τῷ ὄντι καλὸν κἀγαθόν με ἡγεῖται, ἐασάτω με τοιοῦτον εἶναι».

Φωκίων.

18. Τελευταῖοι λόγοι τοῦ Φωκίωνος.

Φωκίων ὁ Φώκου, πολλάκις στρατηγῆσας, κατεγνώσθη θανάτῳ ἀδίκως καὶ ἦν ἐν τῷ δεσμοτηρίῳ καὶ ἔμελλε πείσθαι τὸ κώνειον. Ἐπεὶ δὲ ὥρεξεν ὁ δήμιος τὴν κύλικα, οἱ προσήκοντες ἤροντο, εἴ τι λέγοι πρὸς τὸν υἱόν. Ὁ δὲ εἶπε· «ἐπισκίπτω αὐτῷ μηδὲν Ἀθηναίοις μνησικακεῖν ὑπὲρ τῆς παρ' αὐτῶν φιλοτησίας, ἣν νῦν πίνω».

19. Αἱ Λακεδαιμονίων γυναῖκες.

α'

Βρασίδου τελευτήσαντος τῶν Ἀμφιπολιτῶν τινες ἦκον πρὸς Ἀργιλεωνίδα, τὴν ἐκείνου μητέρα. Ἡρώτα δ' αὐτοὺς ἡ Ἀργιλεωνίς, εἰ καλῶς καὶ τῆς Σπάρτης ἄξιος ὢν ἐτελεύτα ὁ υἱός. Οἱ μὲν οὖν Ἀμφιπολῖται ἔλεγον, ὅτι ἄριστος

ἦν ἐν τοιοῦτοις ἔργοις Βρασίδης καὶ πάντας τοὺς Λακεδαιμονίους ἐνίκα τῇ ἀρετῇ. Ἡ δὲ μήτηρ εἶπε· «ὦ ξένοι, καλὸς μὲν ἦν καὶ ἀγαθὸς ὁ παῖς μου, ὁρῶ δὲ πολλοὺς ἀνδρας ἐν Λακεδαίμονι ὄντας αὐτοῦ ἀμείνους».

β'

Γυνή τις τοὺς πέντε υἱοὺς ἐπὶ πόλεμον ἔπεμψεν. Αὐτὴ δὲ πρὸ τῶν πυλῶν ἔμενε μετ' ἄλλων γυναικῶν προσδοκῶσα τὸν τῆς νίκης ἄγγελον. Ὁ δ' ἄγγελος ἦκων τῇ γυναικὶ ἐρωτώσῃ ἀπαγγέλλει τὸν τῶν υἱῶν θάνατον. « Ἀλλ' οὐ τοῦτο ἐρωτῶ », ἔφη, « ὦ κακὸν ἀνδράποdon, ἀλλὰ πότερον νικῶμεν ἢ νικώμεθα ; ». Λέξαντος δὲ τοῦ ἀγγέλου, ὅτι νικᾷ ἡ πατρίς, ἔλεγεν· « ὁρῶσα τοὺς πολεμίους ἡττωμένους ἀγαπῶ καὶ τῇ τῶν παιδῶν τελευτῇ ».

γ'

Θαπτούσης τινὸς τὸν υἱόν, τὸν ἐν πολέμῳ τελευτήσαντα, γυνὴ προσελθοῦσα «οἴμοι», ἔφη, «τῆς τύχης». Ἡ δέ, «νὴ Δία», ἔφη, «τῆς καλῆς· οὐ γὰρ προσεδόκων αὐτὸς ἐς αἰετὴν, ἀλλὰ τελευτᾶν πρὸ τῆς Σπάρτης».

δ'

Γυναικὶ τινὶ ἀγγέλλουσι τὸν τοῦ υἱοῦ θάνατον. Ἡ δ' ἡρώτα· «οὐκ ἔμελλε πρὸς τοὺς πολεμίους ἦκων ἢ αὐτὸς τελευτᾶν ἢ ἀποκτείνειν ἐκείνους ; Ἡδὴ δ' ἐστὶν ἀκούειν, ὅτι ἐτελεύτησε καὶ τῆς πόλεως καὶ τῶν προγόνων ἄξιος ὢν, ἢ εἰ ἔζη τὸν ἅπαντα χρόνον κακὸς ὢν ».

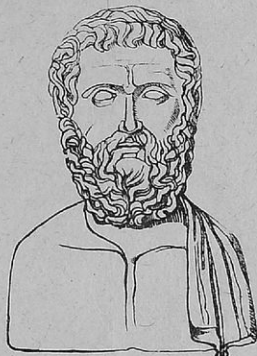
20. Σόλων.

Ἀθηναῖοι καὶ Μεγαρεῖς ἐπολέμουν ἐπὶ μακρὸν χρόνον ὑπὲρ Σαλαμῖνος. Ἡττώμενοι δ' Ἀθηναῖοι ἐψηφίσαντο «τῷ

ἀγορεύσαντι πλεῖν ἐπὶ Σαλαμῖνα πρὸς μάχην θάνατος ἔστω».

Σόλων δὲ τὸν θάνατον οὐ φοβηθεὶς λύει τὸν νόμον λύει δὲ ὤδε. Μανίαν ὑποκρίνεται καὶ προσελθὼν εἰς τὴν ἀγορὰν ἐλεγεία ἥδεν· τὰ δὲ ἐλεγεία ἦν Ἄρεια ῥήματα. Τούτοις ἤγειρεν Ἀθηναίους ἐπὶ τὴν μάχην.

Οἱ δὲ κάτοχοι ἐκ Μουσῶν καὶ Ἀρεως αὐτίκα τε ἀνήγοντο ἄδοντες ὕμνον καὶ ἀλαλάζοντες καὶ Μεγαρέας κατὰ κράτος ἐνίκων καὶ πάλιν ἡ Σαλαμίς Ἀθηναίων κτήμα ἦν καὶ Σόλων τὰ μάλα ἐθανμάζετο.

Σόλων.

21. Φιλοπατρία Κόδρου.

Κόδρου Ἀθηναίων βασιλεύοντος πόλεμος ἦν Ἀθηναίοις πρὸς Δωριέας. Ἐμαντεύσατο δὲ ὁ ἐν Δελφοῖς θεός, ὅτι ἡ νίκη ἔσται τῶν Δωριέων, εἰ μὴ φονεύσειαν τὸν Ἀθηναίων βασιλέα.

Διὰ τοῦτο οἱ μὲν τῶν Δωριέων στρατηγοὶ βαρεῖαις ἀπειλαῖς ἐκώλουν φονεῦσαι τὸν Κόδρον, ὁ δὲ σπουδαίως ἐβουλεύετο, ὅπως ὑπὸ τῶν πολεμίων φονευθῇσεται ὑπὲρ τῆς πατρίδος. Καὶ λάθρᾳ τῶν πολεμίων πορεύεται ἐκ τῆς πόλεως εἰς τὸ τῶν Δωριέων στρατοπέδον ἄνευ ἱματίου ἐν χιτῶνι ῥυπαρῷ· ἐπὶ δὲ τοῦ ὄμιου ἀξίνη ἦν αὐτῷ ὡς ξυλοτόμῳ ὄντι. Πεζεύων οὖν μετὰ τῆς ἀξίνης διὰ τοῦ στρατοπέδου κατ' ἔρῳ φονεύεται ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν.

Ἐπεὶ δ' ἐμηνύθη, ὅτι εἶδος μὲν ξυλοτόμου εἶη τὸ σῶμα, ἔρῳ δὲ Κόδρου, τοῦ τῶν Ἀθηναίων βασιλέως, εὐθύς μνημονεύσαντες τὸ μαντεῖον οἱ Δωριεῖς ἄνευ μάχης ἐκ τῆς Ἀττικῆς πάλιν ἐπορεύθησαν εἰς τὴν Πελοπόννησον.

22. Λόγος τοῦ Ἐπαμεινώνδου πρὸ τῆς ἐν Λεύκτροις μάχης.

Τῇ προτεραίᾳ τῆς ἐν Λεύκτροις μάχης Ἐπαμεινώνδας τὴν τῶν Θηβαίων στρατιὰν ἤθροισεν ὥς θυμὸν ἐμποιήσων τοῖς στρατιώταις. Καὶ γὰρ ἐπιθυμῶν νικῆσαι τῇ ὑστεραίᾳ τὴν τῶν πολεμίων φάλαγγα ἐφοβεῖτο, μὴ οἱ στρατιῶται, εἰς τὸ πλῆθος τῶν ἡθροισμένων πολεμίων βλέψωσιν, εὐπειτῶς ἀθνημήσειαν. Διὰ ταῦτα τοὺς στρατιώτας τόνδε τὸν τρόπον ἔπειθεν. Ἐχιδναν ζωγρήσας τὴν κεφαλὴν αὐτῆς συντρίβων ἤρξατο τοῦδε τοῦ λόγου.

Ἐπαμεινώνδας.

«Βλέψατε», ἔφη, «ὦ στρατιῶται, εἰς τήνδε τὴν ἔχιδναν ἐν βίῳ μὲν γὰρ οὐσα δυνατὴ ἦν καὶ τὸν ἰσχυρότατον τῶν ἀνθρώπων τοῖς ὁδοῦσι φονεῦσαι, νῦν δὲ συντετριμμένης τῆς κεφαλῆς οὔτε ἀσθενέσιν οὔτε ἰσχυροῖς ἀνθρώποις φοβερὰ ἐστίν. Οὕτως καὶ τὸ τῶν πολεμίων στράτευμα νῦν μὲν ὑμῖν χαλεπὸν ἐστίν, εἰάν δὲ τοὺς τῶν Σπαρτιατῶν λόχους συντρίψωμεν, οὐκέτι ἡμῖν δεινὸν ἔσται τὸ λοιπὸν στράτευμα. Ὁ δὲ τῶν Σπαρτιατῶν ἀριθμὸς μικρὸς ἐστὶ καὶ οὐχ ἱκανὸς ὑμᾶς δέξασθαι».

23. Πλάτωνος ἀπλότης.

Πλάτων ὁ φιλόσοφος ἐν Ὀλυμπίᾳ συνεσκήνωσεν ἀγνώσιν ἀνθρώποις, καὶ αὐτὸς ὦν αὐτοῖς ἀγνώς. Οὕτω δὲ ἀπέδειξεν ἑαυτὸν σοφὸν καὶ εὐχαριν, ὥστε τοὺς ξένους ἀγασθῆναι τε αὐτοῦ τὴν σοφίαν καὶ ἡσθῆναι τῇ τοῦ ἀνδρὸς συνουσίᾳ. Ὅτι

δὲ ὁ φιλόσοφος ἦν καὶ ὁ Σωκράτους φίλος, οὐκ ἐγίνωσκον αὐτὸ μὴν τοῦτο ἐνεφάνισεν αὐτοῖς, οὗ καλεῖται Πλάτων.

Ὁλίγω οὖν ὕστερον ἦλθον εἰς Ἀθήνας· ὁ δὲ Πλάτων αὐτοὺς ὑπεδέξατο μάλα φιλοφρόνως. Καὶ οἱ ξένοι εἶπον «ἄγε, ὦ Πλάτων, ἐπίδειξον ἡμῖν καὶ τὸν ὁμώνυμόν σου, τὸν Σωκράτους ἑμιλητήν, καὶ ἐπὶ τὴν Ἀκαδήμειαν αὐτοῦ ἡγησάμενος σύστησον ἡμᾶς τῷ σοφωτάτῳ καὶ εὐκλεεστάτῳ ἀνδρί, ἵνα τι καὶ αὐτοῦ ἀπολαύσωμεν». Ὁ δέ, «ἄλλ' ἐγώ», φησὶν, «αὐτὸς ἐκεῖνός εἰμι». Οἱ δὲ ἐξεπλάγησαν, οὗ τὸν ἄνδρα ἔχοντες μεθ' ἑαυτῶν τὸν τοσοῦτον ἡγνόησαν.

24. Αἱ γέραναι τοῦ Ἰβύκου.

Ἰβυκος, Φυτίου υἱός, ἐκ Ῥηγίου ἦν τῆς Ἰταλίας. Ἐβριότευσεν δὲ περὶ τὴν τρίτην καὶ ἐξήκοστήν Ὀλυμπιάδα καὶ ἡνδοκίμει ἐν τοῖς Ἑλλήσι διὰ τὴν μελοποιίαν. Πολλάκις ἀπεδήμει ἐκ τῆς πατρίδος ἐν ἀλλοτρίᾳ χώρᾳ ἀσκῶν τὴν τέχνην.

Ὀδεύων οὖν ποτε εἰς Κόρινθον ὥς παρεσόμενος τοῖς ἐν τῷ Ἰσθμῷ ἀγῶσιν ἐγγὺς ἦδη ὦν τῆς πόλεως ὑπὸ ληστῶν συνελήφθη.

Φορευόμενος δὲ ὑπὸ τούτων καὶ οὐδένα οὔτε σύμμαχον οὔτε μάρτυρα τῆς ἐπιβουλῆς ἔχων, ἰδὼν γεράνους πετομένας εἶπεν «ὕμεῖς, ὦ γέραναι, τιμωρήσασθε τόνδε τὸν φόνον».

Τῆς δὲ πόλεως ζητούσης ἔτι τοὺς φορεύσαντας ἄλλοι τε Κορίνθιοι καὶ οἱ λησταὶ ἐν τῷ θεάτρῳ ἦσαν. Ἐνταῦθα δὴ ἐξαίφνης γέραναι διέπτησαν ὑπὲρ τῆς σκηνῆς. Ταύτας οὖν

Πλάτων.

ιδὼν εἷς τῶν φονέων ἐγέλασε καὶ εἶπεν· «ἰδοὺ οἱ τιμωροὶ τοῦ Ἰβύκον». Τῶν δὲ πλησίον καθημένων τις ἀκούσας ἀπήγγειλε τοῖς δικασταῖς· οἱ δὲ τοὺς φονέας ἐδέσμευσαν καὶ ὁμολογήσαντας τὸν φόνον ἐθανάτωσαν.

25. Ἀρίων.

α'

Ἀρίων, ὁ Μηθυμναῖος ποιητῆς καὶ κιθαρωδός, πολλὸν χρόνον παρὰ Περιάνδρῳ, τῷ τῶν Κορινθίων τυράννῳ, διέτριψεν. Μετὰ δὲ

ταῦτα εἰς τὴν Ἰταλίαν καὶ τὴν Σικελίαν ἐπορεύθη· ἐνδοκιμήσας δ' ἐκεῖ καὶ πολλὰ χρήματα κτησάμενος, εἰς Κόρινθον ἐπεθύμησεν ἐπανελθεῖν.

Ἐπειγόμενος οὖν εἰς Κόρινθον ἐπανελθεῖν, ἐμισθώσατο ἐν Τάραντι τῆς Ἰταλίας ναὺν Κορινθίων ναντῶν· τούτοις γὰρ μᾶλλον ἢ ἄλλοις ἐπίστευεν.

Ἀρίων.

Ὁ μὲν πλοῦς καλὸς ἦν, οἱ δὲ ναῦται ἐβουλεύσαντο τὰ χρήματα αὐτοῦ ἀρπάσαι καὶ αὐτὸν εἰς τὴν θάλασσαν ῥῖψαι. Ὁ δὲ Ἀρίων, αἰσθόμενος τοῦτο, εἶπεν· «Ναῦται, τὸν μὲν θάνατον οὐ φεύγω, πρότερον δὲ συγχωρήσατέ μοι κεκοσμημένῳ πάσῃ τῇ σκευῇ ᾄσαι· μετὰ δὲ τοῦτο εἰς τὴν

θάλασσαν καταπηδήσομαι». Οἱ δὲ ναῦται συνεχώρησαν αὐτῷ τοῦτο.

Κοσμησάμενος οὖν τὸ μὲν σῶμα καλοῖς ἱματίοις, τὴν δὲ κεφαλὴν στεφάνῳ, προουχώρησεν εἰς τὴν πρῶραν. Οἱ δὲ ναῦται ἐν τῷ μέσῳ τῆς νεὸς ἱστάμενοι ἠκροῶντο τοῦ ἐνδοξοτάτου τῶν τότε ἀνδρῶν κυθαρωδοῦ.

Ἐπεὶ δ' ἐπαύσατο ἄδων, προσευξάμενος τοῖς θεοῖς σὺν πάσῃ τῇ σκευῇ κατεπήδησεν εἰς τὴν θάλασσαν.

β'

Οἱ δὲ θεοὶ δελφῖνας ἔπεμψαν αὐτῷ σωτήρας· εἷς δὲ τούτων ἐπὶ τὰ νῶτα δεξάμενος Ἀρίονα ἀσφαλῶς ἐκόμισεν εἰς Ταίναρον τῆς Λακωνικῆς. Ἐντεῦθεν δ' Ἀρίων πρὸς Περίανδρον ἐπορεύθη· διηγήσατο δέ, τί οἱ ναῦται αὐτὸν ἠδίκησαν. Ὁ δὲ Περίανδρος οὐ πιστεύων τοῖς λόγοις αὐτὸν ἐφύλαξεν.

Οὐ πολλῷ ὕστερον ἐκεῖνοι οἱ ναῦται εἰς Κόρινθον ὤρμισαντο. Ὁ δὲ τύραννος μεταπεμψάμενος αὐτοὺς ἠρώτησε καὶ ἄλλα καὶ εἴ τι ἤκουσαν περὶ Ἀρίονος. Τούτων δὲ εἰπόντων, ὅτι σὼς εἴη ἐν τῇ Σικελίᾳ, μετεπέμψατο Ἀρίονα· ὁ δὲ τῇ αὐτῇ σκευῇ, ἣ εἰς τὴν θάλασσαν ἐπήδησεν, ἐκεκόσμητο. Οἱ ναῦται θεασάμενοι αὐτὸν ἐξεπλάγησαν καὶ ὠμολόγησαν τὸ πραχθέν· ὁ δὲ τύραννος αὐτοὺς θανάτῳ ἐξημίωσεν.

Ἡ ἀκρόπολις τῶν Ἀθηνῶν
μετὰ τοῦ Παρθενῶνος.

Γ'

ΠΕΡΙΓΡΑΦΑΙ ΠΟΛΕΩΝ ΚΑΙ ΤΟΠΙΩΝ

1. Ἀθῆναι.

α'

Ἡ τῶν Ἀθηναίων πόλις ξηρά ἐστὶ πᾶσα, οὐκ εὐνδρος, κακῶς ἐρρουμοτομημένη διὰ τὴν ἀρχαιότητα. Αἱ μὲν πολλαὶ τῶν οἰκιῶν εὐτελεῖς εἰσιν, ὀλίγαι δὲ χρήσιμαι. Ἀπιστηθεὶς δ' ἄν, ἐξαίφνης ὑπὸ τῶν ξένων θεωρουμένη, εἰ αὐτὴ ἐστὶν ἡ προσαγορευομένη τῶν Ἀθηναίων πόλις.

β'

Μετ' οὐ πολὺν δὲ πιστεύσειεν ἄν τις. Ἔστι γὰρ ἐν αὐτῇ Ὠδεῖον μὲν τῶν ἐν τῇ οἰκουμένῃ κάλλιστον, θέατρον δ' ἀξιόλογον, μέγα καὶ θαυμαστόν.

Ἔστι δ' ἔτι Ἀθηνᾶς ἱερόν, πολυτελές, ἀπόβλεπτον, ἄξιον

θεᾶς, ὁ καλούμενος Παρθενών, ὑπερκείμενον τοῦ θεάτρου μεγάλην κατάπληξιν ποιεῖ τοῖς θεωροῦσιν. Ὀλυμπίειον, ἡμιτελές μὲν, καταπληκτικὴν δ' ἔχον τὴν τῆς οἰκοδομίας ὑπογραφὴν, γενόμενον δ' ἂν βέλτιστον, εἴπερ συνετελέσθη.

Γυμνάσια δ' ἡ πόλις κέκτηται τρία, Ἀκαδήμειαν, Λύκειον, Κυνόσαργες, πάντα κατάδενδρά τε καὶ ποώδη. Ἑορταὶ δὲ παντοδαπαὶ γίνονται ἐν αὐτῇ, ψυχῆς ἀνάπauσις· φιλοσόφων δὲ παντοδαπῶν σχολαὶ πολλαὶ εἰσιν, θῆαι δὲ συνεχεῖς.

γ'

Τῶν δ' ἐνοικούντων οἱ μὲν εἰσιν Ἀττικοί, οἱ δ' Ἀθηναῖοι. Οἱ μὲν Ἀττικοί εἰσιν ὕπουλοι, συκοφαντώδεις, παρατηρηταὶ τῶν ξενικῶν βίον· οἱ δ' Ἀθηναῖοι μεγαλόψυχοι, ἄπλοῖ τοῖς τρόποις, φιλίας γνήσιοι φύλακες, δριμεῖς τῶν τεχνῶν ἐρασταὶ καὶ θεαταὶ συνεχεῖς τυγχάνουσιν ὄντες.

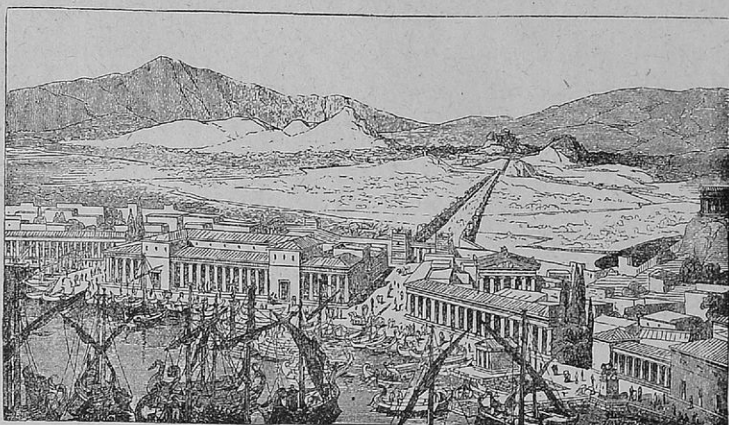
δ'

Τὸ καθόλου δὲ ὅσον αἱ λοιπαὶ πόλεις πρὸς ἡδονὴν καὶ βίου διόρθωσιν τῶν ἀγρῶν διαφέρουσιν, τοσοῦτον τῶν λοιπῶν πόλεων ἢ τῶν Ἀθηναίων παραλλάττει.

2. Πειραιεύς.

Κατὰ μέσσην τὴν πλευρὰν τῆς Ἀττικῆς, τὴν ἀπὸ Σουνίου μέχρι Ἰσθμοῦ καθήκουσαν, ὁ Πειραιεύς ἐστι, τὸ τῶν Ἀθηναίων ἐπίνειον. Τὸ μὲν παλαιὸν Φάληρον τοῖς Ἀθηναίοις ἐπίνειον ἦν. Θεμιστοκλῆς δέ, ὡς ἤρξε, τὸν Πειραιᾶ αὐτοῖς ἐπίνειον εἶναι κατεσκευάσατο· οὗτος γὰρ τοῖς τε πλέουσιν ἐπιτηδειότερος ἦν καὶ λιμένας τρεῖς ἀνθ' ἑνὸς τοῦ Φαληροῦ εἶχεν.

Ἡ πόλις κέκτηται κατασκευὰς καλὰς, στοάς, ἀγορὰν

Ὁ Πειραιεὺς ὡς εἶχε τὸ πάλαι.

ἀξιόλογον καὶ ἱερά· θέας δ' ἄξιον τῶν ἐν τῇ πόλει μάλιστα
ἱερόν ἐστιν Ἀθηνᾶς καὶ Διός, ὧν τὰ ἀγάλματα ἀμφοτέρω
χαλκοῦ· ἔχει δὲ ὁ μὲν Ζεὺς σκῆπτρον, ἡ δὲ Ἀθηνᾶ δόρυ.

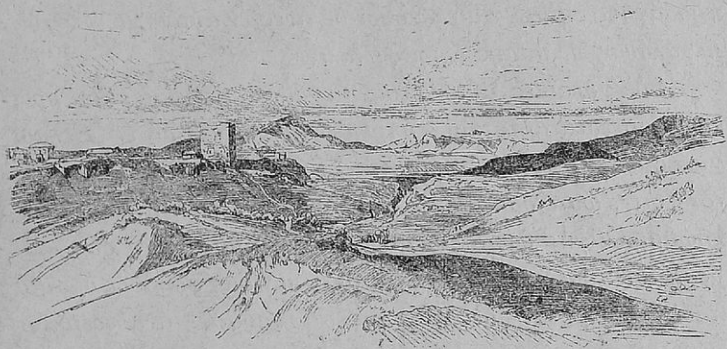
3. Θῆβαι.

α'

Ἡ τῶν Θηβαίων πόλις ἐν μέσῳ μὲν τῆς τῶν Βοιωτῶν
κεῖται χώρας, τὴν περίμετρον ἔχουσα σταδίων ἑβδομήκοντα,
πᾶσα δ' ὁμαλὴ ἐστίν, στρογγύλῃ μὲν τῷ σχήματι, τῇ χρῶα δὲ
μελάγγειος. Ἀρχαία μὲν οὖσα καινῶς ἐστὶν ἐρρυμοτομημένη
διὰ τὸ τρεῖς ἤδη, ὥς φασιν αἱ ἱστορίαι, κατεσκάφθαι.

β'

Καὶ ἵπποτρόφος δὲ ἀγαθὴ ἐστὶν· κἀνδυδρος δ' οὖσα πᾶσα,
χλωρά τε καὶ γεώλοφος, κηπεύματα ἔχει πλεῖστα τῶν ἐν
Ἑλλάδι πόλεων. Καὶ γὰρ ποταμοὶ ῥέουσι δι' αὐτῆς δύο, τὸ

Θ ἦ β α ι

ἀριστέρα ἢ Καδμεία.

ὑποκείμενον τῇ πόλει πεδῖον πᾶν ἀρδεύοντες· φέρεται δὲ καὶ ἀπὸ τῆς Καδμείας ὕδωρ ἀφανές, διὰ σωλήνων ἀγόμενον, ὑπὸ Κάδμου τὸ παλαιόν, ὡς λέγουσιν, κατεσκευασμένον.

γ'

Ἐνθερίσαι μὲν οὖν ἡ πόλις βελτίστη ἐστὶ· τό τε γὰρ ὕδωρ πολὺ ἔχει καὶ ψυχρὸν καὶ κήπους· ἔστι δ' εὐήνεμος ἔτι καὶ χλωρὰν ἔχουσα τὴν πρόσοψιν, εὐόπωρός τε καὶ τοῖς θερινοῖς ὠνίοις ἀφθονος. Ἀξύλος δέ ἐστι καὶ ἐγχειμάσαι χειρίστη διὰ τε τοὺς ποταμοὺς καὶ τὰ πνεύματα· καὶ γὰρ νίφεται καὶ πηλὸν ἔχει πολύν. Ἡ μὲν οὖν πόλις τοιαύτη.

δ'

Οἱ δ' ἐνοικοῦντες μεγάλῳψυχοι μὲν καὶ θαυμαστοὶ ταῖς κατὰ τὸν βίον εὐελπιστίαις εἰσίν, θρασεῖς δὲ καὶ ὑπερήφανοι, ἀδιάφοροι πρὸς πάντα ξένον καὶ δημότην, καταφρονῆται παντὸς δικαίου, τὰ ἀμφισβητούμενα τῶν συναλλαγμάτων οὐ λόγῳ λύοντες, τὴν δὲ ἐκ τοῦ θράσους καὶ τῶν χειρῶν

προσάγοντες βίαν. Διατρέχουσι δέ τινες ἐν αὐτοῖς ἀξιόλογοι, μεγαλόψυχοι, πάσης ἀξιοὶ φιλίας.

Αἱ δὲ γυναικες αὐτῶν τοῖς μεγέθεσι, πορείαις, ῥυθμοῖς εὐσχημονέσταται τε καὶ εὐπρεπέσταται εἰσι τῶν ἐν Ἑλλάδι γυναικῶν. Τὸ τῶν ἱματίων ἐπὶ τῆς κεφαλῆς κάλυμμα τοιοῦτόν ἐστιν, ὥστε δοκεῖν πᾶν τὸ πρόσωπον προσωπιδίῳ κατειληφθαι. Οἱ γὰρ ὀφθαλμοὶ διαφαίνονται μόνον, τὰ δὲ λοιπὰ μέρη τοῦ προσώπου κατέχεται τοῖς ἱματίοις· φοροῦσι δ' αὐτὰ πᾶσαι λευκά. Τὸ δὲ τρίχωμά ἐστι ξανθόν, ἀναδεδεμένον μέχρι τῆς κορυφῆς, ὃ δὴ καλεῖται ὑπὸ τῶν ἐγχωρίων λαμπάδιον. Τὸ δὲ ὑπόδημά ἐστι λιτόν, οὐ βαθύ, φοινικοῦν δὲ τῇ χροᾷ καὶ ταπεινόν. Καὶ ἡ φωνὴ δ' αὐτῶν ἐστιν ἐπίχαρις, τῶν δ' ἀνδρῶν ἀτερπῆς καὶ βαρεῖα.

4. Χαλκίς.

α'

Ἡ τῶν Χαλκιδέων πόλις γεώλοφός ἐστι πᾶσα καὶ σύσκιος, ὕδατα ἔχουσα τὰ μὲν πολλὰ ἄλυκά, ἐν δὲ ὑγιεινὸν καὶ ψυχρόν, τὸ ἀπὸ τῆς κρήνης τῆς καλουμένης Ἀρεθούσης ῥέον, ὃ ἱκανόν ἐστι πᾶσι τοῖς τὴν πόλιν οἰκοῦσιν.

β'

Καὶ τὰς κοινὰς δὲ κατασκευὰς ἐξόχους ἡ πόλις κέκτηται, γυμνάσια, στοάς, ἱερά, θέατρα, γραφάς, ἀνδριάντας καὶ ἀγορὰν κειμένην πρὸς τὰς τῶν ἐργασιῶν χρείας ἀνυπερβλήτως. Παρ' αὐτὰ γὰρ τὰ τοῦ λιμένος τεῖχη ἢ κατὰ τὸ ἐμπόριόν ἐστι πύλη, ταύτης δ' ἔχεται ἡ ἀγορά, πλατεῖά τε οὖσα καὶ στοαῖς τρισὶ συνειλημμένη.

γ'

Ἐγγὺς οὖν τῆς ἀγορᾶς τοῦ λιμένος κειμένου καὶ ταχείας τῆς ἐκ τῶν πλοίων γιγνομένης τῶν φορτίων ἐκκομιδῆς, πολὺ

τὸ καταπλέον ἐστὶ πλῆθος εἰς τὸ ἐμπόριον. Καὶ γὰρ ὁ Εὐρώπης διπλὸν ἔχων τὸν εἰσπλουν ἐφέλκεται τὸν ἔμπορον εἰς τὴν πόλιν. Ἡ δὲ χώρα πᾶσα αὐτῶν ἐλαιόφυτος· ἀγαθὴ δὲ καὶ ἡ θάλασσα.

δ'

Οἱ δ' ἐνοικοῦντες φιλομαθεῖς τε καὶ φιλαπόδημοί εἰσι. Τὰ δὲ προσπίπτοντα αὐτοῖς δυσχερῇ γενναίως φέρουσι.

5. Δελφοί.

α'

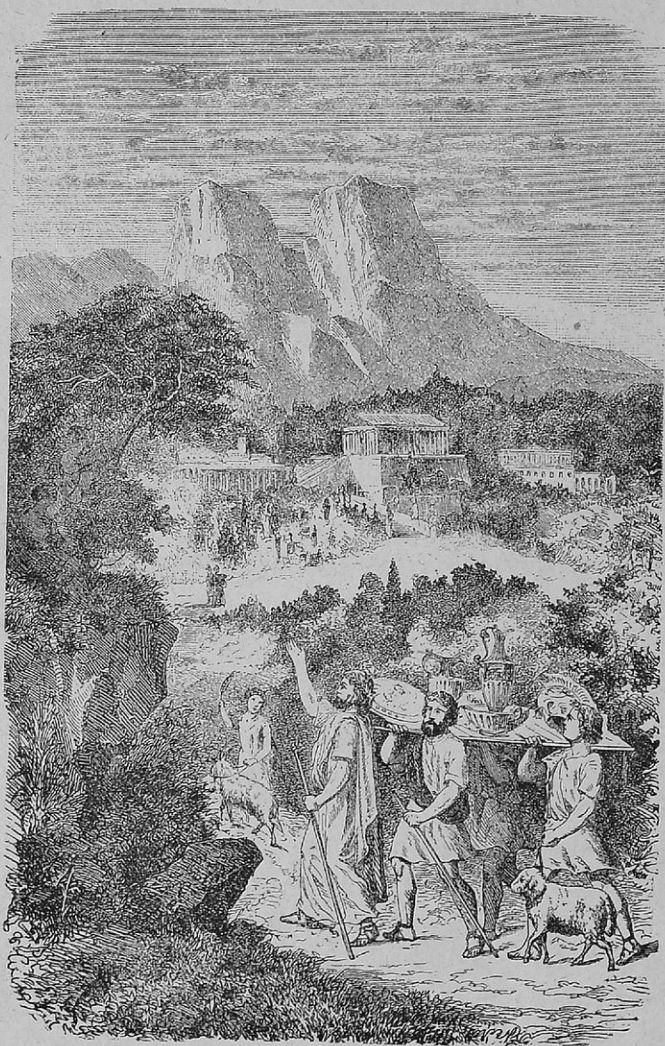
Ἐν τῇ Φωκίδι ὁ Παρνασσός ἐστι τῶν δὲ πλευρῶν τούτου τὸ μὲν πρὸς δύσιν κατέχουσι Λοκροὶ τε οἱ Ὀζόλαι καὶ τινες τῶν Δωριέων καὶ Αἰτωλοί, τὸ δὲ πρὸς ἀνατολὰς Φωκεῖς καὶ Δωριεῖς· τὸ δὲ νότιον οἱ Δελφοί, πετρῶδες χωρίον θεατροειδές, κατὰ κορυφὴν ἔχον τὸ μαντεῖον καὶ τὴν πόλιν. Ὑπέρκειται δ' αὐτῆς Λυκώρεια, ἐφ' οὗ τόπον πρότερον ἴδρυντο οἱ Δελφοὶ ὑπὲρ τοῦ ἱεροῦ· νῦν δ' ἐπ' αὐτῷ οἰκοῦσι περὶ τὴν κρήνην τὴν Κασταλίαν.

β'

Ἐν τῷ προνάῳ τοῦ Δελφικοῦ ἱεροῦ γεγραμμένα ἐστὶ τὰ ἀδόμηνα Γνωθὶ σαυτὸν καὶ Μηδὲν ἄγαν· θεάσαιο δ' ἂν ἐνταῦθα καὶ εἰκόνα Ὀμήρου χαλκῇ ἐπὶ στήλῃ. Ἐν δὲ τῷ ναῷ πεποιήται Ποσειδῶνος βωμός, οὗ τὸ μαντεῖον τὸ ἀρχαιότατον κτήμα ἦν καὶ Ποσειδῶνος. Ἔστηκε δὲ καὶ ἀγάλματα Μοιρῶν, Διὸς καὶ Ἀπόλλωνος. Ἐν δὲ τῷ ἐσωτάτῳ τοῦ ναοῦ, εἰς ὃ ὀλίγοι δύνανται εἰσιέναι, καὶ χρυσοῦν Ἀπόλλωνος ἕτερον ἀγαλμὰ ἐστὶ καὶ αὐτὸ τὸ μαντεῖον.

γ'

Τὸ δὲ μαντεῖον ἄντρον κοῖλον κατὰ βάθος ἐστὶν οὐ μάλα εὐρύστομον· ἀναφέρεται δ' ἐκ τοῦ ἄντρον πνεῦμα ἐνθου-

Προσκυνηταὶ μεταβαίνοντες εἰς τὸ μαντεῖον τῶν Δελφῶν.

σιαστικόν, τοῦ δὲ στομίου ὑπέρεκειται τρίπους ὑψηλός, ἐφ' ᾧ ἡ Πυθία ἀναβαίνουσα δέχεται τὸ πνεῦμα καὶ ἀποθεσπίζει ἔμμετρά τε καὶ ἄμετρα.

6. Ἴππιος Κολωνός.

Οὐ πρόσω τῶν Ἀθηνῶν καὶ ἐγγὺς τῆς Ἀκαδημείας ὁ Ἴππιος Κολωνός ἐστίν· ἐνταῦθα ἦν ἡ Σοφοκλέους τοῦ τραγωδοποιοῦ πατρίς· οὗτος τὸν Ἴππιον Κολωνὸν ἐν τῇ τραγωδίᾳ, ἣ καλεῖται « Οἰδίπους ἐπὶ Κολωνῷ », ὧδε ἐγκωμιάζει·

Ὡ κάλλιστον ἄλσος· οὐδαμοῦ ἡ γῆ πλείονας ἐλαίας καὶ δάφνας καὶ σταφυλὰς τρέφει· αἶε γὰρ πηγαὶ καὶ ὁ Κηφισὸς ποταμὸς τὴν γῆν ἄρδει. Ποῦ δὲ ἥδιον καὶ χαριέστερον κρόκος καὶ νάρκισσος καὶ ἄλλα ἄνθη εὐωδιάζει; Αἱ δὲ ὀξύφωνοι ἀηδόνες ἕαρος ἐνταῦθα κάλλιστα ἄδουσι θαμίζουσαι εἰς χλοερὰς κοιλάδας.

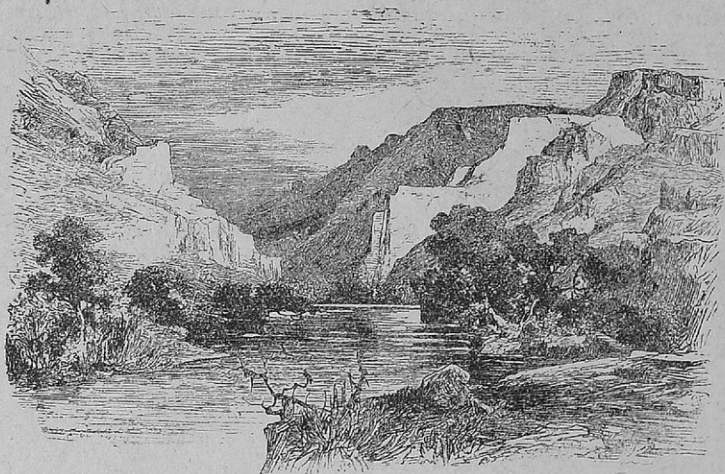
Πολλάκις οἱ ἄνω θεοὶ ἐν τῷ ἄλσει διατρίβουσιν· αἱ Μοῦσαι, χαριέστατα ἄδουσαι, ἐνταῦθα χορεύουσιν. Ποσειδῶν ὁ Ἴππιος καὶ Ἀθηναῖα βωμὸν ἔχουσιν. ἔστι δὲ καὶ ἱερὸς τόπος, πάντως ἄβατος τοῖς θνητοῖς, ἢ πρὸς τοὺς κάτω θεοὺς εἴσοδος.

Οἱ δὲ τοῦ Κολωνοῦ οἰκήτορες εὖ πράττουσιν· οὐδαμοῦ γὰρ οἱ ἄνθρωποι ἄμεινον πράττουσιν ἢ ἐνθα οἱ θεοὶ ἱερὰ ἔχουσιν.

7. Τὰ Τέμπη.

α'

Τὰ καλούμενα Τέμπη τὰ Θεσσαλικά χῶρός ἐστι μεταξὺ κείμενος τοῦ τε Ὀλύμπου καὶ τῆς Ὀσσης. Ὀρεὴ δὲ ταῦτά ἐστιν ὑπερύψηλα καὶ οἷον ὑπὸ τινος θείας φροντίδος διεσχισμένα, καὶ μέσον περιέχει χωρίον, οὗ τὸ μὲν μῆκος ἐπὶ τεσσαράκοντα διήκει σταδίους, τὸ δὲ πλάτος τῇ μὲν ἐστὶ πλέρους, τῇ δὲ καὶ μεῖζον ὀλίγω.

Τὰ Τέμπη.

β'

Ῥεῖ δὲ διὰ μέσου αὐτοῦ ὁ Πηνειὸς ποταμός· εἰς τοῦτον δὲ καὶ οἱ λοιποὶ ποταμοὶ συρρέουσι καὶ ἀνακονοῦνται τὸ ὕδωρ αὐτῷ καὶ ποιοῦσιν αὐτὸν μέγαν.

Διὰ μέσου δὲ τῶν Τεμπῶν ὁ Πηνειὸς ἔρχεται, ῥέων σχολῇ καὶ πρῶως ἐλαίου δίκην, πολλὴ δὲ κατ' αὐτοῦ σκιά ἐκ τῶν παραπεφυκότων δένδρων καὶ τῶν ἐξηρητημένων κλάδων γίγνεται, καὶ ἐπὶ πλεῖστον τῆς ἡμέρας προήκουσα ἀπεύρει τὰς ἡλίου ἀκτῖνας καὶ παρέχει τοῖς πλείουσι πλεῖν κατὰ ψῦχος.

γ'

Διατριβὰς δ' ἔχει ποικίλας καὶ παντοδαπὰς ὁ τόπος οὗτος, οὐκ ἀνθρωπίνης χειρὸς ἔργα, ἀλλὰ φύσεως. Κισσὸς μὲν γὰρ πολὺς καὶ εὖ μάλα λάσιος τέθηλε καὶ δίκην τῶν εὐγενῶν ἀμπέλων ἐπὶ τὰ ὑψηλὰ δένδρα ἀνέρπει καὶ συμφύεται

αὐτοῖς, πολλή δὲ συμῖλαξ πρὸς αὐτὸν τὸν πάγον ἀνατρέχει καὶ ἐπισκιάζει τὴν πέτραν· καὶ ἐκείνη μὲν ὑπολανθάνει, ὁρᾶται δὲ χλοάζον πᾶν καὶ μεγάλη ἐστὶν ὀφθαλμῶν τέρψις.

Ἐν δὲ τοῖς κατωτέρω ἄλσῃ τέ ἐστι ποικίλα, ἐν ὧρα θέρους καταφυγεῖν ὁδοιπόροις ἥδιστα ὄντα.

Διαρρέουσι δὲ καὶ κρήναι συχναί, ὧν τὰ ὕδατα ψυχρὰ καὶ πίνειν ἥδιστά ἐστι καὶ τοῖς λουομένοις εἰς ὑγίειαν συμβάλλεται.

Ἄιδουσι δὲ καὶ ὄρνιθες ἄλλος ἄλλη διεσπαρμένοι καὶ τέρπουσιν εὖ μάλα τὰς ἀκοάς, διὰ τοῦ μέλους τὸν κάματον τῶν ὁδοιπόρων ἀφανίζοντες.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

1. Φιλόκωμος Ἀστύλλω χαίρειν.

Οὐπόποτε εἰς ἄστυ καταβάς οὐδὲ γιννώσκων, ὅτι ποτε ἔστιν ἡ λεγομένη πόλις, πονθῶ τὸ καινὸν τοῦτο θέαμα ἰδεῖν, ἐν ἐνὶ περιβόλῳ κατοικοῦντας ἀνθρώπους, καὶ τὰλλα, ὅσα διαφέρει πόλις ἀγροικίας, μαθεῖν. Εἰ οὖν σοι πρόφασις ὁδοῦ ἄστυδε γενήσεται, ἔλθ' ἀπάξων νῦν καμέ. Καὶ γὰρ ἔγωγε ὀρέγομαι τοῦ πλέον τι μαθεῖν." Εἰρωσο!

2. Κωμάρχης Εὐχαίτη χαίρειν.

Ἡ ὅς ἡ παρ' ἐμοὶ ἀρτίως τέτοκε, καὶ ἔχω δελφάκων ἀφθονίαν· γρύζουσι δὲ μάλ' ἀηδές, ἀλλ' ἐδώδιμοι. Πέμπω οὖν καὶ σοὶ δύο τούτων ἔχειν· οὔτε γὰρ πάντας οἷός τέ εἰμι τρέφειν, τῶν κριθῶν ὀλίγων οὐσῶν, καὶ ἅμα τοῖς φίλοις μεταδιδόναι τοὺς ἐν περιουσίαις ὄντας πρόπον· ἐστὶν ἀγροικικῇ ἐπιεικείᾳ· ἡ φιλτάτη γὰρ γῆ ἡμᾶς τοὺς ἐαυτῆς τροφίμους ἀπλοῖκονς καὶ φιλαλλήλους ἀνεθρέψατο." Εἰρωσο!

3. Ἀμνίων Φιλομόσχῳ χαίρειν.

Ἡ χάλαζα βαρέως ἐμπεσοῦσα ἀπέκειρε τὰ λήϊα ἡμῶν, καὶ λιμοῦ φάρμακον οὐδέν. Ὠνεῖσθαι δὲ ἐπακτοὺς πυροὺς οὐχ οἷόν τε ἡμῖν διὰ σπάνιν κερμάτων." Εἴστι δέ σοι, ὥς ἀκούω, τῆς πέρουσιν εὐετηρίας λείψανα. Δάνεισον οὖν μοι μεδίμνους εἴκοσιν, ἵνα δύνωμαι σῶζεσθαι αὐτὸς καὶ ἡ γυνή καὶ τὰ παιδιά. Καρπῶν δ' εὐφορίας γενομένης, ἐκτίσομεν. Μὴ δὲ

περιύδης ἀγαθοὺς γείτονας ἐν δεινοῖς καιροῖς φθειρομένους.
Ἔρρωσο !

4. Θαλλίσκος Πετραίῳ χαίρειν.

Αὐχμὸς νῦν ἐστὶ οὐδαμοῦ νέφος ὑπὲρ γῆς αἴρεται δεῖ
δ' ἐπομβρίας. Αὐτὸ γὰρ τὸ κατάξηρον τῆς βώλου δείκνυσι
διψῆν τὰς ἀρούρας. Μάτην δέ, ὡς ἔοικεν, ἐθύσαμεν Διὶ τῷ
Ἰετίῳ, εἰ καὶ ἐξ ἀμίλλης ἐκαλλιερέσαμεν πάντες οἱ τῆς
κώμης οἰκήτορες, καί, ὡς ἕκαστος δυνάμεως ἢ περιουσίας
εἶχε, συνεισηγέκαμεν, ὁ μὲν κριόν, ὁ δὲ τράγον, ὁ δὲ
κάπρον, ὁ πένης πόπανον, ὁ δὲ ἔτι πενέστερος λιβανωτοῦ
χόνδρους· ταῦρον δὲ οὐδεὶς ἔθυσεν· οὐ γὰρ εὐπορία βοσκη-
μάτων ἡμῖν ἐστὶ τὴν λεπτόγεων Ἀττικὴν οἰκοῦσιν. Ἄλλ'
οὐδὲν ὄφελος τῶν δαπανημάτων· ἔοικε γὰρ ὁ Ζεὺς ἀμελεῖν
ἡμῶν κολάζων τὰ ἡμέτερα ἀμαρτήματα. Ἔρρωσο !

5. Πρατίνας Μεγαλοτέλει χαίρειν.

Ὁχληρὸς ἦν ἡμῖν ὁ στρατιώτης, ὀχληρὸς. Ἐπεὶ γὰρ ἦκε
δείλης ὀψίας καὶ κατήχθη οὐ κατὰ τύχην ἀγαθὴν εἰς ἡμᾶς,
οὐκ ἐπαύσατο ἐνοχλῶν τοῖς διηγήμασι, φάλαγγας καὶ σαρίσ-
σας καὶ καταπέλτας καὶ γέρρα ὀνομάζων· καὶ νῦν μὲν ὡς
ἀνέτρεψε τοὺς Θρᾷκας, τὸν ἡγεμόνα βαλὼν μεσαγκύλῳ, νῦν
δὲ ὡς κοντῷ διαπείρας τὸν Ἀρμένιον ἐφόνευσεν ἐπὶ πᾶσι
τε αἰχμαλώτους παρῆγε καὶ ἐδείκνυ γυναικας, ἃς ἔλεγεν ἐκ
τῆς λείας ὑπὸ τῶν στρατηγῶν ἀριστείας αὐτῷ γέρας δεδό-
σθαι. Τῷ δ' ἐγὼ πληρώσας κύλικα εὐμεγέθη φλυαρίας φάρ-
μακον ὥρεγον, ὁ δὲ καὶ ταύτην καὶ πλείονας ἐπὶ ταύτῃ
ἐκπιὼν οὐκ ἐπαύσατο τῆς ἀδολεσχίας. Ἔρρωσο !

6. Εὐδῖος Φιλοσκάφω χαίρειν.

Σήμερον χρηστὴ ἡμῖν γαλήνη ἐστόρεσε τὴν θάλασσαν. Ὡς γὰρ τρίτην ταύτην ἡμέραν λάβρως κατὰ τοῦ πελάγους ἐπέπνει ἐκ τῶν ἀκρωτηρίων ὁ βορρᾶς, καὶ ἔφρισε μὲν ὁ πόντος μελαινόμενος, τοῦ ὕδατος δὲ ἀφρὸς ἐξήνθει, ἀργία παντελὴς ἦν καὶ τὰ παρὰ τὰς ἀκτὰς καταλαβόντες καλύβια ὀλίγα ἐξυλιθάμεθα κομμάτια, ὅσα οἱ ναυπηγοὶ πρόφην ἐκ τῶν δρυῶν, ἃς ἐξέτεμον, κατέλιπον, καὶ ἐκ τούτων πῦρ ἀνάψαντες τὸ δριμὺν ψῦχος παρεμυθούμεθα.

Τετάρτη δὲ αὕτη ἐπελθοῦσα ἀλκονοίς, ὥς οἶμαι, ἡμέρα — ἔστι γὰρ τοῦτο τῇ αἰθρία τεκμήρασθαι — πλοῦτον ἀνθρώον ἀγαθῶν ἔδειξεν. Ὡς γὰρ ὥφθη μὲν ὁ ἥλιος, πρώτη δὲ ἀκτὶς εἰς τὸ πέλαγος ἀπέστιλβε, τὸ ἄρτι ἀνελκυσθὲν σκαφίδιον σπουδῇ κατεσύραμεν, εἶτα ἐνθήμενοι τὰ δίκτυα ἔργον εἰχόμεθα. Μικρὸν δὲ ἄπωθεν τῆς ἀκτῆς χαλάσαντες, πλήθος ἰχθύων ἐξειλκύσαμεν μικροῦ ἐδέγησε καὶ τοὺς φελλοὺς κατασῦραι τὸ δίκτυον ἐξωγκωμένον.

Εὐθὺς οὖν ὀψῶναι προσῆλθον, καὶ τὰς ἀσίλλας ἐπωμίους ἀνελόμενοι καὶ τὰς σφυρίδας ἐκατέρωθεν ἐξᾶρτήσαντες καὶ καταβαλόντες τὰργύριον ἄστυδ' ἐκ Φαλήρου ἠπείγοντο. Πᾶσι δὲ τούτοις ἠρκέσαμεν ἡμεῖς καὶ πρὸς τούτοις ἀπηνεγκάμεθα ταῖς γυναιξὶ καὶ τοῖς παιδίοις ὄγκον οὐκ ὀλίγον τῶν λεπτοτέρων ἰχθύων. "Ερωσο!

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΜΥΘΟΛΟΓΙΑ

Α' ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΩΝ ΘΕΩΝ

1. Οὐρανὸς καὶ Γῆ καὶ τέκνα αὐτῶν.

α'

Οὐρανὸς πρῶτος τοῦ παντός ἐδυνάστευσε κόσμον λαβὼν δὲ γυναῖκα Γῆν ἐγέννησε πρῶτους τοὺς Ἑκατόγχειρας προσαγορευθέντας, οἱ μεγέθει τε καὶ δυνάμει ἀνυπέρβλητοι ἦσαν, χεῖρας μὲν ἀνὰ ἑκατόν, κεφαλὰς δὲ ἀνὰ πεντήκοντα ἔχοντες.

Μετὰ τούτους δὲ Κύκλωπας ἐγέννησεν, ὧν ἕκαστος εἶχεν ἓνα ὀφθαλμὸν ἐπὶ τοῦ μετώπου.

Ἀλλὰ τούτους, βουλομένους τῆς ἀρχῆς τὸν πατέρα στερεῖν, Οὐρανὸς δήσας εἰς Τάρταρον ἔρριπεν. Ἐγέννησε δὲ αὐτῷ ἐκ Γῆς παῖδας μὲν τοὺς Τιτᾶνας προσαγορευθέντας, θυγατέρας δὲ τὰς κληθείσας Τιτανίδας.

β'

Ἀγανακτοῦσα δὲ ἡ Γῆ ἐπὶ τῇ ἀπωλείᾳ τῶν εἰς Τάρταρον ριφθέντων παίδων, πείθει τοὺς Τιτᾶνας ἐπιθέσθαι τῷ πατρί· οἱ δὲ ἐπιτίθενται αὐτῷ καὶ τῆς ἀρχῆς ἐκβαλόντες τοὺς τε καταταρταρωθέντας ἀδελφούς ἀνήγαγον καὶ τὴν ἀρχὴν Κρόνῳ τῷ ἀδελφῷ παρέδοσαν.

2. Κρόνος καὶ Ρέα καὶ τέκνα αὐτῶν.

Κρόνος λαβὼν τὴν ἀρχὴν τοὺς μὲν ἀδελφούς δήσας ἐν τῷ Ταρτάρῳ καθείρξεν· ἐφοβεῖτο γὰρ μὴ καὶ αὐτὸν τῆς ἀρχῆς

ἐκβάλωσιν· τὴν δὲ ἀδελφὴν Ῥέαν γυναῖκα λαβὼν, ἐπειδὴ
Γῇ τε καὶ Οὐρανὸς προέλεγον αὐτῷ ὑπὸ ἰδίου παιδὸς τὴν
ἀρχὴν ἀφαιρεθήσεσθαι,
κατέπινε τὰ ἐξ αὐτῆς γεν-
νώμενα.

Ἡ Ῥέα δίδει τῷ Κρόνῳ
τὸν ἐσπαργανωμένον λίθον.

Ὁργισθεῖσα δὲ ἐπὶ
τούτοις Ῥέα παραγίγνε-
ται μὲν εἰς Κρήτην, ὅτε
τὸν Δία ἐγκυμονοῦσα
ἐτύγγανεν, τίκει δὲ ἐν
ἄντρῳ τῆς Δίκτης Δία.
Καὶ τοῦτον μὲν ἔδωκε
τοῖς Κούρησιν, ἵνα τρέ-
φοιεν, οἱ δὲ Κούρητες
ἔνοπλοι ἐν τῷ ἄντρῳ τὸ
βρέφος φυλάσσοντες τοῖς
δόρασι τὰς ἀσπίδας συν-

έκρουον, ἵνα μὴ τῆς φωνῆς τοῦ παιδὸς ὁ Κρόνος ἀκούσῃ.

Ῥέα δὲ λίθον σπαργανώσασα ἔδωκε Κρόνῳ καταπιεῖν
ὥς τὸν γεγεννημένον παῖδα.

3. Πόλεμος Διὸς πρὸς Κρόνον καὶ Τιτᾶνας.

Ἐπεὶ δὲ Ζεὺς ἐγένετο τέλειος, λαμβάνει Μῆτιν τὴν Ὠκε-
νοῦ συνεργόν, ἣ ἔδωκε Κρόνῳ καταπιεῖν φάρμακον, ὃν οὐ
ἐκεῖνος ἀναγκασθεὶς πρῶτον μὲν ἐξεμεῖ τὸν λίθον, ἔπειτα
τοὺς παῖδας, οὓς κατέπιεν. Μετὰ τούτων Ζεὺς πρὸς Κρόνον
καὶ Τιτᾶνας ἐπολέμησεν. Τιτᾶνες γὰρ αὐτῆς ἀνηγγμένοι εἰς
τὸ φῶς ὑπὸ Κρόνου ἦσαν.

Μαχομένων δὲ αὐτῶν ἐνιαυτοὺς δέκα, ἣ Γῇ τῷ Διὶ
ἔχρησε τὴν νίκην, ἐὰν τοὺς καταταρταρωθέντας Κύκλωπας

καὶ Ἑκατόγχειρας ἔχῃ συμμάχους· ὁ δὲ τὴν φρουροῦσαν τὰ δεσμὰ αὐτῶν Κάμπην ἀποκτείνας ἔλυσεν. Καὶ Κύκλωπες τότε Διὶ μὲν ἔδοσαν ἀστραπὴν καὶ βροντὴν καὶ κεραυνόν, Πλούτωνι δὲ κυνῆν, Ποσειδῶνι δὲ τρίαINAN· οἱ δὲ τούτοις ὀπλισθέντες κρατοῦσι Τιτάνων καὶ καθείρξαντες αὐτοὺς ἐν τῷ Ταρτάρῳ τοὺς Ἑκατόγχειρας κατέστησαν φύλακας.

Αὐτοὶ δὲ μετὰ τοῦτο διακληροῦνται περὶ τῆς ἀρχῆς καὶ λαγχάνει Ζεὺς μὲν τὴν ἐν οὐρανῷ δυναστείαν, Ποσειδῶν δὲ τὴν ἐν θαλάσῃ, Πλούτων δὲ τὴν ἐν ᾿Αΐδου.

Β' ΑΝΘΡΩΠΟΓΟΝΙΑ

1. Προμηθεύς.

Προμηθεύς, τοῦ Τιτᾶνος Ἰαπετοῦ υἱός, ἐξ ὕδατος καὶ γῆς ἀνθρώπους ἔπλασε. Βουλόμενος δὲ καὶ βίον αὐτοῖς ῥάονα παρασκευάσαι ἔδωκεν αὐτοῖς καὶ πῦρ λάθρᾳ Διὸς ἐν νάρθηκι κρύψας. Ἐπεὶ δὲ ἤσθετο Ζεὺς, ἐπέταξεν Ἡφαίστῳ τὸ σῶμα αὐτοῦ προσηλῶσαι τῷ Κανκάσῳ ὄρει. Ἐν δὲ τούτῳ προσηλωθεὶς Προμηθεὺς ἐπὶ πολλὰ ἔτη ἐδέδετο. Καθ' ἑκάστην δὲ ἡμέραν ἀειτὸς ἐπιπειτόμενος κατήσθιε τὸ ἥπαρ αὐτοῦ αὐξανόμενον διὰ νυκτός, μέχρι Ἡρακλῆς αὐτὸν ἔλυσεν.

2. Δευκαλίων καὶ Πύρρα.

α'

Προμηθεὺς παῖς Δευκαλίων ἐγένετο. Οὗτος βασιλεύων τῆς Φθίας λαμβάνει γυναῖκα Πύρραν τὴν Ἐπιμηθέως. Ἐπεὶ δὲ Ζεὺς διαφθείρειν τὸ ἀσεβὲς ἀνθρώπων γένος ἐβούλετο, ὁ Δευκαλίων κατεσκεύασε λάρνακα καὶ τὰ ἐπιτήδεια ἐνθήμενος εἰς ταύτην μετὰ τῆς Πύρρας εἰσέβη.

Ζεὺς δὲ πολὺ ὕδωρ ἐξ οὐρανοῦ χέας τὰ πλεῖστα μέρη τῆς

Ὁ Ἡρακλῆς λύει τὸν Προμηθεά.

Ἑλλάδος κατέκλυσεν, ὥστε διαφθαρῆναι πάντας ἀνθρώπους.

Δευκαλίων δὲ ἐν τῇ λάρνακι διὰ τῆς θαλάσσης φερόμενος ἑννέα ἡμέρας καὶ νύκτας τῷ Παρνασσῷ προσίοχει κάκει, τῶν ὄμβρων πανσαμένων, ἐκβὰς θύει Δί.

β'

Ζεὺς δὲ πέμψας Ἑρμῆν πρὸς αὐτὸν ἐπέτρεψεν αἰτεῖσθαι ὅ τι βούλεται. Ὁ δὲ αἰρεῖται ἀνθρώπους αὐτῷ γενέσθαι. Καὶ Διὸς εἰπόντος, λίθους αἶρων ὑπὲρ κεφαλῆς ἔβαλλεν· καὶ οὓς μὲν ἔβαλεν ὁ Δευκαλίων, ἄνδρες ἐγένοντο, οὓς δὲ ἡ Πύρρα, γυναῖκες.

3. Ἕλλην καὶ παῖδες αὐτοῦ.

Δευκαλίωνι μὲν ἐκ Πύρρας παῖς γίγνεται Ἕλλην, Ἕλληνι δὲ ἐκ νύμφης γίνονται Δῶρος, Ξοῦθος, Αἴολος. Καὶ Ξοῦθος μὲν, λαβὼν τὴν Πελοπόννησον, ἐκ Κρεούσης τῆς Ἑρε-

χθέως Ἀχαιὸν ἐγέννησε καὶ Ἴωνα, ἀφ' ὧν Ἀχαιοὶ καὶ Ἴωνες ὀνομάζονται. Δῶρος δέ, τὴν πέραν χώραν Πελοποννήσου λαβὼν, τοὺς κατοίκους ἀφ' ἑαυτοῦ Δωριᾶς ὠνόμασεν. Αἰόλος δὲ βασιλεύων τῶν περὶ τὴν Θεσσαλίαν τόπων τοὺς ἐνοικοῦντας Αἰολέας προσηγόρευσεν.

Γ' ΘΕΣΣΑΛΙΚΟΙ ΜΥΘΟΙ

1. Φρῖξος καὶ Ἑλλη.

Τῶν Αἰόλου παιδῶν Ἀθάμας ἐβασίλευσε τῆς Βοιωτίας. Γίγνονται δὲ αὐτοῦ καὶ Νεφέλης παῖς μὲν Φρῖξος, θυγάτηρ δὲ Ἑλλη. Ἐπειτα δὲ αὐθις λαμβάνει γυναῖκα τὴν Ἰνώ.

Ἡ δὲ Ἰνώ τοῖς Νεφέλης παισὶν ἐπιβουλεύουσα ἔπεισε τὰς γυναῖκας τὸν πυρὸν φρύγειν. Αὗται δὲ κρύφα τῶν ἀνδρῶν τοῦτο ἔπρατον. Γῆ δέ, πεφρυγμένους πυρὸς δεχομένη, καρπὸς ἐτησίους οὐκ ἔφερεν.

Φρῖξος καὶ Ἑλλη.

Διὸ πέμπων ὁ Ἀθάμας εἰς Δελφοὺς ἀπαλαγὴν ἐπυνθάνετο τῆς ἀφορίας. Ἰνώ δὲ τοὺς πεμφθέντας ἀνέπεισε λέγειν, ὥς εἴη κεχρησμένον παύσεσθαι τὴν ἀκαρπίαν, ἐὰν σφαγῇ Διὶ Φρῖξος.

Τοῦτο ἀκούσας Ἀθάμας, συναναγκαζόμενος ὑπὸ τῶν τὴν γῆν οἰκούντων, τῷ βωμῷ παρέστησε Φοῖξον.

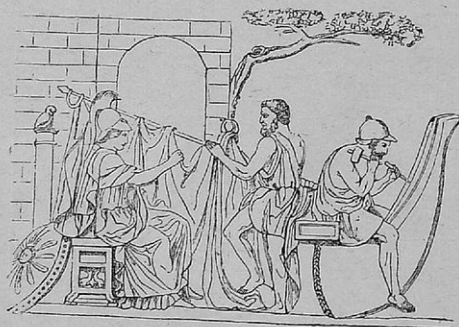
Ἡ δὲ Νεφέλη αὐτὸν μετὰ τῆς ἀδελφῆς ἀνῆρπασε καὶ χρυσόμαλλον κριὸν ἔδωκεν, ἐφ' οὗ φερόμενοι δι' οὐρανοῦ γῆν ὑπερέβησαν καὶ θάλασσαν.

Ὡς δὲ ἐγένοντο κατὰ τὴν μεταξὺ Σιγείου καὶ Χερρονήσου κειμένην θάλασσαν, ὤλιθεν εἰς τὸν βυθὸν ἡ Ἑλλη, καὶ κεῖ ἀποθανούσης αὐτῆς, ἀπ' ἐκείνης Ἑλλήσποντος ἐκλήθη τὸ πέλαγος.

Φοῖξος δὲ ἔρχεται εἰς Κόλχους, ὧν Αἰήτης ἐβασίλευεν, καὶ τὸν χρυσόμαλλον κριὸν Διὶ θύσας τὸ τοῦτον δέρμα τῷ Αἰήτῃ δίδωσιν. Ἐκεῖνος δὲ ἐν Ἀρεῶς ἄλσει ἀνάπτει ἐκ δρυός. Ἐφρουρεῖτο δὲ τὸ δέρμα ὑπὸ δράκοντος αὐπνου.

2 Οἱ Ἀργοναῦται καὶ ὁ μάντις Φινεὺς.

Ἐπὶ τοῦτο τὸ δέρμα πεμπόμενος Ἰάσων ὑπὸ Πελίου, τοῦ τῆς Ἰωλκοῦ βασιλέως, Ἀργον παρεκάλεσε τὸν Φοῖξον

Ναυπήγησις τῆς Ἀργοῦς.

καὶ οὗτος, Ἀθηναῖς συνεργαζομένης, πενηκόντορον ναῦν κατεσκεύασεν, τὴν ἀπ' αὐτοῦ καλούμενην Ἀργώ. Ἐπεὶ δ' ἡ ναὺς κατεσκευάσθη, ἐρωτῶντι Ἰάσωνι ὁ θεὸς πλεῖν ἐπέτρειπεν, ἀνδροῖσαντι τοὺς ἀρίστους τῆς Ἑλλάδος.

Οὗτοι δὲ οἱ καλούμενοι Ἀργοναῦται ἀναγόμενοι ἐλαύνουσιν εἰς τὴν Μυσίαν· ἀπὸ δὲ τῆς Μυσίας ἦλθον εἰς τὴν Θράκην, ἐνθα ὤκει Φινεὺς μάντις, ὃν τυφλωθῆναί φασιν

ὑπὸ θεῶν, ὅτι ἀκόντων αὐτῶν προύλεγε τοῖς ἀνθρώποις τὰ μέλλοντα· ἔπεμψαν δ' αὐτῷ καὶ τὰς Ἀρπυίας οἱ θεοί.

Αὗται δὲ περῶνται οὔσαι, ἐπειδὴ αὐτῷ παρετίθετο τράπεζα, ἐξ οὐρανοῦ καταπετόμεναι τὴν τροφὴν ἀνήρπαζον. Θεασά-

Ὁ Ζήτης καὶ ὁ Κάλαις διώκουσι τὰς Ἀρπυίας.

μενοι δὲ ταύτας οἱ Βορέου παῖδες Ζήτης καὶ Κάλαις, ὄντες περῶντοί, σπασάμενοι τὰ ξίφη δι' ἀέρος ἐδίωκον.

3. Πλοῦς τῶν Ἀργοναυτῶν διὰ τῶν Συμπληγάδων.

Ἀπαλλαγείς οὖν τῶν Ἀρπυιῶν ὁ Φινεὺς ἐμήνυσε τοῖς Ἀργοναῦταις τὸν πλοῦν τὸν διὰ τῶν Συμπληγάδων. Ἦσαν δὲ αἱ Συμπληγάδες ὑπερμεγέθεις πέτραι, συγκρουόμεναι δὲ πρὸς ἀλλήλας ὑπὸ τῆς τῶν ἀνέμων βίας τὸν διὰ θαλάσσης πόρον ἀπέκλειον. Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ἀφεῖναι πέλειαν διὰ τῶν πετρῶν καί, ἐὰν μὲν ταύτην ἴδωσι σωθεῖσαν, διαπλεῖν ἀφόβως, ἐὰν δ' ἀπολομένην, μὴ βιάζεσθαι τὸν πλοῦν.

Ταῦτα ἀκούσαντες οἱ Ἀργοναῦται ἀνήγοντο καί, ὥς πλησίον ἦσαν τῶν πετρῶν, ἀφιάσιν ἐκ τῆς πρῶρας τῆς Ἀργοῦς πέλειαν. Τῆς δὲ διαπετομένης, τὰ ἄκρα τῆς οὐρᾶς αἱ πέτραι συμπίπτουσαι ἀπέκοφαν.

Ἐπιτηρήσαντες οὖν ἀναχωρούσας τὰς πέτρας, μετ' εἰρεσίας εὐτόνον διῆλθον καὶ μόνα τὰ ἄκρα τῆς νεῶς περιεκόπη. Αἱ δὲ Συμπληγάδες ἐκ τούτου τοῦ χρόνου ἔστησαν.

4. Ἰάσων καὶ Μήδεια.

α'

Διαπλεύσαντες δὲ τὸν πόντον, τὸν τότε ἄξεινον καλούμενον, οἱ Ἀργοναῦται ἐπὶ τὸν Φᾶσιν ποταμὸν ἤλθον. Οὗτος τῆς Κολχικῆς ἐστὶ γῆς.

Ὁρμισθείσης δὲ τῆς νεώς, Ἰάσων ἦκε πρὸς τὸν Αἰήτην, τὸν βασιλέα ταύτης τῆς χώρας, καὶ τὰ ἐπιταχθέντα ὑπὸ τοῦ

Πελίου λέγων παρεκάλει δοῦναι τὸ δέσμα αὐτῷ. Ὁ δὲ δώσειν ὑπέσχετο, εἰ τὸν χαλκόποδας ταύρους ἀναξεύξῃ. Ἦσαν δὲ ἄγριοι οὗτοι, μεγέθει διαφέροντες, καὶ χαλκοῦς μὲν εἶχον τοὺς πόδας, πῦρ δ' ἐκ στομάτων ἐφύσων.

Τούτους αὐτῷ ζεύξαντι ἐπέτασσε σπείρειν τοὺς δράκοντος ὀδόντας· εἶχε γὰρ τοὺς ἡμίσεις, ὧν Κάδμος ἔσπειρεν ἐν Θήβαις.

β'

Ἀποροῦντος δὲ τοῦ Ἰάσονος, πῶς ἂν δύναίτο τοὺς ταύρους ἀναξεύξαι, Μήδεια, ἡ τοῦ Αἰήτου θυγάτηρ, φαρμακίς, συμπράξιν αὐτῷ ἐπηγγέλατο, εἰ ὁμόσῃ αὐτὴν ἔξειν γυναῖκα καὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα ἄξειν.

Ὁμόσαντος δὲ Ἰάσονος φάρμακον ἔδωκεν, ᾧ ἐκέλευσεν αὐτὸν χρῆσαι τὴν τε ἀσπίδα καὶ τὸ δόρυ καὶ τὸ σῶμα. Ἐδήλωσε δ' αὐτῷ, σπειρομένων τῶν ὀδόντων, ἐκ γῆς ἄνδρας μέλλειν ἀναδύσεσθαι ὥπλισμένους· τούτους, ἔλεγεν, εἰ

Μήδεια.

ἄθροους θεάσεται, βάλλειν εἰς μέσον λίθους ἄπωθεν, ὅταν δὲ ὑπὲρ τούτου μάχωνται πρὸς ἀλλήλους, τότε ἀποκτείνειν αὐτούς.

γ'

Ἰάσων οὖν ταῦτα ποιήσας τούς τε ταύρους ἀνέξευξε καὶ τοὺς ἄνδρας ἀπέκτεινεν. Αἰήτης δ' οὐκ ἐδίδου τὸ δέσμα, ἀλλ' ἐβούλετο τήν τε Ἀργὴν κατακαῦσαι καὶ ἀποκτεῖναι τοὺς ναύτας. Μήδεια δὲ νυκτὸς τὸν φυλάσσοντα δράκοντα κατακοιμίσασα τοῖς φαρμάκοις μετ' Ἰάσονος τὸ δέσμα ἀφείλετο, καὶ ἐπὶ τήν ναῦν κομίσαντες αὐτὸ ἀπέπλευσαν ἄγοντες καὶ Ἄψυρτον τὸν Μηδείας ἀδελφόν.

Αἰήτης δ' αἰσθόμενος τὰ γενόμενα ὥρμησε διώκειν τήν ναῦν. Μήδεια δὲ ἰδοῦσα αὐτὸν πλησίον ὄντα φρονεῦει τὸ παιδίον καὶ τὰ μέλη αὐτοῦ διασπείρει εἰς τὴν θάλασσαν. Συλλέγων οὖν ὁ Αἰήτης τὰ τοῦ παιδὸς μέλη τῆς διώξεως ὕστερησεν.

Ὁ δὲ Ἰάσων, κατελθὼν εἰς τὴν Ἰωλκόν, τὸ μὲν δέσμα ἔδωκε τῷ Πελῖᾳ, τὴν δὲ ναῦν εἰς τὸν Ἰσθμὸν πλεύσας ἀνέθηκε τῷ Ποσειδῶνι.

δ'

Μετὰ τοῦτο Ἰάσων καὶ Μήδεια εἰς Κόρινθον ἦλθον καὶ δέκα μὲν ἔτη διετέλουν εὐτυχοῦντες. Εἶτα δὲ Ἰάσων, Γλαύκην τὴν τοῦ Κρέοντος λαβὼν γυναῖκα, ἀπεπέμψατο τὴν Μήδειαν. Ἡ δὲ τοὺς παῖδας, οὓς εἶχεν ἐξ Ἰάσονος, ἀπέκτεινε καὶ λαβοῦσα παρ' Ἠλίου ἄρμα πτηνῶν δρακόντων ἐπὶ τούτου ἔφυγεν.

Δ' ΑΡΓΕΙΩΝ ΜΥΘΟΙ

1. Ὁ Περσεὺς καὶ ἡ κεφαλὴ τῆς Μεδούσης.

Περσεὶ τῷ Διὸς καὶ Δανάης ἐπέταξε Πολυδέκτης τὴν Μεδούσης κεφαλὴν κομίζειν, ἥ μόνη τῶν Γοργόνων ἦν θνητή. Εἶχον δ' αἱ Γοργόνας κεφαλὰς μὲν περιπεπλεγμένας

Ὁ Περσεὺς ἐπὶ τοῦ Πηγάσου.

δράκουνσι, ὀδόντας δὲ μεγάλους ὡς συῶν καὶ χεῖρας χαλκᾶς καὶ πτέρυγας χρυσᾶς· τοὺς δὲ ἰδόντας αὐτὰς λίθους ἐποίουν.

Περσεὺς δέ, λαβὼν παρὰ τῶν Γραιῶν τὴν κνητὴν, ἣν ἐπιθέμενος αὐτὸς μέν, οὓς ἠθέλεν, ἔβλεπεν, ὑπ' ἄλλων δ' οὐχ ἑώρατο, ἦκε παρὰ τὰς Γοργόνας καὶ κατέλαβε κοιμωμένας. Ἐπιστάς οὖν, βλέπων εἰς τὴν ἀσπίδα χαλκῆν, δι' ἧς τὴν

εἰκόνα τῆς Γοργοῦς ἔβλεπεν, ἀπέεμε τὴν κεφαλὴν ἀπο-
 τμηθείσης δὲ ταύτης ἔξεπήδη-
 σεν ἐκ τῆς Γοργοῦς Πήγασος,
 πτηνὸς ἵππος. Περσεὺς μὲν
 οὖν λαβὼν τὴν κεφαλὴν καὶ
 ἱππεύσας Πηγᾶσφ ἀνεχώρησε.

Αἱ δὲ Γοργόνες ἀναστᾶ-
 σαι τὸν Περσέα ἐδίωκον· καὶ
 ἰδεῖν αὐτὸν οὐκ ἐδύναντο διὰ
 τὴν κυνῆν ἀπεκρύπτετο γὰρ
 ὑπ' αὐτῆς. Τὴν δὲ τῆς Μεδοῦ-
 σης κεφαλὴν ὁ Περσεὺς ἀπέδωκε τῇ Ἀθηνᾷ· ἡ δὲ ἐν μέσῃ
 τῇ ἀσπίδι ἔθηκεν.

Ἡ κεφαλὴ τῆς Μεδοῦσης.

2. Περσεὺς καὶ Ἀνδρομέδα.

α'

Ἐλθὼν δὲ ὁ Περσεὺς εἰς τὴν Αἰθιοπίαν, ἧς ἐβασίλευε
 Κηφεύς, εὔρε τὴν τούτου θυγατέρα Ἀνδρομέδα παρακει-
 μένην βορὰν θαλασσίῳ κῆτει, ὃ ὁ Ποσειδῶν ἐπὶ τὴν χώραν
 ἔπεμψεν. Κασσιέπεια γὰρ ἡ Κηφέως γυνὴ Νηρεΐσι περὶ
 κάλλους ἤρισε καὶ πασῶν εἶναι κρείττων ἐκαυχήσατο· ὅθεν
 αἱ Νηρεΐδες ἐμήνισαν καὶ Ποσειδῶν αὐταῖς συνοργισθεὶς
 πλήμμυράν τε ἐπὶ τὴν χώραν ἔπεμψε καὶ κῆτος.

Τοῦ δὲ θεοῦ χρήσαντος τὴν ἀπαλλαγὴν τῆς συμφορᾶς,
 εἰάν ἡ Κασσιεπείας θυγάτηρ Ἀνδρομέδα προτεθῇ τῷ κῆτει
 βορά, ἀναγκασθεὶς ὁ Κηφεὺς ὑπὸ τῶν Αἰθιοπῶν τὴν θυγα-
 τέρα πέτρα προσέδωκε. Ταύτην θεασάμενος ὁ Περσεὺς ἀπέ-
 κτεινε τὸ κῆτος καὶ τὴν Ἀνδρομέδα λύσας ἔλαβε γυναῖκα.

β'

Ἐλθόντι δ' εἰς Ἄργος Περσεὶ ἐγένοντο ἐξ Ἀνδρομέδας
 παῖδες Ἀλκαῖος καὶ Σθένελος καὶ Ἥλεκτρον. Καὶ Ἀλκαῖος

μὲν παῖς ἐγένετο Ἀμφιτρύων, Ἡλεκτρύωνος δὲ θυγάτηρ Ἀλκμήνη, Σθενέλου δὲ καὶ Νικίππης τῆς Πέλοπος Εὐρυσθεὺς ἐγένετο, ὃς Μυκηνῶν ἐβασίλευσεν. Ὅτε γὰρ Ἡρακλῆς ἐμελλε γεννᾶσθαι, Ζεὺς ἐν θεοῖς ἔφη τὸν ἀπὸ Πελοσέως γεννηθῆσόμενον τότε βασιλεύσειν Μυκηνῶν. Ἡρα δὲ διὰ τὸν ζῆλον Εἰλείθυιαν ἔπεισε τὸν μὲν Ἀλκμήνης τόκον ἐπέχειν, Εὐρυσθεῖα δὲ τὸν Σθενέλου παρεσκέυασε γεννηθῆναι πρότερον.

3. Ἡρακλῆς.

α'

Γέννησις Ἡρακλέους. Παιδικὴ καὶ νεανικὴ ἡλικία αὐτοῦ.

Ἀλκμήνη οὖν δύο ἔτεκε παῖδας, Διὶ μὲν Ἡρακλέα, Ἀμφιτρώνι δὲ Ἴφικλέα. Τοῦ δὲ Ἡρακλέους παιδὸς ὄντος ὀκταμηνιαίου, δύο δράκοντας Ἡρα ἐπὶ τὴν εὐνὴν ἔπεμψεν, ὥς διαφθεροῦντας τὸ βρέφος. Ὁ δὲ ἀναστάς ἄγχων ἐκατέραις ταῖς χερσὶ διέφθειρεν αὐτούς.

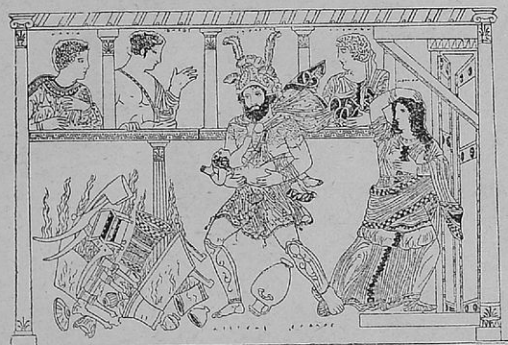
Νεανίας δὲ ἐν τοῖς βουκόλοις ὧν τὸν Κυναιρῶνιον λέοντα ἀνείλε καὶ τὸ μὲν δέρμα ἡμφιέσατο, τῷ δὲ χάσματι ἐχορήσατο κόρυθι.

β'

Μανία τοῦ Ἡρακλέους καὶ δουλεία αὐτοῦ παρὰ τῷ Εὐρυσθεῖ.

Ὅστερον δὲ κατὰ τὸν ζῆλον Ἡρας ἐμάνη καὶ τοὺς ἰδίους παῖδας, οὓς ἐκ Μεγάρας εἶχεν, εἰς πῦρ ἐνέβαλεν. Διὸ φυγὼν παραγίγνεται εἰς Δελφούς καὶ πυνθάνεται τοῦ θεοῦ, ποῦ κατοικήσῃ.

Ἡ δὲ Πυθία κατοικεῖν αὐτὸν εἶπεν ἐν Τίρυνθι Εὐρυσθεῖ λατρεύοντα ἔτη δώδεκα καὶ τοὺς ἐπιτασσομένους ἄθλους δώδεκα ἐπιτελεῖν καὶ οὕτως ἔφη, τῶν ἄθλων συντελεσθέντων, ἀθάνατον αὐτὸν ἔσεσθαι.

Ὁ Ἡρακλῆς ῥίπτει εἰς τὸ πῦρ τὸ τέκνον του.

Τοῦτο ἀκούσας Ἡρακλῆς εἰς Τίρυνθα ἦλθε καὶ τὰ προσ-
τασσόμενα ὑπ' Εὐρυσθέως ἐτέλει.

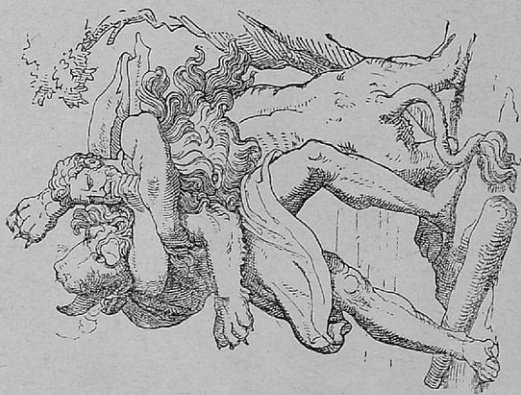
γ'

Οἱ δώδεκα ἄθλοι.

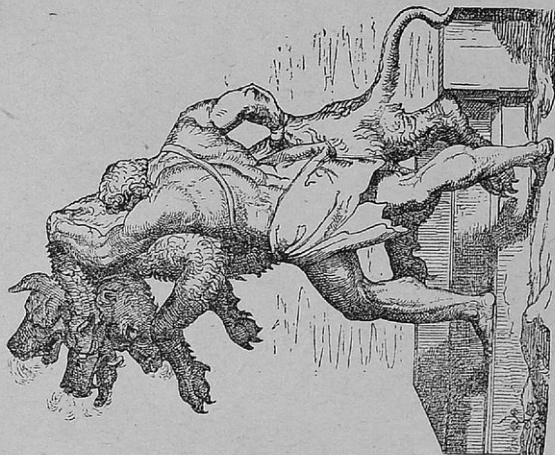
Ὁ Νεμεαῖος λέων.

Πρῶτον μὲν οὖν Εὐρυσθένης ἐπέταξεν αὐτῷ τοῦ Νεμεαίου
λέοντος τὸ δέρμα κομίζεин τοῦτο δὲ ζῶον ἦν ἄτρωτον. Εἰς
δὲ τὴν Νεμεάν ἀφικόμενος καὶ τὸνλέοντα μαστεύσας ἐτό-
ξευσε πρῶτον ὥς δὲ ἔμαθεν ἄτρωτον ὄντα, ἀνατεινόμενος
τὸ ῥόπαλον ἐδίωκεν. Φυγόντος δὲ τοῦλέοντος εἰς σπήλαιον,
εἰσῆλθε καὶ περιθίεις τὴν χεῖρα τῷ τραχήλῳ τοῦ θηρίου
κατέσχευεν ἄγχων, ἕως ἐπνίξεν, καὶ θέμενος ἐπὶ τῶν ὤμων
ἐκόμизεν εἰς Μυκήνας.

Εὐρυσθένης δὲ αἰσθόμενος αὐτοῦ τὴν ἀνδρείαν ἀπέπειε τὸ
λοιπὸν αὐτῷ εἰς τὴν πόλιν εἰσιέναι, δεικνύναι δὲ πρὸ τῶν
πυλῶν ἐκέλευσε τοὺς ἄθλους. Λέγουσι δὲ ὅτι δείσας καὶ
πίθον ἑαυτῷ χαλκοῦν ὑπὸ γῆς κατεσκεύασεν, ὥς κρύψων
ἑαυτόν, καὶ πέμπων κήρυκα ἐπέτασσε τοὺς ἄθλους.

Ὁ Ἡρακλῆς πνίγει τὸν Νεμεαῖον λέοντα.

Ὁ Ἡρακλῆς ἀνίστηται ἐκ τοῦ Ἰδαίου τὸν Κέρβερον.
Ὁ πρῶτος καὶ ὁ δωδέκατος ἀθλος τοῦ Ἡρακλέους.

Ἡ Λερναία ὕδρα.

Δεύτερον δὲ ἄθλον ἐπέταξεν αὐτῷ τὴν Λερναίαν ὕδραν ἀποκτεῖναι. Αὕτη δὲ ἐν τῷ τῆς Λέρνης ἔλει ἐκτραφεῖσα ἐξέβαινεν εἰς τὸ πεδῖον καὶ τὰ τε βοσκήματα καὶ τὴν χώραν διέφθειρεν. Εἶχε δὲ ἡ ὕδρα κεφαλὰς ἐννέα, τὰς μὲν ὀκτὼ θνητάς, τὴν δὲ μέσῃν ἀθάνατον.

Ἐπιβὰς οὖν ἄρματος, ἡνιοχοῦντος Ἰολάου τοῦ Ἴφικλέους, ἀφίκετο εἰς τὴν Λέρνην καὶ τοὺς μὲν ἵππους ἔστησεν,

Ὁ Ἡρακλῆς τῇ βοηθείᾳ τοῦ Ἰολάου
κόπτει τὰς κεφαλὰς τῆς Λερναίας ὕδρας.

τὴν δὲ ὕδραν εὐρὼν τῷ ῥοπάλῳ τὰς κεφαλὰς κόπτων οὐδὲν ἀνύειν ἐδύνατο· μιᾷ γὰρ κοπτομένης κεφαλῆς, δύο ἀνεφύοντο.

Διὸ ἐπεκαλέσατο βοηθὸν τὸν Ἰόλαον, ὅς, μέρος τι ἐμπρήσας τῆς ἐγγυὺς ὕλης, τοῖς δαλοῖς ἐπικαίων τὰς κεφαλὰς ἐκώλυνεν ἀναφῶναι.

Τοῦτον τὸν τρόπον τῶν ἀναφνομένων κεφαλῶν περιγενόμενος τὴν ἀθάνατον ἀποκόψας κατώρουξε καὶ βαρεῖαν ἐπέθηκε πέτραν. Τὸ δὲ σῶμα τῆς ὕδρας ἀνασχίσας ἐν τῇ χολῇ τοὺς οἰστοὺς ἔβραψεν.

Εὐρυσθεὺς δὲ ἔφη οὐ δεῖν ἀριθμῆσαι ἐν τοῖς δώδεκα τὸν ἄθλον· οὐ γὰρ μόνος, ἀλλὰ μετ' Ἰολάου τῆς ὕδρας περιεγένητο.

Ἡ Κερυνίτις ἔλαφος.

Τρίτον ἄθλον ἐπέταξεν αὐτῷ τὴν Κερυνίτιν ἔλαφον εἰς Μυκήνας ζῶσαν ἐνεγκεῖν. Ἦν δὲ ἡ ἔλαφος χρυσόκερως, Ἀρτέμιδος ἱερά· διὸ καὶ βουλόμενος αὐτήν Ἡρακλῆς μὴ ἀνελεῖν ἐδίωξεν ὅλον ἐνιαυτόν. Ἐπεὶ δὲ ἔκαμιν ἡ ἔλαφος τῇ διώξει, τοξεύσας συνέλαβε καὶ θέμενος ἐπὶ τῶν ὤμων ἐκόμισε ζῶσαν εἰς Μυκήνας.

Ὁ Ἐρυμάνθιος κάπρος.

Τέταρτον ἄθλον ἐπέταξεν αὐτῷ τὸν Ἐρυμάνθιον κάπρον ζῶντα κομίζειν. Τοῦτο δὲ τὸ θηρίον ἡδίκηκε τὴν γῆν ὀρμώμενον ἐξ ὄρους, ὃ καλοῦσιν

Ἐρύμανθον. Διώξας δὲ αὐτὸν μετὰ κραυγῆς εἰς χιόνα πολλήν, κεκμηκότα συνέλαβε καὶ ζῶντα ἐκόμισεν εἰς Μυκήνας.

Ἡ κόπρος τῶν βοσκημάτων τοῦ Αὐγείου.

Ὁ Ἡρακλῆς
καὶ ὁ Ἐρυμάνθιος κάπρος.

Πέμπτον ἄθλον ἐπέταξεν αὐτῷ τῶν Αὐγείου βοσκημάτων ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ μόνον ἐξενεγκεῖν τὴν κόπρον. Ἦν δὲ ὁ Αὐγείας βασιλεὺς

Ἥλιδος, παῖς Ἥλιου, πολλὰ δὲ εἶχε βοσκήματα.

Τούτῳ προσελθὼν Ἡρακλῆς, οὐ δηλώσας τὸ Εὐρουσθέως ἐπίταγμα, ἔφασκεν ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ τὴν κόπρον ἐξοίσειν, εἰ δώσει αὐτῷ τὴν δεκάτην τῶν βοσκημάτων. Αὐγείας δὲ ἀπιστῶν ὑπιοχνεῖται.

Ἡρακλῆς δὲ τῆς τε αὐλῆς τοὺς θεμελίους διεΐλε καὶ τὸν

Ἄλφειὸν ποταμὸν καὶ τὸν Πηνειόν, σύνεγγυς ῥέοντας, εἰσωχέτευσεν.

Μαθὼν δὲ Αὐγείας, ὅτι ἐπιταχθεὶς ὑπ' Εὐρυσθέως τοῦτο ἐπετέλεσεν, τὸν μισθὸν οὐκ ἀπεδίδου.

Αἱ Στυμφαλίδες ὄρνιθες.

Ἐκτον ἄθλον ἐπέταξεν αὐτῷ τὰς Στυμφαλίδας ὄρνιθας ἐξελάσαι. Ἦν δὲ ἐν Στυμφάλῳ, πόλει τῆς Ἀρκαδίας, ἡ Στυμφαλὶς λεγομένη λίμνη πολλῇ συνηροφῆς ὕλη. Εἰς ταύτην δ' ὄρνιθες συνέφυγον μυρίαί, τὴν ὑπὸ τῶν λύκων ἀρπαγὴν φοβούμεναι.

Ἀμηχανοῦντος οὖν Ἡρακλέους, πῶς ἐκ τῆς ὕλης τὰς ὄρνιθας ἐκβάλῃ, χαλκᾶ κρόταλα δίδωσιν αὐτῷ Ἀθηναῖα παρ' Ἡφαίστου λαβοῦσα. Ταῦτα κρούων ἐπ' ὄρους τινός, τῇ λίμνῃ παρακειμένου, τὰς ὄρνιθας ἐφόβει· αἱ δὲ τὸν δοῦπον οὐχ ὑπομένουσαι μετὰ δέους ἀνεπέτοντο καὶ τοῦτον τὸν τρόπον Ἡρακλῆς ἐτόξευσεν αὐτίας.

Ὁ Ἡρακλῆς τοξεύει τὰς Στυμφαλίδας ὄρνιθας.

Ὁ Κρητὴς ταῦρος.

Ἑβδομον ἄθλον ἐπέταξεν αὐτῷ τὸν Κρητὰ ἀγαγεῖν ταύρον. Οὗτος ἦν ὁ ὑπὸ Ποσειδῶνος ἀναδοθεὶς ἐκ θαλάσσης, ὅτε καταθύσειν Ποσειδῶνι Μίνως εἶπε τὸ φανέν ἐκ τῆς θαλάσσης. Θεασάμενος δὲ ὁ Μίνως τὸ τοῦ ταύρου κάλλος

τοῦτον μὲν εἰς τὰ βοσκήματα ἀπέπεμψε, ἔθυσσε δ' ἄλλον Ποσειδῶνι· ἐφ' οἷς ὄργισθεις ὁ θεὸς ἡγγρίωσε τὸν ταῦρον.

Ὁ Ἡρακλῆς καὶ ὁ Κρῆς ταῦρος.

Ἐπὶ τοῦτον παρεγένετο εἰς Κρήτην Ἡρακλῆς καὶ κρατήσας ἔλαβε καὶ πρὸς Εὐρυσθέα διακομίσας ἔδειξε καὶ τὸ λοιπὸν εἶασεν ἄνετον.

Ὁ δὲ πλανηθεὶς εἰς Σπάρτην τε καὶ Ἀρκαδίαν ἅπασαν καὶ διαβὰς τὸν Ἰσθμὸν εἰς Μαραθῶνα ἀφίκετο καὶ τοὺς ἐγχωρίους ἐλυμαίνετο, ἕως Θησέως ἐχειρώσατο αὐτόν.

Αἱ Διομήδους ἵπποι.

Ὁγδοὺν ἄθλον ἐπέταξεν αὐτῷ τὰς Διομήδους τοῦ Θρακῆς ἵππους ἀνθρωποφάγους εἰς Μυκήνας κομίζειν. Βιασάμενος οὖν τὸν Διομήδη ἀπήγαγεν αὐτάς.

Ὁ ζωστήρ τῆς Ἰππολύτης.

Ἐνατὸν ἄθλον ἐπέταξεν αὐτῷ τὸν ζωστήρα κομίζειν τὸν Ἰππολύτης. Αὕτη δ'

ἐβασίλευεν Ἀμαζόνων, αἱ κατόκουν περὶ τὸν Θερμόδοντα ποταμόν, ἔθνος μέγα τὰ κατὰ πόλεμον. Εἶχε δὲ

Ὁ Ἡρακλῆς γίνεται κύριος τοῦ ζωστήρος τῆς Ἰππολύτης.

ἢ Ἱπολύτη τὸν Ἄρεως ζωστήρα σύμβολον τοῦ πρωτεύειν ἀπασῶν.

Ἐπὶ τοῦτον τὸν ζωστήρα Ἡρακλῆς ἐπέμπετο. Παραλαβὼν οὖν ἐθέλοντάς συμμάχους ἐν μιᾷ νηὶ ἔπλει. Καὶ μαχεσάμενος ταῖς Ἀμαζόσι καὶ τὴν Ἱπολύτην ἀποκτείνας τὸν ζωστήρα ἀφαιρεῖται καὶ κομίσας τοῦτον εἰς Μυκῆνας ἔδωκεν Εὐρυσθεῖ.

Αἱ βόες τοῦ Γηρυόνου.

Δέκατον ἄθλον ἐπέταξεν αὐτῷ τὰς Γηρυόνου βοῦς ἐξ Ἑρυνθείας κομίζειν. Ἑρυνθεία δὲ ἦν ἐν τῷ ὠκεανῷ κειμένη νῆσος, ἣ νῦν Γάδειρα καλεῖται. Ταύτην κατῴκει Γηρυόνης, τριῶν ἔχων ἀνδρῶν συμφυεῖς σῶμα, συνηγμένον μὲν εἰς ἓν κατὰ τὴν γαστέρα, ἐσχισμένον δὲ εἰς τρεῖς ἀπὸ λαγόνων.

Πορευόμενος οὖν ὁ Ἡρακλῆς ἐπὶ τὰς Γηρυόνου βοῦς διὰ τῆς Εὐρώπης, πολλὰ τε καὶ ἄγρια ἔθνη παρελθὼν ἐπέβαινε τῆς Διβύης καὶ ἔσκησε σήμετι τῆς πορείας ἐπὶ

Ὁ Ἡρακλῆς κομίζει τὰς βοῦς τοῦ Γηρυόνου.

τῶν ὄρων τῆς Εὐρώπης καὶ Διβύης ἀντιστοιχοὺς δύο στήλας.

Καὶ παραγενόμενος εἰς Ἑρυνθεῖαν τῷ ῥοπάλῳ παίει τὸν βουκόλον καὶ τὸν Γηρυόνην βοηθοῦντα τοξεύσας ἀπέκτεινεν. Τὰς δὲ βοῦς Εὐρυσθεῖ κομίσας ἔδωκεν ὁ δὲ αὐτὰς ἔθυσεν Ἡρᾷ.

Τὰ χρυσᾶ μῆλα τῶν Ἑσπερίδων.

Ἐνδέκατον ἄθλον ἐπέταξε παρ' Ἑσπερίδων τὰ χρυσᾶ μῆλα κομίζειν. Ταῦτα δὲ ἦν ἐπὶ τοῦ Ἀτλαντος ἐν Ὑπερβορείοις. Ἐφύλαττε δ' αὐτὰ δράκων ἀθάνατος κεφαλᾶς ἔχων ἑκατόν. Μετὰ τούτου δὲ Ἑσπερίδες ἐφύλαττον.

Πορευόμενος οὖν ἐπὶ ταῦτα Λιβύην διεξήει. Ταύτης ἐβασίλευε παῖς Γῆς Ἀνταῖος, ὃς τοὺς ξένους ἀναγκάζων παλαίειν ἀνῆρει. Τούτῳ παλαίειν ἀναγκαζόμενος Ἡρακλῆς, ἄρας μετέωρον ἔπνιξεν· ψαύων γὰρ γῆς ἰσχυρότερος ἐγίγνετο.

Ἀτλας.

Μετὰ Λιβύην δὲ τὴν Αἴγυπτον διεξήει. Ταύτης ἐβασίλευε Βούσιρις, Ποσειδῶνος παῖς. Οὗτος τοὺς ξένους ἔδυνεν ἐπὶ βωμῷ Διὸς κατὰ χρησμόν τινα. Συλληφθεὶς οὖν καὶ Ἡρακλῆς τοῖς βωμοῖς προσεφέρετο, τοὺς δὲ δεσμονὺς ῥήξας τὸν Βούσιριν ὀπέκτεινεν· ὥς δὴ ἤκε πρὸς Ἀτλαντα, διαδεξάμενος παρ' αὐτοῦ τὸν πόλον ἀπέστειλεν ἐκεῖνον ἐπὶ τὰ μῆλα. Ἀτλας δὲ δρεπάμενος παρ' Ἑσπερίδων τρία μῆλα ἤλθε πρὸς Ἡρακλέα καὶ τὰ μὲν μῆλα αὐτὸς φησὶν ἀπολοῖσιν Εὐρυσθεῖ, τὸν δ' οὐρανὸν ἐκέλευ-

σεν ἐκεῖνον ἔχειν ἀντ' αὐτοῦ.

Ὁ δ' Ἡρακλῆς ἐκέλευσε τὸν Ἀτλαντα δέξασθαι τὸν οὐρανόν, ἕως σπείραν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ποιήσαιο. Τοῦτο ἀκούσας Ἀτλας ἐπὶ γῆς καταθεὶς τὰ μῆλα τὸν πόλον διεδέξατο· καὶ οὕτως ἀνελόμενος αὐτὰ Ἡρακλῆς ἀπηλλάσσετο.

Ὁ Κέρβερος.

Δωδέκατον ἄθλον ἐπέταξε Κέρβερον ἐξ Αἰδου κομίζειν. Εἶχε δὲ οὗτος τρεῖς μὲν κυνῶν κεφαλᾶς, τὴν δὲ οὐρὰν δρά-

κοντος, κατὰ δὲ τοῦ νότου παντοίων εἶχεν ὄφεων κεφαλάς.

Παραγενόμενος οὖν ἐπὶ Ταίναρον τῆς Λακωνικῆς, οὗ τῆς εἰς Ἄιδου καταβάσεως τὸ στόμιόν ἐστιν, διὰ τούτου κατήγει. Αἰτοῦντος δ' αὐτοῦ Πλούτωνα τὸν Κέρβερον, ἐπέταξεν ὁ Πλούτων ἄγειν, ἐὰν αὐτοῦ κρατήσῃ χωρὶς τῶν ὄπλων, ἃ εἶχεν.

Ὁ δὲ εὐρών αὐτὸν ἐπὶ ταῖς τοῦ Ἀχέροντος πύλαις, πεφραγμένος τῇ λεοντῇ καὶ περιβαλὼν τῷ τραχήλῳ τὰς χεῖρας οὐκ ἀνῆκε, καίπερ δακνόμενος ὑπὸ τοῦ κατὰ τὴν οὐρὰν δράκοντος. Κρατῶν δὲ καὶ ἄγχων τὸ θηρίον διὰ Τροϊζήνος ἐποίησατο τὴν ἀνάβασιν. Εὐρυσθεῖ δὲ δείξας τὸν Κέρβερον πάλιν ἐκόμισεν εἰς Ἄιδου.

δ'

Δευτέρα μανία τοῦ Ἡρακλέους. Δουλεία αὐτοῦ παρὰ τῇ Ὀμφάλῃ.

Μετὰ δὲ τοὺς ἄθλους Ἡρακλῆς ἀφικόμενος εἰς Οἰχάλιαν τῆς Θεσσαλίας τὴν μὲν Μεγάραν ἔδωκεν Ἰολάῳ, αὐτὸς δὲ γυναικα λαβεῖν ἐθέλων τὴν Ἰόλῃν ἐπυνθάνετο Εὐρύτου τὸν πατέρα ἄθλον προθεῖναι τὸν τῆς θυγατρὸς γάμον τῷ νικήσαντι τοξικῇ αὐτόν τε καὶ τοὺς παῖδας τοὺς αὐτῷ ὑπάρχοντας.

Ἡρακλῆς οὖν τῇ τοξικῇ κρείσσων αὐτῶν γενόμενος οὐκ ἔτυχε τοῦ γάμου, Ἰφίτου μὲν τοῦ πρεσβυτάτου τῶν παίδων λέγοντος διδόναι τῷ Ἡρακλεῖ τὴν Ἰόλῃν, Εὐρύτου δὲ καὶ τῶν λοιπῶν ἀπαγορευόντων καὶ δεδοικέναι λεγόντων, μὴ τὰ γενησόμενα πάλιν ἀποκτείνῃ. Καὶ μετ' οὐ πολὺν χρόνον αὐθις μανεῖς τὸν Ἰφίτον ξενίσας ἐν Τίρυνθι ἀπὸ τῶν τειχῶν ἔρριπεν.

Κατασχεθεῖς δὲ δεινῇ νόσῳ διὰ τὸν Ἰφίτου φόνον, εἰς Δελφοὺς παραγενόμενος ἀπαλλαγὴν ἐπυνθάνετο τῆς νόσου. Οὐ χρησμοδούσης δὲ αὐτῷ τῆς Πυθίας, τὸν τε νεῶν συλᾶν ἤθελεν, καὶ τὸν τρίποδα ἄρπάσας κατασκευάζει μαντεῖον

ἴδιον. Μαχομένου δὲ αὐτῷ Ἀπόλλωνος, ὁ Ζεὺς ἦρσι μέσον αὐτῶν κεραυνόν.

Καὶ τοῦτον τὸν τρόπον διαλυθέντων αὐτῶν, λαμβάνει χρησμόν Ἡρακλῆς, ὃς ἔλεγεν ἀπαλλαγὴν αὐτῷ τῆς νόσου ἔσεσθαι πρᾶνέντι καὶ τρία ἔτη λατρεύσαντι. Ἐκ τούτου τοῦ χρησμοῦ Ἑρμῆς Ἡρακλέα πιπράσκει, καὶ αὐτὸν ὠνεῖται Ὀμφάλῃ βασιλεύουσα Λυδῶν, Ἡρακλῆς δὲ Ὀμφάλῃ ἐδούλευσεν.

ε'

Στρατεία Ἡρακλέους ἐπὶ τὸ Ἴλιον.

Μετὰ δὲ τὴν λατρείαν ἀπαλλαγείς τῆς νόσου ἐπὶ Ἴλιον ἔπλει πεντηκοντόροις ὀκτωκαίδεκα, ἀνδρούσας στρατὸν ἀνδρῶν ἀρίστων ἐκουσίως ἐθελόντων στρατεύεσθαι, καὶ ἐπολιόρκει τὴν πόλιν.

Τελαμῶν δὲ ῥήξας τὸ τεῖχος πρῶτος εἰσῆλθεν εἰς τὴν πόλιν καὶ μετὰ τοῦτον Ἡρακλῆς. Ὡς δὲ ἐθεάσατο Τελαμῶνα πρῶτον εἰσεληλυθότα, σπασάμενος τὸ ξίφος ἐπ' αὐτὸν ἦει, μηδένα ἐνθέλων ἑαυτοῦ κρείσσονα νομίζεσθαι.

Ἰδὼν δὲ τοῦτο Τελαμῶν λίθους πλησίον κειμένους συνήθροισεν. Τοῦ δ' ἐρομένου, τί πρόσοι, βωμὸν εἶπεν Ἡρακλέους κατασκευάζειν Καλλινίκον.

Ὁ δὲ ἐπαινέσας, ὥς εἶλε τὴν πόλιν, κατατοξεύσας τὸν Λαομέδοντα καὶ τοὺς παῖδας αὐτοῦ χωρὶς Ποδάρκους, Τελαμῶνι ἀριστεῖον Ἡσιόνην τὴν Λαομέδοντος θυγατέρα δίδωσιν, καὶ ταύτῃ συγχωρεῖ τῶν αἰχμαλώτων, ὃν ἤθελεν, ἄγεσθαι. Τῆς δὲ αἰρουμένης τὸν ἀδελφὸν Ποδάρκην, ἔφη δεῖν πρῶτον δοῦλον γενέσθαι καὶ τότε, ὅτιοῦν δοῦσαν ἀντ' αὐτοῦ, λαβεῖν αὐτόν. Ἡ δέ, πιπρασκομένου αὐτοῦ, τὴν καλύπτραν ἀφελομένη τῆς κεφαλῆς ἀντέδωκεν, ὅθεν Ποδάρκης Πρίαμος ἐκλήθη.

Πλέοντος δὲ ἀπὸ Τροίας Ἡρακλέους, Ἥρα χαλεποὺς ἔπεμψε χειμῶνας· ἐφ' οἷς ἀγανακτήσας Ζεὺς ἐκρέμασεν αὐτὴν ἐξ Ὀλύμπου.

ς'

Στρατεῖται ἐπὶ τὴν Ἥλιν, Πύλον καὶ Λακεδαίμονα.

Μετ' οὐ πολὺν δὲ χρόνον στρατευσάμενος ἐπὶ τὴν Ἥλιν εἶλε τὴν πόλιν. Ἐθῆκε δὲ καὶ τὸν Ὀλυμπιακὸν ἀγῶνα, Πέλοπός τε βωμὸν ἰδρύσατο καὶ τῶν δώδεκα θεῶν βωμούς.

Μετὰ δὲ τὴν Ἥλιδος ἄλωσιν ἐστράτευσεν ἐπὶ Πύλον, καὶ τὴν πόλιν ἐλὼν τὸν Νηλέα καὶ τοὺς παῖδας αὐτοῦ χωρὶς Νέστορος ἀπέκτεινεν· οὗτος δὲ νέος ὢν παρὰ Γερηνίοις ἐτρέφετο. Κατὰ δὲ τὴν μάχην καὶ Αἰδὴν ἔτρωσε Πυλίοις βοηθοῦντα.

Ἐλὼν δὲ τὴν Πύλον ἐστράτευσεν ἐπὶ Λακεδαίμονα. Ὁργίζετο γάρ αὐτοῖς, ὅτι Νηλεῖ συνεμάχησαν. Καὶ χειρωσάμενος τὴν πόλιν, Τυνδάρεων καταγαγὼν τὴν βασιλείαν παρέδωκε τούτῳ.

ξ'

Δηιάνειρα.

Ἡρακλῆς δὲ ἐλθὼν εἰς Καλυδῶνα τὴν Οἰνέως θυγατέρα Δηιάνειραν ἐμνηστεύσατο. Καὶ παλαίσας ὑπὲρ τοῦ γάμου αὐτῆς πρὸς Ἀχελῶον εἰκασθέντα ταύρῳ ἔκλασε τὸ ἕτερον τῶν κεράτων. Καὶ τὴν μὲν Δηιάνειραν λαμβάνει γυναῖκα, τὸ δὲ κέρας Ἀχελῶος ἀπολαμβάνει δούς ἀντὶ τούτου τὸ τῆς Ἀμαλθείας. Τοῦτο δὲ δύναμιν εἶχε τοιαύτην, ὥστε σίτον ἢ ποτόν, ὅπερ ἂν εὔξαιτό τις, παρέχειν ἄφθονον.

Μετὰ δὲ ταῦτα ἔδοξεν αὐτῷ εἰς Τραχῖνα ἀπιέναι. Ἄγων δὲ τὴν Δηιάνειραν ἐπὶ ποταμὸν Εὐήνῳ ἤκεν, ἐν ᾧ Νέεσσον τὸν Κένταυρον ἐτόξευσεν εἰς τὴν καρδίαν. Ὁ δὲ μέλλων

Ὁ Ἡρακλῆς ἐπὶ τῆς πυρᾶς.

τελευτῶν προσκαλεσάμενος Δηϊάνειραν εἶπεν, εἰ ἐθέλοι φίλτρον πρὸς Ἡρακλέα ἔχειν, τὸ ῥυὲν ἐκ τοῦ τραύματος αἷμα δέχεσθαι. Ἡ δὲ ποιήσασα τοῦτο ἐφύλασσε παρ' ἑαυτῇ.

η'

Θάνατος Ἡρακλέους.

Ἀφικόμενος δὲ εἰς Τραχῖνα στρατιὴν ἐπ' Οἰχαλίαν ἤθροιζεν, τὸν Εὐρυτον τιμωρήσασθαι ἐθέλων. Καὶ ἀποκτείνας αὐτὸν μετὰ τῶν παίδων αἶρεϊ τὴν πόλιν καὶ ἄγει τὴν θυγατέρα αὐτοῦ Ἰόλην αἰχμάλωτον.

Καὶ καταγαρόμενος εἰς Εὐβοίαν ἐπ' ἀκρωτηρίῳ Διὸς

βωμὸν ἰδρύσατο. Μέλλων δὲ θυσίαν ποιεῖσθαι εἰς Τραχῖνα Λίχαν τὸν κήρυκα ἔπεμψε λαμπρὰν ἐσθῆτα οἷοντα.

Παρὰ δὲ τούτου τὰ περὶ τὴν Ἰόλην Δηιάνειρα πνυθομένη καὶ δείσασα, μὴ ἐκείνην μᾶλλον ἀγαπήσῃ, νομίσασα τῇ ἀληθείᾳ φίλτρον εἶναι τὸ Νέσσου αἷμα, τούτῳ τὸν χιτῶνα ἔχρισεν. Ἐνδὺς δὲ Ἡρακλῆς ἔθνηεν ὥς δέ, θερμανθέντος τοῦ χιτῶνος, ὁ τῆς ὕδρας ἰὸς τὸν χροῶτα ἔσηπεν, τὸν μὲν χιτῶνα ἀπέσπα προσπεφυκῶτα τῷ σώματι, συναπὼντο δὲ αἱ σάρκες αὐτῷ.

Ὑπὸ τοιαύτης δὲ συμφορᾶς καταληφθεὶς εἰς Τραχῖνα ἐπὶ νεὼς κομίζεται, Δηιάνειρα δὲ αἰσθομένη τὸ γεγονὸς ἑαυτὴν ἀνήρτησεν. Ἡρακλῆς δὲ παραγενόμενος εἰς Οἶτην ὄρος, ἐκεῖ πυρὰν ποιήσας ἐκέλευεν ἐπιβάντος αὐτοῦ ὑφάπτειν. Οὐδενὸς δὲ τοῦτο πράσσειν ἐθέλοντος, Φιλοκτήτης παριῶν ὑφῆψεν. Τούτῳ καὶ τὰ τόξα ἐδωρήσατο Ἡρακλῆς. Καιόμενης δὲ τῆς πυρᾶς λέγεται νέφος ὑποστὰν μετὰ βροντῆς αὐτὸν εἰς οὐρανὸν ἀνενεγκεῖν.

Ε' ΑΙΤΩΛΙΚΟΣ ΜΥΘΟΣ

Ὁ Καλυδώνιος κάπρος.

α'

Οἰνέως, τοῦ Καλυδωνίων βασιλέως, καὶ Ἀλθαίας ἐγένετο Μελέαγρος. Τούτου δὲ ὄντος ἡμερῶν ἐπτά, παραγενόμεναι αἱ Μοῖραι λέγουσι τότε τελευτήσῃν, ὅταν ὁ καιόμενος ἐπὶ τῆς ἐσχάρας δαλὸς κατακαυνθῇ. Ἀκούσασα δὲ τοῦτο Ἀλθαία ἔκρυψε τὸν δαλὸν εἰς λάρνακα.

Μελέαγρος δὲ ἀνὴρ γενόμενος τόνδε τὸν τρόπον ἐτελεύτησε. Ὅτε ποτὲ Οἰνεὺς ἔθυσσε τῇ Δήμητρι καὶ τοῖς ἄλλοις

Ἡ θήρα τοῦ Καλυδωνίου κάπρου.

θεοὶς ἀπαρχὰς καρπῶν μόνης τῆς Ἀρτέμιδος ὠλιγόρησε·
διὸ μηνίσασα Ἄρτεμις κάπρον εἰς Καλυδῶνα ἔπεμψε δια-
φέροντα μεγέθει τε καὶ ῥώμῃ, ὃς τοὺς τε γεωργοῦντας
ἐκώλυε σπεῖραι σῖτον καὶ τὰ βοσκήματα διέφθειρεν.

β'

Ἐπὶ τοῦτον τὸν κάπρον Μελέαγρος τοὺς ἀρίστους ἐκ τῆς
Ἑλλάδος πάντας συνήγειρε καὶ τῷ ἀποκτείναντι τὸν θῆρα
ἀριστεῖον ἐπηγγείλατο τὸ δέσμα.

Οἱ δὲ συνελθόντες ἐπὶ τὴν τοῦ κάπρου θήραν ἦσαν οἶδε·
Μελέαγρος Οἰνέως ἐκ Καλυδῶνος, Κάστωρ καὶ Πολυδεύ-
κης Διὸς καὶ Λήδας ἐκ Λακεδαιμόνος, Θησεὺς Αἰγέως ἐξ
Ἀθηνῶν, Ἀγκαῖος καὶ Κηφεὺς Λυκούργου ἐξ Ἀρκαδίας,
Ἴφικλῆς Ἀμφιτρύωνος ἐκ Θηβῶν, Πειρίδους Ἰξίονος ἐκ
Λαρίσης, Πηλεὺς Αἰακοῦ καὶ Εὐρυτίων Ἀκτορος ἐκ Φθίας,
Ἀμφιάρεως Οὔκλέους ἐξ Ἀργούς· μετὰ τούτων καὶ οἱ

Θεστίου παῖδες, Ἀλθαίας ἀδελφοί, ἐκ Πλευρώνος καὶ μία παρθένος, Ἀταλάντη Σχοινέως ἐξ Ἀρκαδίας.

Συνελθόντας δὲ αὐτοὺς Οἰνεὺς ἐννέα ἡμέρας ἐξένισεν τῇ δεκάτῃ δὲ Κηφέως καὶ Ἀγκαίου καὶ ἄλλων τινῶν ἀπαξιούντων μετὰ γυναικὸς θηρῶν, Μελέαγρος ἠνάγκασεν αὐτοὺς ἐπὶ τὴν θήραν ὁρμηθῆναι.

γ'

Περικυκλωσαμένων δὲ αὐτῶν τὸν κάπρον, Ὑλεὺς μὲν ὁ Θεστίου καὶ Ἀγκαῖος ὑπὸ τοῦ θηρὸς διεφθάρησαν, Εὐρυτίωνα δὲ Πηλεὺς ἄκων κατηκόντισεν. Τὸν δὲ κάπρον πρώτη μὲν Ἀταλάντη τόξῳ ἔβαλεν εἰς τὰ νῶτα, δεύτερος δὲ Ἀμφιάρεως εἰς τὸν ὀφθαλμόν· Μελέαγρος δὲ αὐτὸν εἰς τὸν κενεῶνα πλήξας ἀπέκτεινε καὶ ἐκδείρας ἐπέτρεψε τὸ δέρμα Ἀταλάντῃ ὥς ἀριστευσάσῃ.

Οἱ δὲ Θεστίου παῖδες ἀγανακτοῦντες, εἰ παρόντων ἀνδρῶν γυνὴ τῶν ἀριστείων ἀξιωθήσεται, τὸ δέρμα αὐτὴν ἀφηροῦντο. Ὀργισθεῖς δὲ Μελέαγρος τοὺς Θεστίου παῖδας ἀπέκτεινεν. Ἀλθαία δὲ λυπηθεῖσα ἐπὶ τῷ τῶν ἀδελφῶν θανάτῳ τὸν δαλὸν ἤψε καὶ ὁ Μελέαγρος αὐτίκα ἐτελεύτησεν.

ΣΤ' ΑΧΑΪΚΟΙ ΜΥΘΟΙ

1. Αἰακός.

Αἴγιναν τὴν Ἀσωποῦ θυγατέρα ἤρπασε Ζεὺς, καὶ εἰσκομίσας αὐτὴν εἰς τὴν τότε Οἰνώνην λεγομένην νῆσον, νῦν δὲ Αἴγιναν ἀπ' ἐκείνης κληθεῖσαν, ἐγέννησε παῖδα ἐξ αὐτῆς Αἰακόν. Τούτῳ Ζεὺς ὄντι μόνῳ ἐν τῇ νήσῳ τοὺς μύρμηκας

ἀνθρώπους ἐποίησεν. Ἐγένοντο δ' Αἰακῶ παῖδες Πηλεὺς καὶ Τελαμῶν καὶ Φῶκος.

Ἦν δὲ εὐσεβέστατος ἀπάντων Αἰακός. Διὸ καὶ ἀκαρπίας τὴν Ἑλλάδα κατεχούσης, χρησμοὶ θεῶν ἔλεγον ἀπαλλαγῆσεσθαι τῶν κακῶν τὴν Ἑλλάδα, εἰν Αἰακὸς ὑπὲρ αὐτῆς εὐχὰς ποιήσεται. Ποιησαμένου δὲ εὐχὰς Αἰακοῦ τῷ Διὶ Πανελληνίῳ, τῆς ἀκαρπίας ἡ Ἑλλὰς ἀπαλλάσσεται. Τιμᾶται δὲ καὶ παρὰ Πλούτωνι τελευτήσας Αἰακὸς καὶ τὰς κλεῖδας τοῦ Ἄιδου φυλάσσει.

2. Πηλεὺς καὶ Τελαμῶν.

Διαφέροντος δὲ ἐν τοῖς ἀγῶσι τοῦ Φώκου, τοὺς ἀδελφοὺς Πηλέα καὶ Τελαμῶνα ἐπιβουλεύσαι φασιν αὐτῷ.

Καὶ Τελαμῶν συγγυμναζόμενον αὐτὸν βαλὼν δίσκῳ κατὰ τῆς κεφαλῆς ἀποκτείνει, καὶ κομίσας μετὰ Πηλέως κρύπτει ἐν ὕλῃ τινί.

Φωραθέντος δὲ τοῦ φόνου, φυγάδες ἀπ' Αἰγίνης ὑπ' Αἰακοῦ ἐλαύνονται.

Καὶ Τελαμῶν μὲν εἰς Σαλαμῖνα παραγίγνεται πρὸς Κυχρέα τὸν Ποσειδῶνος καὶ Σαλαμῖνος, τῆς Ἀσωποῦ. Οὗτος τελευτῶν ἅπαις τὴν βασιλείαν παραδίδωσι Τελαμῶνι. Ὁ δὲ λαμβάνει γυναῖκα Περίβοιαν τὴν Ἀλκάθου, τοῦ Πέλοπος, ἐξ ἧς αὐτῷ γίγνεται Αἴας. Καὶ στρατευσάμενος ἐπὶ Τροίαν σὺν Ἡρακλεῖ λαμβάνει γέρας Ἡσιόνην τὴν Λαομέδοντος θυγατέρα, ἐξ ἧς αὐτῷ γίγνεται Τεῦκρος.

Πηλεὺς δὲ εἰς Φθίαν φυγὼν πρὸς Εὐρυτίωνα τὸν Ἀκτορος ὑπ' αὐτοῦ καθαίρεται, καὶ λαμβάνει παρ' αὐτοῦ τὴν θυγατέρα καὶ τῆς χώρας τὴν τρίτην μοῖραν. Αὐτῷ δὲ λαμβάνει γυναῖκα Θέτιν τὴν Νηρέως ἐν τῷ Πηλῶν κάκεϊ θεοὶ τὸν γάμον εὐωχούμενοι ὕμνησαν. Καὶ δίδωσι Χείρων Πηλεῖ

δόρου μέλινον, Ποσειδῶν δὲ ἵππους Βαλίον τε καὶ Ξάνθον ἀθάνατοι δὲ ἦσαν οὗτοι.

3. Ἀχιλλεύς.

Ὡς δὲ ἐγέννησε Θέτις ἐκ Πηλέως βρέφος, ἀθάνατον ἐθέλουσα ποιῆσαι τοῦτο, κρύφα Πηλέως εἰς τὸ πῦρ ἐγκρύψασα τῆς νυκτὸς ἔφθειρεν ὃ ἦν αὐτῷ θνητὸν πατρῶον, μεθ' ἡμέραν δὲ ἔχρειεν ἀμβροσίᾳ.

Πηλεὺς δὲ ἐπιτηρήσας καὶ ἀσπαίροντα τὸν παῖδα ἰδὼν ἐπὶ τοῦ πυρὸς ἀνεβόησεν, καὶ Θέτις κωλυθεῖσα τὴν προαίρεσιν διαπράξασθαι, νήπιον τὸν παῖδα ἀπολιποῦσα πρὸς Νηρεΐδας ὄχρητο.

Κομίζετο δὲ τὸν παῖδα πρὸς Χείρωνα Πηλεὺς. Ὁ δὲ λαβὼν αὐτὸν ἔτρεφε σπλάγχνοις λεόντων καὶ σὺν ἀγρίων καὶ ἄρκτων μυελοῖς καὶ ὠνόμασεν Ἀχιλλέα.

Ἐπεὶ δὲ ἐγένετο ἑνναετής Ἀχιλλεύς, Κάλχας ἔλεγεν, ὅτι οὐ δύναται χωρὶς αὐτοῦ Τροία ἐκπολιορκηθῆναι. Θέτις δὲ προγιγνώσκουσα ὅτι, ἐὰν ὁ υἱὸς αὐτῆς στρατεύσῃται ἐπὶ Τροίαν, ἀποθανεῖται ἐκεῖ, κρύψασα ἐσθῆτι γυναικεῖα ὥς παρθένον ἔπεμψε πρὸς Λυκομήδη, τὸν βασιλέα Σκύρου.

Ὀδυσσεὺς δὲ ζητῶν Ἀχιλλέα ἀφίκετο καὶ εἰς Σκύρον κακεῖ σάλπιγγι χρησάμενος εὔρεν. Καὶ τοῦτον τὸν τρόπον Ἀχιλλεύς εἰς Τροίαν ἦλθεν. Συνείπετο δ' αὐτῷ Φοῖνιξ ὁ Ἀμύντορος Δολόπων βασιλεύς· συνείπετο δὲ καὶ Πάτροκλος ὁ Μενoitίου.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Α' ΕΙΣ ΑΙΣΩΠΕΙΟΥΣ ΜΥΘΟΥΣ

1.

τίκτουσαν, παρτατχ. μετχ. τοῦ ρ. *τίκτω* = γεννῶ.

νομίζουσα = ἐπειδὴ ἐνόμιζεν.

οὖν = λοιπόν.

τέξεσθαι, μέλλ. ἀπρμφ. τοῦ ρ. *τίκτω*· *τέξεσθαι αὐτήν* = ὅτι αὐτὴ θὰ γεννᾷ.

τῆς ἡμέρας = καθ' ἐκάστην ἡμέραν.

εἰ = ἐάν.

πλείων (ὁ, ἡ) = περισσότερος.

ἐποiei, τοῦ ρ. *ποιῶ* (-έω) = κάμνω.

πίων (ὁ, ἡ) (= ἐπειδὴ ἔγινεν *μνηστῆρ*) = παχὺά

2.

νομίσας = ἐπειδὴ ἐνόμισε.

ἔνδον = ἐντός.

χρυσίον = χρυσάφι.

εἶναι, παρτατχ. τοῦ ἀπαρμφ. τοῦ ρ. *εἶμι* = εἶμαι.

ἀπέκτεινε, ἀόρ. ὀριστχ. τοῦ ρ. *ἀποκτείνω* = φονεύω.

ἐλπίας... εὐρήσειν = ἐν ᾧ ἤλπισεν ὅτι θὰ εὕρῃ.

ἀθρόος = συνηθροισμένος, ἄφθονος.

μικρός = ὀλίγος.

3.

ἔχω = κρατῶ.

θεασαμένη, τοῦ ρ. *θεῶμαι* (-άομαι) = παρατηρῶ.

ὑπέλαβεν, τοῦ ρ. *ὑπολαμβάνω* = νομίζω.

ἐτέραν... εἶναι = ὅτι ἄλλη... ἦτο.

μείζων = μεγαλύτερος

διόπερ = διὰ τοῦτο βεβαίως.
 καταλιποῦσα, τοῦ ῥ. καταλείπω = ἀφήνω.
 τὸ ἴδιον = τὸ ἰδικόν της.
 ὥς . . . ἀφαιρησομένη = ἵνα ἀφαιρέσῃ.
 τὸ ἐκείνης, δηλ. κρέας.
 ἀμφοτέροι = καὶ οἱ δύο.

4.

μυρσινῶν = τάπος κατάφυτος ἀπὸ μυρσίνας (μυρτιές).
 ἐνέμετο, τοῦ ῥ. νέμομαι = βόσκω.
 ἀπεχώρει, τοῦ ῥ. ἀποχωρῶ (-έω) = απομακρύνομαι, φεύγω.
 ἰδὼν, τοῦ ῥ. ὁρῶ (-άω) = βλέπω.
 ἔξυσε, τοῦ ῥ. ἔξεύω = σταίνω ἔξοδεργα.
 ἡ δὲ = αὕτη δέ.
 ἀναιρεθῆσενθαι = νὰ φονευθῇ· τοῦ ῥ. ἀναιροῦμαι (-έομαι).
 δείλαιος = ἄθλιος, δυστυχής.
 τοῦ βίου (= τῆς ζωῆς) στεροῦμαι = ἀποθνήσκω.

5.

δορὰ = δέρμα.
 ἐπενδυθεῖς, τοῦ ῥ. ἐπενδύομαι = φορῶ ἐπάνω.
 παῖσι = ὑπὸ πάντων.
 φυγὴ ἣν ἀνθρώπων = ἔφευγον οἱ ἄνθρωποι.
 φυγὴ ποιμνίων (δηλ. ἣν) = ἔφευγον τὰ ποίμνια.
 ὥς . . . ἐπνευσε (τοῦ ῥ. πνέω) = εὐθύς ὥς ἐφύσησεν.
 περιηρέθη, τοῦ ῥ. περιαιροῦμαι (-έομαι) = ἀφαιροῦμαι.
 ἐπιδραμόντες = ἀφ' οὗ ἔτρεξαν κατ' αὐτοῦ· ἄόρ. β' μετχ. τοῦ ῥ.
 ἐπιτρέχω.
 ἔπαιον, τοῦ ῥ. παίω = κτυπῶ.

6.

μεθύω ἐλαίῳ = ἔχω ἄφθονον ἔλαιον.
 φαίνω = φέγγω, φωτίζω.
 ἐκαυχᾶτο, τοῦ ῥ. καυχῶμαι (-όμαι) = λέγω μεγάλους λόγους,
 ὑπερηφανεύομαι.

ὥς = ὅτι.

ὕπὲρ ἥλιον = καλύτερον τοῦ ἡλίου.

ἀνέμου πνεύσαντος = ἐπειδὴ ἐφύσησεν ἄνεμος.

ἄπτω = ἀνάπτω.

σίγα, ἐνεστ. προστακτ. τοῦ ῥ. σιγῶ (-άω) = σιωπῶ.

ἐκλείπω = σβήνω.

7.

ἀποδημήσας, τοῦ ῥ. ἀποδημῶ (-έω) = λείπω ἐκ τῆς πατρίδος μου, ταξιδεύω τὸ ἀντίθ. ἐπιδημῶ (-έω) = εἶμαι ἐν τῇ πατρίδι.

ἀπενόστησεν, τοῦ ῥ. ἀπονοσιῶ (-έω) = ἐπιστρέφω εἰς τὴν πατρίδα.

ᾧτινι . . . ἀπανιῶ = ὅντινα συνήντα.

κομπάζων, τοῦ ῥ. κομπάζω = καυχῶμαι.

ἔδρασα, τοῦ ῥ. δρῶ (-άω) = πράττω.

οἶον = ὅποιον.

ἂν πηδήσειε = ἤθελε πηδήσει.

ἀνάγκη, δηλ. ἐστίν.

ποιήσασθαι = νὰ κάμῃς.

αὐτοῦ = ἐδῶ.

8.

βουλομένη, παρακτ. μετχ. τοῦ ῥ. βούλωμαι = θέλω.

λαβεῖν = νὰ λάβῃ· τοῦ ῥ. λαμβάνω.

ἐπῆναι, τοῦ ῥ. ἐπαινῶ (-έω).

εὐμεγέθης = μεγαλόσωμος.

καλὸς = ὠραίος.

ὥς πρέπει αὐτῷ = ὅτι ἀρμόζει εἰς αὐτόν.

μάλιστα = πρὸ πάντων.

ὄρνις = πτηνόν.

βασιλεύειν = νὰ εἶναι βασιλεύς.

πάντως = ἐξάπαντος.

ἂν γένοιτο = ἤθελε γίνεαι.

ὁ δὲ = οὗτος δέ.

βουλόμενος = ἐπειδὴ ἤθελεν.

δηλῶσαι, τοῦ ῥ. δηλῶ (-όω) = φανερώνω.

βαλὼν, τοῦ ῥ. βάλλω = ῥίπτω.

πάνυ κράζω = δυνατὰ κράζω (= φωνάζω κρᾶ, κρᾷ).
 προσδραμοῦσα = ἄφ' οὗ προσέτρεξεν τοῦ ῥ. προσιτρέχω.
 κτῆσαι, ἄορ. προστακτ. τοῦ ῥ. κτῶμαι (-άομαι) = ἀποκτῶ.

9.

πήρα = σάκκος.
 ἡ μὲν . . . ἡ δὲ = ἡ μὲν μία . . . ἡ δὲ ἄλλη.
 γέμω = εἶμαι γεμάτος.
 ἐκάτερος = καθεὶς ἐκ τῶν δύο.
 ἀλλότριος = ξένος.
 τῶν αὐτοῦ τοῦ φέροντος = τῶν κακῶν αὐτοῦ τοῦ φέροντος.
 ὄρω = βλέπω.
 πᾶν = πολὺ.

10.

ᾤρα = ἐν καιρῷ.
 καῦμα = καύσων, ζέστη.
 τρύχομαι = βασανίζομαι.
 κατακλίνομαι = ἐξαπλώνομαι.
 ἀναβλέψαντες εἰς τὴν πλάτανον = ἄφ' οὗ ἔρριψαν βλέμμα ἐπάνω
 εἰς τὴν πλάτανον.
 πρὸς ἀλλήλους = ὁ εἰς πρὸς τὸν ἄλλον (= μεταξύ των).
 ὤς = ὅτι.
 ἡ δέ =; (4).
 ὑπολαβοῦσα, τοῦ ῥ. ὑπολαμβάνω = λαμβάνω τὸν λόγον, ἀπο-
 κρίνομαι.
 ἔτι = ἀκόμη.

11.

ἀποκτείνας, τοῦ ῥ. ἀποκτείνω =; (2).
 ἐδιώκετο, τοῦ ῥ. διώκομαι = καταδιώκομαι.
 φεύγων = ἐν ᾧ ἐφευγεν.
 κατὰ = εἰς.
 ἀπήντησε, τοῦ ῥ. ἀπαντῶ (τινι) = ἀπαντῶ (τινα).
 παράκειμαι τινι = κεῖμαι πλησίον τινός.

δράκων = ὄφις.

κατέφαγεν, τοῦ ῥ. κατεσθίω = κατατρώγω.

12.

νέμων, παρτατκ. μετχ. τοῦ ῥ. νέμω = βόσκω.

ἀγρότης = χωρικός.

ἐπεκαλεῖτο, τοῦ ῥ. ἐπικαλοῦμαι (-έομαι) = καλῶ εἰς βοήθειαν.
βοηθεῖτε, ἐνεστ. προστακτ. τοῦ ῥ. βοηθῶ (-έω) = τρέχω εἰς
βοήθειαν.

δεῦρο = ἐδῶ.

τοῦτον οὐκ ἀληθεύοντα = ὅτι οὗτος δὲν ἔλεγεν ἀλήθειαν.

ἐβόα, τοῦ ῥ. βοῶ (-άω) = φωνάζω.

δεῦτε = ἐδῶ (δηλ. βοηθεῖτε).

λύκος, δηλ. ἔρχεται.

οὐκέτι τις ἐπίστευε = οὐδεὶς ἐπίστευε πλέον.

ὥστε προσδραμεῖν (τοῦ ῥ. προστρέχω) = ὥστε νὰ τρέξῃ πρὸς
αὐτόν.

εὐρῶν = ἐπειδὴ εὗρεν.

ἄδεια = ἀφοβία, ἀσφάλεια.

ποιμνὴ = ποίμνιον, ἀγέλη προβάτων.

ῥαδίως = εὐκόλως.

διέφθειρε, ἀόρ. ὀριστ. τοῦ ῥ. διαφθείρω = καταστρέφω.

13.

ἐστασίαζον, τοῦ ῥ. στασιάζω = φιλονικῶ.

ἐπειρᾶτο, τοῦ ῥ. πειρῶμαι (-έομαι) = προσπαθῶ.

πεῖθω τινὰς ὁμονοεῖν = πείθω τινὰς νὰ ἔχωσιν ὁμόνοιαν (ἀγάπην).

ὅπως... πείσειεν = ἵνα πείσῃ.

ἔργον = πρᾶξις.

κομίσατε, τοῦ ῥ. κομίζω = φέρω.

δέσμη = δέμα.

τῶν παίδων... κομισάντων = ἐπεὶ οἱ παῖδες... ἐκόμισαν· ὁ δὲ
ἐπεὶ = ἀφ' οὗ.

ἀθροαί = σινηγνωμέναι, ὅλοι ὁμοῦ.

θραῦσαι, τοῦ ρ. **θραύω** = συντρίβω (σπάζω, τσακίζω).
 ἐκέλευσε, τοῦ ρ. **κελεύω** = διατάσσω.
 ἐπεὶ, ἐνταῦθα = ἐπειδὴ.
 καίπερ σπουδάζοντες = ἂν καὶ ἐφρόντιζον.
 τοῦτο ποιῆσαι = νὰ πράξωσι τοῦτο (δηλ. νὰ θραύσωσι).
 τῶν παίδων... ποιησάντων = ἅφ' οὗ οἱ παῖδες ἔπραξαν.
 ἡττηθήσεσθε, τοῦ ρ. **ἡττῶμαι (-άομαι)** = νικῶμαι.
 μακαριῶ, τοῦ ρ. **μακαρίζω** = καλοτυχίζω.

14.

ἐκκλησία = συνέλευσις τοῦ λαοῦ.
 λόγον ποιοῦμαι = ὁμιλῶ.
 ἐκείνων οὐχ ὑπακουόντων = ἐπειδὴ ἐκεῖνοι δὲν ὑπήκουον.
 τούτων προτρεψαμένων = ὅτε οὗτοι προέτρεψαν.
 ἀρξάμενος, τοῦ ρ. **ἄρχομαι** = ἀρχίζω.
 ἡ ἔγγελος = τὸ χέλι.
 ἐπεὶ ἦκον = ἅφ' οὗ ἦλθον.
 ἡρθη, παθητ. ὁρ. ὁριστ. τοῦ ρ. **αἴρω** = ὑψῶ.
 ἔπαθεν, τοῦ ρ. **πάσχω**.
 ὥργισται, παρὰκμ. ὁριστ. τοῦ ρ. **ὀργίζομαι (τινι)** = ὀργίζομαι
 κατὰ τινος.
 ἐάσαντες, τοῦ ρ. **ἐῶ (-άω)** = ἀφῆνω.
 περὶ πλείονος ποιοῦμαί τι = προτιμῶ τι.

15.

θορυβούντων... τῶν Ἀθηναίων = ὅτε οἱ Ἀθηναῖοι ἐθορύβουν.
 διηγήσεσθαι = ὅτι θὰ διηγηθῇ.
 τούτων σιωπησάντων = ἅφ' οὗ οὗτοι ἐσιώπησαν.
 ἔφη, παρτατκ. ὁριστ. μὲ σημασίαν ὁρ. τοῦ ρ. **φημι** = λέγω.
 ὥρα = ; (10).
 ἐμισθώσατο, τοῦ ρ. **μισθοῦμαι (-όομαι)** = λαμβάνω τι ἐπὶ
 μισθῷ ἐν ᾧ **μισθῶ (-όω)** = δίδω τι ἐπὶ μισθῷ.
 ἄστν = αἱ Ἀθῆναι.
 Μέγαράδε = διὰ νὰ ὑπάγῃ εἰς τὰ Μέγαρα.

μεσούσης τῆς ἡμέρας = ἐπειδὴ ἦτο μεσημβρία.

καὶ σφοδρῶς φλέγοντος τοῦ ἡλίου = καὶ ἐπειδὴ πολὺ ἔκαιεν
ὁ ἥλιος.

ὄνηλάτης = ὁ ἄγων τὸν ὄνον.

ὑποδύεσθαι = νὰ χώνωνται ὑποκάτω.

ὁ μὲν, δηλ. ὁ ὄνηλάτης.

μεμισθωκέναι = ὅτι εἶχε δώσει ἐπὶ μισθῷ.

ἔχειν = ὅτι εἶχεν.

τῶν Ἀθηναίων δεομένων = ἐπειδὴ οἱ Ἀθηναῖοι παρεκάλουν.

ἄρα = λοιπόν.

Β' ΕΙΣ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

1.

ἐπεὶ = ἀφ' οὗ.

ἤρξαν, τοῦ ῥ. ἄρχω (τινός) = εἶμαι κύριός (τινος).

ἀφισταμένοις, παρτατχ. μετχ. τοῦ ῥ. ἀφίσταμαι = ἀποστατῶ.

ζημία = τιμωρία.

ἡγούμενοι, παρτατχ. μετχ. τοῦ ῥ. ἡγοῦμαι (-έομαι) = νομίζω.

ἀμουσία = ἀπαιδευσία.

τὸν βίον διάγω = ζῶ.

2.

ἐλεύθεροι = οἱ ἐξ ἐλευθέρων γονέων γεννηθέντες.

κελεύω = διατάττω.

μελωδία = μουσική.

ψυχαγωγοῦμαι (-έομαι) = τέρπομαι.

διαλαμβάνω τι τῇ μνήμῃ = συγκρατῶ τι ἐν τῇ μνήμῃ.

ἀπολογοῦμαι (-έομαι) = δικαιολογοῦμαι.

τί τῶν κεκωλυμένων πράξαντες = ἂν ποτε πράξωσί τι ἐκ τῶν
ἀπηγορευμένων.

ἀγνοία πεποιηκέναι = ὅτι ἐξ ἀγνοίας (τῶν νόμων) ἔχουσι πράξει.

ἔταξαν, τοῦ ῥ. τάττω = ἐρίζω.

οἱ τῶν θεῶν ὕμνοι = οἱ πρὸς τιμὴν τῶν θεῶν (ψαλλόμενοι) ὕμνοι.

ἐγκώμιον = ἔπαινος.

3.

ἔδρας ἀπορῶ = δὲν ἔχω ποῦ νὰ καθίσω.

πάντοθεν = ἀπὸ ὅλα τὰ μέρη.

οὐδενὸς δεχομένου = χωρὶς οὐδείς νὰ δέχεται αὐτόν.

τοῦ τόπου ἐκχωρῶ = παραχωρῶ τὴν θέσιν μου.

μάλιστα = παρὰ πολὺ.

καταγελαῖν γέροντος = νὰ πειράζῃ (τις) γέροντα.

νομίζεται = θεωρεῖται.

ἐπεβόησαν, τοῦ ῥ. ἐπιβοῶ (-άω) = φωνάζω μεγαλοφώνως.

ῥῆθος = χρηστοθήθεια.

οἷμοι τῶν κακῶν = ἀλλοίμονον διὰ τὰς συμφοράς.

χρῶμαί τινι = μεταχειρίζομαί τι.

4.

μειράκιον, ὁ ἀπὸ τοῦ 14-21 ἔτους τῆς ἡλικίας παῖς.

προσφοιτῶ τινι = φοιτῶ εἰς τὴν σχολὴν τινος.

ἔστ' = ἔστε = ἕως ὅτου.

εἰς ἄνδρας = εἰς ἀνδρὸς ἡλικίαν = εἰς ἀνδρικὴν ἡλικίαν.

ὅ,τι ἄρα μάθοι = τί λοιπὸν ἔμαθεν.

ἐν τῇ τοσαύτῃ διατριβῇ τοῦ χρόνου = ἐπὶ τοσοῦτον χρόνον.

οὐκ εἰς μακρὰν = μετ' ὀλίγον.

ἔδρασε, τοῦ ῥ. δρῶ (-άω) = πράττω.

χαλεπήναντος αὐτῷ τοῦ πατρὸς = ὅτε ὠργίσθη κατ' αὐτοῦ ὁ πατήρ.

γὰρ = δηλαδὴ.

καὶ . . . πληγὰς ἐντείναντος = καὶ ὅτε ἔδειρεν (αὐτόν).

ἡσυχίαν ἀγαγὼν = ἡσυχάσας.

ἐγκαρτερήσας, τοῦ ῥ. ἐγκαρτερῶ (-έω) = ὑπομένω.

φέρειν . . . καὶ μὴ ἀγανακτεῖν = δηλ. νὰ ὑποφέρῃ . . . καὶ νὰ μὴ ἀγανακτῇ.

5.

ἄσωτος = σπάταλος.

περιουσία = περίσσευμα.

τὸ παλαιὸν = τὸν παλαιὸν καιρόν.

κολάζω = τιμωρῶ (πρὸς σωφρονισμόν).

γοῦν = παραδείγματος χάριν.

νέους ὄντας καὶ πενομένους = οἱ ὅποιοι ἦσαν νέοι καὶ πτωχοί.

μεταπεμψάμενοι, τοῦ ῥ. μεταπέμπομαι = προσκαλῶ.

τοῖς φιλοσόφοις σχολάζοντες = ἐν ᾧ μαθητεύουσι παρὰ τοῖς φιλοσόφοις (δαπανῶσι δηλ. τὸν χρόνον εἰς τὴν ἀκρόασιν τῆς διδασκαλίας τῶν φιλοσόφων).

εὐεκτῶ = εἶμαι εὖρωστος, ὑγιής.

κελεύω = παρακαλῶ.

μεταπεμφθῆναι τινα = νὰ προσκληθῇ τις.

μυλωθρὸς = μυλωνᾶς.

νυκτὸς ἐκάστης = καθ' ἐκάστην νύκτα.

φοιτῶντες, τοῦ ῥ. φοιτῶ (-άω) = μεταβαίνω τακτικῶς.

μυλὼν - ὤνος = μύλος.

ἀλοῦντες, ἐνεστ. μετχ. τοῦ ῥ. ἀλῶ (-έω) = ἀλέθω.

τιμῶ (-άω) = βραβεύω.

6.

ἀποδημῆσας, τοῦ ῥ. ἀποδημῶ (-έω) = ξενιτεύομαι.

ἀπέλιπεν, τοῦ ῥ. ἀπολείπω = ἀφήνω.

εἶτα = ἔπειτα.

χρόνον ὕστερον = μετὰ πάροδον χρόνου.

καὶ εὐρῶν... πλείω = καὶ εὐρῶν ^α(τὸν υἱὸν) ποιήσαντα τὴν οὐσίαν πλείω ταύτης, ἣν ἀπέλιπε = καὶ εὐρῶν ὅτι ὁ υἱὸς εἶχε κάμει τὴν περιουσίαν περισσοτέραν ἐκείνης, τὴν ὁποίαν ἀφήκε.

τὰ περιττὰ τῶν ὄντων = τὰ περισσεύματα ἐκ τῶν ὑπαρχόντων.

ἀναλίσκεσθαι = (εἶπεν) ὅτι ἐξοδεύονται.

τὸ δὲ ζῶντα μὲν φ. πέν., τελευτ. δὲ καταφωραθῆναι πλούσιον = τὸ δέ, ὅταν μὲν τις ζῇ, νὰ φαίνεται πτωχός, ὅταν δὲ ἀποθάνῃ, νὰ φανερωθῇ πλούσιος.

τῶν ἐν ἀνθρώποις = ἀπὸ τὰ ἀνθρώπινα πράγματα.

7.

ἀγαλλόμενον, παρτακτ. μετχ. τοῦ ῥ. ἀγάλλομαι (ἐπὶ τινι) = καυχῶμαι (διὰ τι).

μέγα φρονῶ ἐπὶ τινι = ὑπερηφανεύομαι διὰ τι.

ἤγαγεν, τοῦ ῥ. ἄγω = ὠδηγῶ.

ἐνθα = ὅπου.

πινάκιον = μικρὸς πίναξ (γεωγραφικὸς πίναξ, χάρτης).

γῆς περιόδος = περιγραφή γῆς (= τοπογραφία).

προσέταξε, τοῦ ῥ. προτάσσω τινι = διατάττω τινά.

ὥς = καθώς.

τοῦ δὲ (= τούτου δὲ) εἰπόντος = ἄφ' οὗ δὲ οὗτος εἶπεν.

οὐδαμοῦ = εἰς οὐδὲν μέρος (τοῦ πινακίου).

ἐπὶ τούτοις, δηλ. τοῖς ἀγροῖς.

ὅσπερ = ὁ ὅποιος βεβαίως.

8.

ῥοιὰ = 1) ἡ ῥοιδια (τὸ δένδρον), 2) τὸ ῥόδι (ὁ καρπός), ὡς ἐνταῦθα.

λίκνον = κάνιστρον.

διελαύνοντι, παρὰτ. μετχ. τοῦ ῥ. διελαύνω = διέρχομαι.

προσενόμισε, τοῦ ῥ. προσκομίζω = φέρω πρὸς τινα.

ὑπερθानυμάσας, τοῦ ῥ. ὑπερθानυμάζω = ὑπερβολικῶς θαυμάζω.

παράδεισος = κήπος.

τοῦ δὲ (= τούτου δὲ) εἰπόντος = ὅτε δὲ οὗτος εἶπεν.

δι, δηλ. κομίζει.

οἴκοθεν = ἐκ τοῦ οἴκου.

γεωργία = καλλιεργηθεῖσα γῆ.

ὑπερήσθη, παθ. ἄορ. ὀριστ. τοῦ ῥ. ὑπερήδομαι = ὑπερβολικῶς
εὐχαριστοῦμαι.

ἐπεῖπεν, τοῦ ῥ. ἐπιλέγω = λέγω προσέτι.

νῆ τὸν Μίθραν = μὴ τὸν Μίθραν.

γέ = τοῦλάχιστον.

9.

παρ' αὐτοῖς, δηλ. τοῖς Πατρεῦσιν.

ἐπρίατο, ἄορ. β' ὀριστ. τοῦ ῥ. ὠνοῦμαι (-έομαι) = ἀγοράζω.

κομιδῇ = ἐπιμέλεια.

συνεκάθειυεν, τοῦ ῥ. συγκαθεύδω (τινί) = κοιμῶμαι μετὰ τινος.

ἀπηλάθῃ, παθ. ἄορ. ὀριστ. τοῦ ῥ. ἀπελαύνομαι = ἀποδιώκομαι.

θέα = θέαμα, πανήγυρις.

ἐπανιῶν = ἐπανερχόμενος.

συνῆλιξ, ικος = συνομήλικος.

περισφύζομαι τινα = διασφύζω τινά (ἀπὸ θανάτου ἢ καταστροφῆς).

10.

ἐταῖρος = στενὸς φίλος, μαθητής.

φιλοικτίρμων = εὖσπλαγχνος.

ἡλέει, τοῦ ῥ. ἐλεῶ (-έω) = εὖσπλαγχνίζομαι.

ὑπαιθρον (τὸ) = τὸ ἀνοικτὸν (ξέσκεπον) μέρος, ἔξω τῆς οἰκίας.

στρουθὸς = σπουργίτης.

κόλπος = κόρφος.

καταπέτομαι = πετῶ.

ἄσμενος = εὐχαρίστως.

ὄρνις (ὁ) = τὸ πτηνόν.

ἐξέδωκε, τοῦ ῥ. ἐκδίδωμι = παραδίδω, προδίδω.

ικέτης = ὁ καταφεύγων πρὸς τινα, ἵνα ζητήσῃ βοήθειαν ἢ προστασίαν, καὶ παρακαλῶν.

11.

ἄλωσις = κυρίεσις.

οἰκτίραντες, ἄορ. μετχ. τοῦ ῥ. οἰκτίρω = λυποῦμαι.

τύχη = συμφορά.

τῶν ἡττημένων, ὑπερσυντλ. μετχ. τοῦ ῥ. ἡττῶμαι (-άομαι) = νικῶμαι.

ἀποφέρειν ἀράμενον = ἀφ' οὗ σηκώσῃ (= θέσῃ ἐπὶ τῶν ὤμων του) νὰ φέρῃ μακρὰν (τοῦ Ἰλίου), νὰ παραλάβῃ.

τῶν οἰκειῶν, δηλ. κτημάτων = ἐκ τῶν ἰδικῶν του πραγμάτων.

τοὺς πατρώους θεοὺς = τὰ ἀγάλματα τῶν θεῶν τῶν προγόνων του.

ὑπεριδῶν, τοῦ ῥ. ὑπερορῶ (-άω[τινδς]) = καταφρονῶ τι.

ἡσθέντες, παθ. ἄορ. μετχ. τοῦ ῥ. ἡδομαι (ἐπὶ τινι) = εὐχαριστοῦμαι διὰ τι.

συνεχώρησαν, τοῦ ῥ. συγχωρῶ (-έω) = ἐπιτρέπω.

τὸν πατέρα, δηλ. τὸν Ἀγχισην.

πάνυ σφόδρα = παρὰ πολὺ.

γεγηρακῶς = γέρων.

ὑπερεκπλεγέντες, παθ. ἄορ. β' μετχ. τοῦ ῥ. ὑπερεκπλήττομαι = ὑπερβολικῶς ἐκπλήττομαι.

12.

ρύαξ πυρός = πύρινος ρύαξ, ἡ λεγομένη λάδα.

ἐρρύη = ἐρρευσεν· ἄορ. β' ὀριστ. τοῦ ρ. ῥέω.

καὶ δὴ = καὶ μάλιστα.

πρὸς πόλιν τινά, τὴν Κατάνην.

τῶν ἐκεῖ οἰκουμένων = ἐκ τῶν ἐκεῖ ὑπαρχουσῶν.

πρὸς φυγὴν = ἵνα φύγωσιν.

εἷς τις = ἓνας κάποιος.

ὄρῶν πρεσβύτερον ὄντα καὶ οὐ δυνάμενον . . . ἀλλ' ἐγκατα-
λαμβανόμενον = ἐπειδὴ ἔδλεπεν ὅτι ἦτο γέρον καὶ (ὅτι) δὲν
ἠδύνατο . . . ἀλλ' (ὅτι) ἐπροφθάνετο (ὑπὸ τῆς λάδας).

ἀποχωρῶ = ἀπομακρύνομαι.

ἀράμενος, ἄορ. μετχ. τοῦ ρ. αἴρομαι = σηκώνω καὶ θέτω ἐπὶ
τῶν ὤμων μου.

φορτίον προσγενομένου = ἐπειδὴ φορτίον προσετέθη.

ἐγκατελήφθη, τοῦ ρ. ἐγκαταλαμβάνομαι.

ὅθεν δὴ = ἐκ τούτου δὲ πρὸ πάντων.

ἄξιον, δηλ. ἐστίν.

θεωρῆσαι (δηλ. τινά) = νὰ παρατηρήσῃ τις.

εὖμενῶς ἔχω τινί = εὖμενῶς διάκειμαι πρὸς τινα, ἀγαπῶ τινα.

γὰρ = δηλαδὴ.

ἀφ' ὧν = ἀπὸ ὧν = ἀπὸ τῶν ὁποίων.

κέκλημαι = ὀνομάζομαι.

χωρὸς = τόπος.

ταχεῖαν τὴν ἀποχώρησιν ποιοῦμαι = ταχέως ἀποχωρῶ.

13.

αὐτόμολος = ὁ πρὸς τοὺς πολεμίους ἀπελθὼν, ὁ προδότης.

βίοτος = τὰ πρὸς τὸ ζῆν ἀναγκαῖα.

δεόμενοι, παρατκ. μετχ. τοῦ ρ. δέομαι = ἔχω ἀνάγκην.

ἐνεργοὶ . . . εἶναι = νὰ ἐργασθῶσιν.

ἄγω = ὁδηγῶ.

ὥς = πρὸς.

ἐπυνθάνοντο, παρατκ. ὀριστ. τοῦ ρ. πυνθάνομαι = ἐρωτῶ.

ἃ πράττοιεν = τί πράττουσι (τίνες;).

ὡς Ὀλύμπια ἄγοιεν = ὅτι τοὺς Ὀλυμπιακοὺς ἀγῶνας ἐορτάζουσιν.

περὶ τῆς ἐλάας τοῦ στεφάνου = περὶ τοῦ στεφάνου τῆς ἐλάας
(= ἐλαίας).

ἐνταῦθα = τότε.

γενναῖος = εὐγενής.

ὄν = ὅτι ἦτο.

παπαῖ = ἀλλοίμονον.

ποίους ἐπ' ἄνδρας = ἐπὶ ποίους ἄνδρας = ἐναντίον ποίῳ ἄνδρῳ.

ποιησόμενους = ἵνα κάμωσιν.

14.

πραῦναι βουλόμενος καὶ παῦσαι = ἐπειδὴ ἐπεθύμει νὰ κατα-
πραῦνῃ καὶ νὰ παύσῃ.

χαλεπαίνοντα = ἀπὸ τοῦ νὰ ὀργίζεται.

ἥσων = ἀσθενέστερος.

κρείττων = ἰσχυρότερος.

σοὶ . . . ἕσος, δηλ. ἐστίν.

15.

κύλιξ = ποτήριον.

ὡς ἰασόμενος = ἵνα θεραπεύσῃ.

ἐν τοῖς πιστοτάτοις = μεταξὺ τῶν πιστοτάτων.

φύλαξαι . . . Φίλιππον = νὰ προφυλαχθῇ ἀπὸ τὸν Φίλιππον.

πέπεισμαι = ἔχω πεισθῇ.

ἀποκτεῖναι = νὰ φανεύσῃ τοῦ ρ. ἀποκτείνω.

μᾶλλον πεποιθώς = ἐπειδὴ εἶχε περισσοτέραν πεποίθησιν.

καὶ ἅμα = καὶ συγχρόνως.

16.

πολλὰς ἡμέρας = ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας.

ὠδευε, τοῦ ρ. ὀδεύω = βαδίζω.

ἄνυδρος = ὁ μὴ ἔχων ὕδωρ.

μάλα = πολύ.

ἀπηγόρευον, τοῦ ρ. ἀπαγορεύω = κουράζομαι.

ἐνθα = ἐνταῦθα.

δὴ = λοιπόν.

ἐνιοι = τινές.

γυμνήτες = οἱ ἐλαφρῶς ὥπλισμένοι.

πέτρα = βράχος.

μικρῷ ὕδατι ἐντυγχάνω = ὀλίγον ὕδωρ εὐρίσκω.

κόρυς = περικεφαλαία.

μεστὸς = πλήρης.

περιβλέπω = βλέπω περίξ.

ἐξέχει, παρτατκ. ὀριστ. τοῦ ρ. ἐκχέω = ἐκχύνω.

πάσης τῆς στρατιᾶς προσβλεπούσης = ἐν ᾧ ὅλος ὁ στρατὸς
προσέβλεπεν.

εὐρώστως = δυνατά, πολύ.

17.

τάλαντον, ὀνομασία χρηματικοῦ ποσοῦ 6,000 δραχμῶν.

διὰ τι . . . διδοίη = διατὶ δίδει.

ἐκείνων εἰπόντων = ὅτε ἐκεῖνοι εἶπον.

ἡγοῦμαι (-έομαι) = νομίζω.

καλὸς κάγαθός = ὁ ὥρατος κατὰ τὸ σῶμα καὶ καλὸς κατὰ τὴν
ψυχὴν, ὁ τέλειος ἄνθρωπος.

ἀποδέξασθαι = νὰ δεχθῇ.

προσειπὼν, τοῦ ρ. προσλέγω = προσέτι λέγω.

ἑασάτω, ἀόρ. προστακτ. τοῦ ρ. ἑῶ (-άω) = ἀφήνω.

18.

ὁ Φώκου, δηλ. υἱός.

καταγινώσκομαι θανάτῳ = καταδικάζομαι εἰς θάνατον.

πίεσθαι (= νὰ πίῃ), μέλλ. ἀπρμφ. τοῦ ρ. πίνω.

κώνειον = δηλητήριο.

ὤρεξεν, τοῦ ρ. ὀρέγω = προτείνω.

κύλιξ = ; (15).

δῆμιος = ὁ ἐκτελῶν τὰς ποινὰς δημόσιος ὑπάλληλος.

οἱ προσήκοντες = οἱ συγγενεῖς.

ἤροντο, ἀόρ. β' ὀριστ. τοῦ ρ. ἔρωτῶ (-άω).

εἴ τι λέγοι = ἂν παραγγέλλει τι (= ἂν ἔχει νὰ παραγγείλῃ τι).

ὁ δὲ = ἐκεῖνος δέ (τίς;).

ἐπισκήπτω = παραγγέλλω.

μηδὲν Ἀθηναίοις μνησικακεῖν = νὰ μὴ μνησικακῇ κατὰ τῶν
Ἀθηναίων.

ὑπὲρ τῆς παρ' αὐτῶν φιλοτησίας (δηλ. πόσεως) = διὰ τὴν ἐκ μέρους αὐτῶν προσφερομένην εἰς ἐμὲ φιλικὴν πόσιν (= διότι πίνω εἰς ὑγείαν των). Ὁ Φωκ. λέγει ταῦτα εἰρωνικῶς.

19.

α'

τελευτῶ (- άω), δηλ. τὸν βίον = ἀποθνήσκω.

ἦκω = ἔχω ἔλθει· ὁ παρατατ. ἦκον = εἶχον ἔλθει ἢ ἦλθον.

ἐνίκω, τοῦ β. νικῶ (- άω) = ὑπερέχω, εἶμαι ὑπέρτερος.

ἀμείνων = καλύτερος.

β'

προσδοκῶ (- άω) = περιμένω.

ἀνδράποδον = δούλος.

πότερον = ποῖον ἐκ τῶν δύο.

ἀγαπῶ τι = εὐχαριστοῦμαι μέ τι.

γ'

θαπτούσης τινὸς = ὅτε ἔθαπτε (γυνή) τις.

οἷμοι τῆς τύχης = ἀλλοίμονον διὰ τὴν τύχην.

νῆ Δία = μὰ τὸν Δία.

τῆς καλῆς (δηλ. τύχης) = διὰ τὴν καλὴν τύχην.

ἐς ἀεὶ = πάντοτε.

τελευτῶ πρό τινος = ἀποθνήσκω ὑπὲρ τινος.

δ'

ἦκων = ἔλθων.

ἡδίων = εὐχαριστότερος.

ἢ εἰ = παρὰ ἐάν.

τὸν ἅπαντα χρόνον = καθ' ὅλον τὸν χρόνον.

20.

ἡττώμενοι, παρτατ. μετχ. τοῦ β. ἡττῶμαι (- άομαι) = νικῶμαι.

ἐψηφίσαντο, τοῦ β. ψηφίζομαι = ψηφίζω, ἀποφασίζω.

τῷ ἀγορεύσαντι πλεῖν = κατ' ἐκείνου, ὅστις ἤθελε προτείνει νὰ πλέωσιν.

ἐπὶ Σαλαμίνα = κατὰ τῆς Σαλαμῖνος.

πρὸς μάχην = ἵνα πολεμήσωσιν.

ἔστω = ἄς εἶναι.

λύω νόμον = ἀκυρώνω, καταργῶ νόμον.

ᾧδε = ὡς ἐξῆς.

μανία = τρέλλα.

ὑποκρίνομαι = προσποιούμαι.

ἐλεγείον = ἄσμα.

ἄδω = ψάλλω, τραγῳδῶ.

* Ἀρειος = πολεμικός.

ἡγειρεν, ἄορ. ὀριστ. τοῦ ῥ. ἐγείρω = ἐξεγείρω, παρορμῶ.

οἱ δὲ = οὗτοι δὲ (τίνες;).

κάτοχοι ἐν Μουσῶν καὶ * Ἀρεως = ἐνθουσιασθέντες ἐκ τοῦ πολεμικοῦ ἄσματος.

αὐτίκα = ἀμέσως.

ἀνάγομαι = πλέω.

ἀλαλάζω = φωνάζω ἀλαλά.

κατὰ κράτος = ἐξ ἐφόδου.

τὰ μάλα = παρὰ πολύ.

21.

Κόδρου . . . βασιλεύοντος = ὅτε ὁ Κόδρος ἦτο βασιλεύς.

ἐμαντεύσατο, τοῦ ῥ. μαντεύομαι = δίδω χρησμόν.

εἰ μὴ φονεύσειαν = ἐὰν δὲν φονεύσωσιν.

σπουδαίως = σοβαρῶς.

βουλεύομαι = σκέπτομαι.

ὅπως . . . φονευθήσεται = πῶς νὰ φονευθῇ.

λάθρα = κρυφίως.

δυπαρὸς = ἀκάθαρτος.

ἄξινη = πέλεκυς.

ὡς ξυλοτόμῳ ὄντι = ὡς ἐὰν ἦτο ξυλοτόμος.

πεζεύω = βαδίζω.

κατ' ἔριν = ἔνεκα φιλονικίας.*

ἐμηνύθη, τοῦ ῥ. μηνύομαι = γνωστοποιούμαι.

εἶδος = ὄψις.

ἔργῳ δὲ = πράγματι δέ.

μνημονεύω = ἐνθυμούμαι.

μαντεῖον = χρησμός.

πάλιν = ὀπίσω.

22.

ὥς θυμὸν ἐμποιήσων = ἵνα θάρρος ἐμβάλῃ.

τῇ ὑστεραίᾳ = τὴν ἐπομένην ἡμέραν.

μή . . . ἀθυμήσειαν = μή . . . δειλιάσωσιν.

εἰάν . . . βλέψωσιν = εἰάν παρατηρήσωσι.

εὐπετῶς = εὐκόλως.

ζωοργήσας, τοῦ ῥ. ζωοργῶ (-έω) = συλλαμβάνω.

ἐν βίῳ οὕσα = ὅτε ἔζη.

οὐκ ἐτι . . . ἔσται = δὲν θὰ εἶναι πλέον.

δέχομαι τινα = ὑπομένω τινά.

23.

συνεσκήνωσε, τοῦ ῥ. συσκηνῶ (-όω [τινί]) = κατοικῶ ὑπὲρ
τὴν αὐτὴν στέγην (μετὰ τινος).

ἀγνῶς, ὥτος = ἄγνωστος.

οὕτω = τόσον.

εὐχαρις = προσφιλής.

ὥστε τοὺς ξένους ἀγασθῆναι (παθ. ἀόρ. ἀπρμφ. τοῦ ῥ. ἀγαμαι)
. . . καὶ ἡσθῆναι (παθ. ἀόρ. ἀπρμφ. τοῦ ῥ. ἡδομαι) = ὥστε
οἱ ξένοι νὰ θαυμάσωσι . . . καὶ νὰ εὐχαριστηθῶσι.

συνουσία = συναναστροφή.

ὁ φιλόσοφος = ὁ γνωστὸς φιλόσοφος.

μὴν = ὅμως.

ἐνεφάνισεν, τοῦ ῥ. ἐμφανίζω = φανερώνω.

μάλα = πολύ.

φιλοφρόνως = μὲ φιλοφροσύνην, μὲ φιλικὰς διαθέσεις.

ἄγε . . . ἐπίδειξον = ἔλα . . . δεῖξον.

ὁμώνυμος = ὁ ἔχων τὸ αὐτὸ ὄνομα.

ὁμιλητῆς = μαθητῆς.

ἡγησάμενος, τοῦ ῥ. ἡγοῦμαι (-έομαι) = ὡδηγῶ.

σύστησον, ἀόρ. προστακτ. τοῦ ῥ. συνίστημι = συνιστᾷ.

εὐκλεῆς = ἔνδοξος.

φησὶν, τοῦ ῥ. φημι = λέγω.

δι = διότι.

ἔχοντες = ἐν ᾧ εἶχον.

ὁ τοσοῦτος = ὁ τόσῳ μέγας.

24.

ἐβίότευσε, τοῦ ῥ. βιοτεύω = ζῶ.

Ὀλυμπίας, χρονικὸν διάστημα συνιστάμενον ἐκ τεσσάρων ἐτῶν
(ἢ 63 Ὀλυμπιάς = 528 π. X.).

ἡὺδοκίμει, τοῦ ῥ. εὐδοκιμῶ (-έω) = ἔχω καλὴν φήμην, ἐκτιμῶμαι.

ἐν τοῖς Ἑλλήσιν = μεταξὺ τῶν Ἑλλήνων.

ἀποδημῶ (-έω) = ξενιτεύομαι.

ἀλλότριος = ξένος.

ἀσκῶ (-έω) = ἐξασκῶ.

ὀδεύω = πορεύομαι.

ὥς παρεσόμενος = ἵνα παρευρεθῇ.

ἐπιβουλὴ = φόνος.

γέρανος, εἶδος πτηνοῦ ἔχοντος πολὺ μακρὸν λαιμόν.

πετομένας, παρτατκ. μετχ. τοῦ ῥ. πέτομαι = πετῶ.

τιμωρήσασθε, τοῦ ῥ. τιμωροῦμαι (-έομαι) = ἐκδικοῦμαι.

ὁδε = οὗτος δά.

οἱ φονεύσαντες = οἱ φονεῖς.

δὴ = λοιπόν.

διέπτησαν = ἐπέταξαν τοῦ ῥ. διαπέτομαι.

ὑπὲρ τῆς σκηνῆς = ὑπεράνω τῆς σκηνῆς (μέρους τοῦ θεάτρου,
ἐν ᾧ ἦσαν οἱ ὑποκριταί).

25.

α'

κιθαρωδός = ὁ παίζων τὴν κιθάραν καὶ ᾄδων.

διέτριπεν, τοῦ ῥ. διατρίβω = διαμένω.

εὐδοκιμήσας, τοῦ ῥ. εὐδοκιμῶ (-έω) = ;

κτησάμενος, τοῦ ῥ. κτῶμαι (-άομαι) = ἀποκτῶ.

ἐπειγόμενος, παρτατκ. μετχ. τοῦ ῥ. ἐπείγομαι = σπεύδω.

ἐμισθώσατο, τοῦ ῥ. μισθοῦμαι (-όομαι) = λαμβάνω ἐπὶ
μισθῷ, ναυλώνω.

πιστεύω τινὶ = ἔχω ἐμπιστοσύνην εἰς τινά.

αἰσθόμενος, ἀόρ. β' μετχ. τοῦ ῥ. αἰσθάνομαι = ἐννοῶ.

συγχωρήσατε, τοῦ ῥ. συγχωρῶ (-έω) = ἐπιτρέπω.

σκευή = ένδυμασία.

ἄσαι, ἄορ. ἄπρρ. τοῦ ῥ. ἄδω = ψάλλω.

κοσμησάμενος = ἄφ' οὗ ἐστόλισεν.

ἱμάτιον = ένδυμα.

πρῶτα = τὸ ἔμπροσθεν μέρος τοῦ πλοίου.

ἀκροῶμαι τινος = ἀκούω τινά μετὰ προσοχῆς.

ἐπεὶ ἐπαύσατο ἄδων = ἄφ' οὗ ἔπαυσε νὰ ψάλλῃ.

προσευξάμενος = προσευχηθεὶς.

β'

δελφίς = δελφίνι.

αὐτῷ = χάριν αὐτοῦ.

σωτήρας = ὡς σωτήρας, ἵνα σώσωσιν αὐτόν.

νῶτον = ἡ ῥάχis.

δεξάμενος = δεχθεὶς.

οὐ πολλῷ ὕστερον = μετ' ὀλίγον.

ὤρμισαντο, τοῦ ῥ. ὤρμιζομαι = ἀγκυροβολῶ.

μεταπεμψάμενος, τοῦ ῥ. μεταπέμπομαι = προσκαλῶ.

ὅτι σῶς εἴη = ὅτι ὑγιής ἦτο.

ἐξημίωσεν, τοῦ ῥ. ἐημιῶ (-όω) = τιμωρῶ.

Γ' ΕΙΣ ΠΕΡΙΓΡΑΦΑΣ ΠΟΛΕΩΝ ΚΑΙ ΤΟΠΙΩΝ

1.

α'

οὐκ εὐνδρος, ἐπεξηγήσεις τοῦ : ἐηρά.

εὐνδρος = ὁ ἔχων πολὺ, ἄφθονον ὕδωρ.

ῥυμοτομῶ (-έω) πόλιν = διαίρῳ πόλιν εἰς ὁδοὺς ἢ συνοικίας.

κακῶς ἐρρυμοτομημένη πόλις = πόλις ἔχουσα κακὴν ῥυμοτομίαν (= διαίρεσιν εἰς ὁδοὺς ἢ συνοικίας).

εὐτελής = ἄθλιος, πρόστυχος.

χρήσιμος = κατάλληλος πρὸς χρῆσιν, καλός.

ἀπιστηθεὶς ἂν = δὲν δύναται νὰ πιστευθῇ.

θεωρουμένη, τοῦ ῥ. θεωροῦμαι (-έομαι) = παρατηροῦμαι.

εἰ αὕτη . . . = ἂν αὕτη . . . = ὅτι αὕτη . . .

προσαγορευομένη, τοῦ ῥ. προσαγορεύομαι = ὀνομάζομαι.

β'

μετ' οὐ πολὺ = μετ' ὀλίγον.

ἔστι = ὑπάρχει.

καλὸς = ὥραϊος.

θαυμαστὸς = ἄξιος θαυμασμοῦ.

ἔτι = προσέτι, ἀκόμῃ.

πολυτελής = πολυδάπανος, μεγαλοπρεπής.

ἀπόβλεπτος = ὁ μετὰ θαυμασμοῦ ἀποβλεπόμενος ὑπὸ πάντων,
ἄξιθαύμαστος.

᾽Ολυμπίειον, δηλ. ἔστι.

ὑπογραφή = ἀρχιτεκτονικὸν σχέδιον.

οἰκοδομία = οἰκοδόμησις.

γενόμενον ἂν (δηλ. τὸ ᾽Ολυμπίειον) = ὅπερ ἤθελε γίνεи.

εἴπερ συνετελέσθη (παθητ. ἀόρ. τοῦ ῥ. συντελοῦμαι) = ἔαν
βεβαίως ἤθελε περατωθῇ.

κέκτημαι (πρκμ. τοῦ ῥ. κτῶμαι) = ἔχω ἀποκτήσει, ἔχω.

γυμνάσιον = δημόσιος τόπος, ἐν ᾧ ἐγίνοντο γυμναστικαὶ ἢ ἀθλη-
τικαὶ ἀσκήσεις.

κατάδενδρος = πλήρης δένδρων.

πωδης = χλοερός.

παντοδαπὸς = ὁ παντὸς εἶδους.

σχολή = ἀνώτερον σχολεῖον.

θεαί = θεάματα.

γ'

οἱ ἐνοικοῦντες = οἱ κάτοικοι.

ὑπουργος = πανοῦργος, δόλιος.

συκοφαντώδης = ὁ ἔχων κλίσειν νὰ συκοφαντῇ.

ξενικὸς βίος = τρόπος, καθ' ὃν ζῇ ξένος.

δριμύς = σφοδρὸς, θερμὸς.

τυγχάνουσιν ὄντες = εἰσὶ.

δ'

τὸ καθόλου δὲ = ἐν γένει δέ.

διόρθωσις = καλλιτέρευσις.

παρὰλλάττω (τινός) = διαφέρω (τινός).

2.

κατὰ μέσῃν τὴν πλευράν = εἰς τὸ μέσον τῆς πλευρᾶς.

καθῆκω = φθάνω.

ἐπίνειον = ναύσταθμος, λιμὴν.

τὸ παλαιόν = κατὰ τοὺς παλαιούς χρόνους.

ὥς = ὅτε.

ἦρξε, τοῦ ῥ. ἄρχω = εἶμαι ἄρχων.

εἶναι = ἵνα εἶναι.

ἐπιτήδειος = κατάλληλος.

λιμένας τρεῖς, δηλ. τὸν τῆς Μουνιχίας, τὸν τῆς Ζέας καὶ τὸν κυρίως
λιμένα τοῦ Πειραιῶς, ὅστις περιελάμβανε τὸν πολεμικὸν λιμένα
(τὸν Κάνθαρον) καὶ τὸν ἐμπορικὸν λιμένα (τὸ Ἐμπόριον).

ὁ Φαληροῦ (λιμὴν) = ὁ ἐν Φαλήρῳ (λιμὴν).

κατασκευὴ = οἰκοδόμημα.

καλὸς = ;

στοὰ = τόπος ἐστεγασμένος μετὰ κιόνων.

ἱερὸν = ναός.

μάλιστα = πρὸ πάντων, κατ' ἐξοχήν.

ἄγαλμα χαλκοῦ = ἄγαλμα (κατεσκευασμένον) ἐκ χαλκοῦ, χάλ-
κινον.

ἔχω τι = κρατῶ τι.

σκῆπτρον = ῥάβδος (δηλοῦσα ἀξίωμα, ἀρχήν).

3.

α'

περίμετρος = περιφέρεια.

στάδιον, μέτρον μήκους ἴσον πρὸς 185 περίπου μέτρα.

τῷ σχήματι, τῇ χροᾷ, δοτκ. τοῦ κατὰ τι.

χροᾷ (ῆ) = χρῶμα.

μελάγγειος = ὁ ἔχων μαῦρον χρῶμα.

οὔσα = ἂν καὶ εἶναι.

καινῶς = κατὰ νέον τρόπον.

διὰ τὸ τρεῖς ἤδη . . . κατεσκάφθαι = διότι τρεῖς φορές μέχρι
τοῦδε ἔχει κατεδαφισθῆ.

β'

καὶ ἱπποτρόφος ἀγαθὴ ἐστὶ = καὶ νὰ τρέφῃ (διατηρῇ) ἵππους εἶναι καλή.

κάθυδρος οὖσα = ἐπειδὴ εἶναι πλήρης ὑδάτων.

χλωρὸς = χλοερὸς, καταπράσινος.

γεώλοφος = κεκαλυμμένος ὑπὸ χώματος.

κήπευμα = τὸ ἐν τῷ κήπῳ καλλιεργηθὲν φυτόν.

τὸ ὑποκείμενον τῇ πόλει πεδῖον = τὴν πεδιάδα, ἣ δποία κεῖται ὑποκάτω τῆς πόλεως.

ἀρδεύοντες, τοῦ ῥ. ἀρδεύω = ποτίζω.

τὸ παλαιὸν = κατὰ τοὺς παλαιούς χρόνους.

γ'

ἐνθερίσαι, ἀόρ. ἀπρμφ. τοῦ ῥ. ἐνθερίζω = διέρχομαι τὸ θέρος.

εὐήνεμος = ὁ ὑπὸ καλῶν ἀνέμων διαπνεόμενος.

πρόσοψις = ὄψις.

εὐόπωρος = ὁ ἔχων καλὰς ὀπώρας (καρπούς).

ῶνια = ὀψώνια.

ἄξυλος = ὁ ἐστερημένος ξύλων.

ἐγχειμάσαι, ἀόρ. ἀπρμφ. τοῦ ῥ. ἐγχειμάζω = διέρχομαι τὸν χειμῶνα.

πνεῦμα = ἄνεμος.

νίφομαι = χιονίζομαι.

πηλὸς = λάσπη.

δ'

ταῖς κατὰ τὸν βίον εὐελπιστίαις = διὰ τὰς περὶ τοῦ βίου καλὰς ἐλπίδας των.

θρασύς = αὐθάδης.

δημότης = συνδημότης.

συνάλλαγμα = συμβόλαιον, ἀμοιβαία συμφωνία.

λύοντες = διότι διαλύουσι.

προσάγω = παρουσιάζω.

διατρέχω = τρέχω ἐδῶ καὶ ἐκεῖ, ὑπάρχω.

τοῖς μεγέθεσι, πορείαις, ἔνθμοις = ὡς πρὸς τὰ ἀναστήματα, τὸ βᾶδισμα, τὰς κανονικὰς τῶν σωμάτων κινήσεις.

εὐσχέμων = κομψός.

εὐπρεπής = ὡραῖος.

ὥστε δοκεῖν . . . κατειληφθῆναι = ὥστε νὰ φαίνεται, ὅτι ἔχει καταληφθῆ (καλυφθῆ).

προσωπίδιον = μικρὰ προσωπίς.

διαφαίνομαι = διακρίνομαι.

τρίχωμα = τρίχες τῆς κεφαλῆς, κόμη.

ἀναδέω = δένω πρὸς τὰ ἐπάνω.

λιτός = ἄπλους.

φοινικοῦς = κόκκινος.

ταπεινός = πρόστυχος.

ἐπίχαρις = εὐχάριστος.

ἀτερπής = ὁ μὴ τέρπων, οὐχὶ εὐχάριστος.

4.

α'

σύσκιος = ὁ ἔχων πολλὴν σκιάν.

ἄλυκός = ἄλμυρός.

τῆς καλουμένης Ἀρεθ. = ἡ ὁποία καλεῖται Ἀρέθουσα.

ἱκανός = ἀρκετός, ἐπαρκής.

β'

κοινός = δημόσιος.

κατασκευή = οἰκοδόμημα.

στοὰ = τόπος ἐστεγασμένος μετὰ κιόνων.

ἱερὸν = ναός.

γραφὴ = ζωγραφία.

ἀνδριάς = εἰκὼν ἀνδρός.

χρεία = χρῆσις.

κειμένην . . . ἀνυπερβλήτως = ἡ ὁποία κεῖται καταλλήλотаτα (= τῆς ὁποίας ἡ θέσις εἶναι καταλληλοτάτη).

κατὰ τὸ ἐμπόριον, ἢ κατὰ = ἀπέναντι· ἐμπόριον δὲ = ἐμπορικὸς λιμὴν.

ἔχομαι τινος = μετὰ τινος συνέχομαι.

στοαῖς τρισὶ συνειλημμένη (μετχ. παθτικ. παρκμ. τοῦ ῥ. συλλαμβάνομαι) = περικυκλωμένη ὑπὸ τριῶν στοῶν.

γ'

ἐγγὺς = πλησίον.

τοῦ λιμένος κειμένου καὶ . . . τῆς ἐκ τῶν πλ. γινν. τῶν φορτ.

ἐκκομιδῆς = ἐπειδὴ ὁ λιμὴν κεῖται . . . καὶ ἡ ἐκ τῶν πλοίων

ἐξαγωγή τῶν φορτίων (= ἡ ἐκφόρτωσις) γίνεται.

διπλός = διπλοῦς.

ἔχων = ἐπειδὴ ἔχει.

εἰσπλους = εἰσοδος εἰς τὸν λιμένα.

ἐφέλκομαι = προσελκύω.

ἐλαιόφυτος = κατάφυτος ἐξ ἐλαιῶν.

ἀγαθή, διὰ τὴν ἀφθονίαν τῶν ἰχθύων καὶ ὀστρειδίων.

δ'

φιλομαθῆς = ὁ ἀγαπῶν νὰ μαθηθῇ.

φιλαπόδημος = ὁ ἀγαπῶν νὰ ξενιτευθῇ.

τὸ προσπίπτον = τὸ συμβαῖνον.

δυσχερὲς = δυστύχημα.

5.

α'

τὸ πρὸς δύσιν, δηλ. πλευρόν.

χωρίον = τόπος.

θεατροειδῆς = ὁ ὅμοιος πρὸς θέατρον.

κατὰ κορυφὴν = ἐπὶ τῆς κορυφῆς.

ὑπέρκειμαί τινος = κεῖμαι ὑπεράνω τινός.

ὑπὲρ τινος = ὑπεράνω τινός.

ἐπὶ τινι = πλησίον τινός.

β'

πρόναος = εἰσοδος (δι' ἧς εἰσέρχετό τις εἰς τὸν κυρίως ναόν).

ἀδόμενος = φημιζόμενος.

γινῶθι, τοῦ β. γιννώσκω = γνωρίζω.

ἄγαν, ἐπίρρ. = παρὰ πολὺ.

θεάσαιο ἄν = δύνασαι νὰ παρατηρήσῃς τοῦ β. θεῶμαι (-άομαι).

ἐπὶ στήλῃ = ἐπάνω εἰς . . .

ὅτι = διότι.

τὸ ἀρχαιότατον = κατὰ τοὺς ἀρχαιοτάτους χρόνους.

κτῆμα . . . καὶ *Ποσ.*, κατὰ τινὰ μῦθον ἢ πρώτη ιδιοκτητὴς τοῦ μαντείου ἦτο ἡ Γῆ, ἐξ ἧς ἔλαβεν αὐτὸ ἡ θυγάτηρ αὐτῆς Θέμις, εἶτα ὁ Ποσειδῶν, ὅστις μετὰ τῆς Θέμιδος ἐχάρισαν τῷ Ἀπόλλωνι.

ἔστηκα = ἔχω στηθῇ, εἶμαι στημένος· παρκμ. ὀριστ. τοῦ ῥ. *ἵσταμαι*.
τὸ ἐσώτατον (μέρος) = τὸ ἐσωτερικώτατον (μέρος).

εἰσιέναι = νὰ εἰσέρχωνται· ἐνεστώς ἀπρμφ. τοῦ ῥ. *εἰσέρχομαι*.

γ'

ἄντρον = σπήλαιον.

οὐ μάλα = οὐχὶ πολὺ.

εὐρύστομος = ὁ ἔχων πλατὺ στόμιον.

ἀναφέρομαι = ἐξέρχομαι.

πνεῦμα = ἀήρ.

ἐνθουσιαστικός = ὁ κάμνων τινὰ νὰ ἐνθουσιᾷ.

ἀποθεσπίζω = χρησιμοδοτῶ, προφητεύω.

ἔμμετρος = λόγος ἐκπερόμενος ἐν ποιητικῇ μέτρῳ, ποίημα.

ἄμμετρος = λόγος ἄνευ ποιητικοῦ μέτρου, πεζός.

6.

οὐ πρόσω = ὄχι μακράν.

τραγωδοποῖς = ποιητῆς τραγωδιῶν (δραμάτων).

ὦδε = ὧς ἐξῆς.

ἐγκωμιάζω = ἐπαινῶ.

καλὸς = ; (σελ. 83).

ἄλλος = τόπος κατάφυτος ἐκ δένδρων καὶ χλόης, δάσος.

ἄρδω = ποτίζω.

ἡδέως = εὐχαρίστως· συγκριτ.: *ἡδιον*.

κρόκος = φυτὸν τι, τοῦ ὁποῖου τὸ ἄνθος εἶναι κιτρινοκόκκινον ἢ χρυσοῦ ὅμοιον.

νάρκισσος, τὸ περιώνυμον ἄνθος (ζαμπάκι ἢ μαναῦσι).

δξύφωνος = ὁ ἔχων ὑψηλὴν (διαπεραστικὴν) φωνήν.

ἔαρος = κατὰ τὸ ἔαρ (ἄνοιξις).

θαμίζω = συχνάζω.

πάντως = ἐντελὺς, ὅλως διόλου.

ἄβατος τοῖς θνητοῖς = ἀπάτητος ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων.

οἰκῆτωρ = κάτοικος.

εὖ πράττω = εὐτυχῶ· *ἄμεινον πράττω* = εὐτυχῶ περισσότερον.

7.

α'

χῶρος = τόπος.

οἶον . . . διεσχισμένα (πρkm. μετχ. τοῦ ῥ. διασχιζομαι) = τρόπον
τινὰ ἐσχισμένα εἰς δύο, κεχωρισμένα.

μέσον = ἐν τῷ μέσῳ.

περιέχει, ὥς υποkm. νοητέον τὰ ὅρη.

χωρίον = τόπος, τοποθεσία.

διήκω = φθάνω, ἐκτείνομαι.

σιάδιον, βλ. ἐν σελ. 84.

τῇ μέν . . . τῇ δέ = ἐδῶ μέν . . . ἐκεῖ δέ.

πλέθρον, μέτρον μήκους 100 ποδῶν ἢ 31 μέτρων.

ὀλίγω = ὀλίγον.

β'

συρρέω = ῥέω μαζί, χύνομαι.

ἀνακοινοῦμαι (-όομαι) τινί τι = συνενῶ τι μετά τινος.

σχολῇ = βραδέως.

πράως = ἡσυχως.

ἐλαίου δίκην = καθὼς ἔλαιον.

κατ' αὐτοῦ = ἐπάνω εἰς αὐτόν.

ἐκ τῶν παραπεφυκότων (πρkm. μετχ. τοῦ ῥ. παραφύομαι) δέν-
δρων καὶ τῶν ἐξηρηγμένων (πρkm. μετχ. τοῦ ῥ. ἐξαρητῶ-
μαι) κλάδων = ἐκ τῶν δένδρων, τὰ ὅποια ἔχουσι φυτρώσει
(καὶ μεγαλώσει) πλησίον (τοῦ ποταμοῦ) καὶ ἐκ τῶν κλάδων,
οἱ ὅποιοι ἔχουσιν ἐξαρητῇ (κρέμανται) ἐκ τῶν δένδρων.

προήκω = προχωρῶ.

ἀπείργω = ἐμποδίζω.

παρέχει τινί (μετ' ἀπρμφ.) = ἐπιτρέπεται εἰς τινά (νὰ . . .).

πλέω = ταξιδεύω μὲ πλοῖον.

κατὰ ψυχος = μὲ δροσιάν.

γ'

διατριβή = διασχέδασις, τέρψις.

παντοδαπός = παντὸς εἶδους.

κισσός, θάμνος ἀειθαλῆς καὶ ἀναρριχώμενος ἢ ἔρπων.

εὖ μάλα = παρὰ πολύ.

λάσιος = πυκνόφυλλος.

τέθηλα, πρκμ. τοῦ ῥ. θάλλω ἔχων σημασίαν ἐνεστ. = θάλλω
= πρασινίζω.

δίηκιν τῶν ἀμπέλων = καθὼς αἱ ἀμπελοι.

εὐγενής = καλοῦ εἶδους.

ἀνέρπω = σύρομαι εἰς τὰ ἄνω, ἀναβαίνω.

συμφύομαι τινι = συνεννοῦμαι μετὰ τινος.

σμίλαξ, φυτὸν ἀναρριχώμενον καὶ περιπλεκόμενον ἔχον φύλλα
κισσοειδῆ.

πάγος = ἀπόκρημνος βράχος.

ἀνατρέχω = ἀναβαίνω.

πέτρα = βράχος.

ὑπολανθάνω = εἶμαι (κε) κρυμμένος ὑποκάτω.

δρᾶται χλοάζον = φαίνεται ὅτι εἶναι χλοερόν, πράσινον.

τὰ κατωτέρω = οἱ κατώτεροι τόποι.

διαρρέω = ῥέω διὰ μέσου.

συχνὸς = πολὺς.

συμβάλλεται (τὰ ὕδατα) = συντελοῦσι τὰ ὕδατα.

ὄρνις = πτηνόν.

ἄλλος (δηλ. ὄρνις) ἄλλη = ἄλλο πτηνὸν ἐδῶ καὶ ἄλλο ἐκεῖ.

διεσπαρμένοι, πρκμ. μετχ. τοῦ ῥ. διασπείρομαι = διασκορπίζομαι.

μέλος = μελωδία.

κάματος = κόπος.

ἀφανίζω = ἐκμηδενίζω.

Δ' ΕΙΣ ΕΠΙΣΤΟΛΑΣ

1.

οὐπώποτε ... καταβὰς οὐδὲ γινώσκων = ἐπειδὴ οὐδέποτε
ἀκόμη κατέβην οὐδὲ γνωρίζω.

ἄστυ = αἱ Ἀθηναί.

ὅ, τί ποτέ ἐστιν = τί ἄρά γε εἶναι.

καινός, ἢ, ὄν = παράδοξος.

ἰδεῖν ... καὶ ... μαθεῖν = νὰ ἴδω ... καὶ νὰ μάθω.

ἐν ἐνὶ π. κατ. ἀνθρ. = δηλ. ἀνθρώπους κατοικοῦντας ἐντὸς ἐνὸς
περιβάλου (= περιτειχίσματος).

διαφέρω τί τινος = διαφέρω ἀπὸ τινος εἰς τι.

ἀγροικία = οἱ ἀγροί.

γίγνεται μοι πρόφασις ὁδοῦ = λαμβάνω ἀφορμὴν νὰ πορευθῶ.

ἄστυδε = εἰς ἄστυ.

ἀπάξων = ἵνα λάβῃς καὶ ὁδηγήσῃς.

ὀρέγομαι = ἐπιθυμῶ.

πλέον, οὐδέτ. συγκριτικ. τίνος ἐπιθέτου;

ἔρρωσο (πρκμ. μετ. σημ. ἐνεστ. προστακτ. τοῦ ῥ. ῥῶννυμαι) = ὑγχαίνε.

2.

ῥς (γενκ. ὕδς) = γουροῦνα.

ἡ παρ' ἐμοὶ = ἡ πλησίον ἐμοῦ, ἡ ἰδική μου.

ἀρτίως = πρὸ ὀλίγου.

τέτοκε, πρκμ. ὀριστ. τοῦ ῥ. τίκτω = γεννῶ.

δέλφαξ, ακος, ἀρσ. = χοιρίδιον.

γρύζω = γρυλλίζω, μουγκρύζω.

μάλ' ἀηδὲς = πολὺ δυσαρέστως.

ἐδώδιμος, ον = φαγώσιμος.

ἔχειν = ἵνα ἔχῃς.

οἶός τέ εἰμι = δύναμαι.

τῶν κριθῶν ὀλίγων οὐσῶν = διότι αἱ κριθαὶ εἶναι ὀλίγαι.

τοῖς φίλοις μεταδ. τοὺς ἐν περ. ὄντας πρέπον ἐστὶν = πρέπει

οἱ εὐποροῦντες νὰ μεταδίδωσι (= νὰ δίδωσιν ἀπὸ ἐκείνα, τὰ ὅποια ἔχουσιν) εἰς τοὺς φίλους.

ἀγροικικῇ ἐπιεικείᾳ = μετὰ καλwsύνην ἀρμόζουσαν εἰς χωρικούς.

ἡμᾶς τοὺς ἐ. τροφίμους = ἡμᾶς, δηλ. τοὺς τροφίμους της.

φιλάλληλος, ον = ὁ ἀγαπῶν καὶ ἀγαπώμενος ἀμοιβαίως.

3.

βαρέως = ὀρμητικῶς.

ἐμπίπτω = ἐπιπίπτω.

ἀπέκτειρε, ἀόρ. ὀριστ. τοῦ ῥ. ἀποκτείνω = καταστρέφω.

τὰ λήϊα = τὰ σπαρτά.

λιμὸς = πείνα· ἐν ᾧ λοιμός = ;

οὐδέν, δηλ. ἐστι.

ὠνεῖσθαι . . . οὐχ οἷόν τε (ἐστι) ἡμῖν = δὲν δυνάμεθα ν' ἀγο-
ράζωμεν.

ἐπακτὸς πυρὸς = σίτος κομιζόμενος ἐκ ξένης χώρας.

σπάνις = ἔλλειψις.

κέρματα = (μικρὰ) νομίσματα, χρήματα.

ἔστί μοί τι = ἔχω τι.

εὐετηρία = καλὴ χρονιά (διὰ τοὺς καρποὺς τῆς γῆς).

μέδιμνος, μέτρον σιτηρῶν ἔχον βάρος 54, 56 λίτρας.

ἡ γυνή = ἡ σύζυγος.

τὰ παιδία = τὰ τέκνα.

ἐκτίσσομεν, μέλλ. τοῦ ῥ. ἐκτίνω = πληρώνω.

μὴ δὴ περιύδης . . . φθειρομένους = λοιπὸν μὴ ἀφήσης νὰ κατα-
στραφῶσι.

καιρὸς = περίστασις.

4.

αὐχμὸς = ξηρασία.

αἴρομαι = ἀνυψοῦμαι.

δεῖ ἐπομβρίας = ὑπάρχει ἀνάγκη πολλῆς βροχῆς.

κατάξηρος, ον = ὅλως διόλου ξηρός.

βῶλος = ὄγκος γῆς ἢ χώματος (= σῶλος).

διψηῆν τὰς ἀρούρας = δεῖ αἱ (σιτοφόροι) γαῖαι (= οἱ ἄγροί)
διψῶσιν.

ὥς ἔοικεν = καθὼς φαίνεται.

ἐθύσαμεν, τοῦ ῥ. θύω = προσφέρω θυσίαν.

εἰ καὶ = ἂν καὶ = μολοντί.

ἐξ ἀμίλλης = μὲ ἀμιλλαν, μὲ φιλοτιμίαν.

ἐκαλλιερήσαμεν, τοῦ ῥ. καλλιερῶ (-έω) = μετὰ καλῶν οἰωνῶν
θυσιάζω.

οἰκῆτωρ, ορος = κάτοικος.

ὥς ἐκ. δυνάμεως ἢ περιουσίας εἶχε = ὅπως ἕκαστος ἠδύνατο ἢ
ἀναλόγως τῆς περιουσίας, ἣν εἶχεν.

συνεισηνέγκαμεν, ἄορ. α' ὀριστ. τοῦ ῥ. συνεισφέρω = ἀπὸ κοι-
νοῦ εἰσφέρω.

πόπανον = στρογγύλον ζυμαρικὸν ἐν χρήσει εἰς τὰς θυσίας.

λιβανωτοῦ χόνδρος = θυμιάματος σῶλος.

εὐπορία βοσκημάτων = ἀφθονία θρεμμάτων.
 λεπτόγεως, ὧν = ὁ ἔχων λεπτήν, μὴ λιπαράν γῆν.

5.

ὁ στρατιώτης = ὁ στρατιώτης ἐκεῖνος.

ἦκω = ἔχω ἔλθει· ὁ παρτκ. ἦκον = εἶχον ἔλθει, ἦ — ὅπως ἐνταῦθα —
 = ἦλθον.

δείλης ὀψίας = περὶ τὴν ἑσπέραν· δειλὴ ὀψία κυρίως = ὁ μετὰ
 μεσημβριάν χρόνος τῆς ἡμέρας ὁ ἀπὸ τῆς 4^{ης} ὥρας μέχρι τῆς
 6^{ης}· ἐν ᾧ δειλὴ πρωῒα = 2-4 μ. μ.

κατάγομαι εἰς τινα = καταλύω εἰς τινα.

οὐ κατὰ τύχην ἀγαθὴν = ἀτυχῶς, ὅχι γιὰ καλὸ.

διήγημα = διήγησις.

φάλαγγες = τάξεις στρατεύματος παρατεταγμένου πρὸς μάχην.

σάρισσα = λόγχη μακρὰ (ἐν χρήσει ἐν τῇ μακεδονικῇ φάλαγγι).

καταπέλιτης = πολεμικὴ μηχανή, δι' ἧς ἐξηκόντιζον βέλη.

νῦν μὲν . . . νῦν δὲ = ἄλλοτε μὲν . . . ἄλλοτε δέ.

γέρον, οὐδ. = ἀσπίς ἐπιμήκης κεκαλυμμένη διὰ δέρματος βοός.

ἀνατρέπω = καταβάλλω.

βαλὼν = ἀφ' οὗ ἐκτύπησε.

μεσάγκυλον, οὐδ. = ἀκόντιον μετ' ἀγκύλης (= λωρίου), δι' ἧς
 ἐξηκοντίζετο.

διαπείρας, ἁόρ. μετχ. τοῦ ρ. διαπείρω = διαπερῶ, διατρύπῶ.

ἐπὶ πᾶσι τε = καὶ μεθ' ὅλα ταῦτα.

παράγω = παρουσιάζω.

ὅς ἔλεγε . . . αὐτῷ δεδόσθαι = περὶ ὧν ἔλεγεν ὅτι εἶχον δοθῇ
 εἰς αὐτόν.

λεῖα, θηλ. = τὰ λάφυρα.

ἀριστεία, θηλ. = ἡ ἀνδρεία.

γέρας = ὡς βραβεῖον.

κύλιξ, ικος = ποτήριον, κυρίως κρασοπότηρον.

φλ. φάρμακον = ὡς φάρμακον φλυαρίας.

ὁρέγω = δίδω.

ἐκπιών, ἁόρ. β' μετχ. τοῦ ρ. ἐκπίνω = πίνω, ῥοφῶ.

ἀδολεσχία, θηλ. = φλυαρία.

6.

χρησιτός = ὠφέλιμος.

ἡμῖν = δι' ἡμᾶς.

ἐστόρεσε, τοῦ ῥ. στορέννυμι = καταπραῦνω, καθησυχάζω.

ὥς = ὅτε.

τρίτην ταύτην ἡμέραν = ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας.

λάβρως = σφοδρῶς, ὀρμητικῶς.

ἔφρισε, τοῦ ῥ. φρίσσω = συνταράσσομαι.

μελαίνομαι = γίνομαι μέλας, μαυρίζω.

ἐξήνθει, τοῦ ῥ. ἐξανθῶ (-έω) = ἀναφαίνομαι ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας.

ἀργία = ἀπραξία, ἀποχή ἀπὸ τῆς ἀλιείας.

καλύβιον = μικρὰ καλύβη, καλύβι.

ὀλίγα ξυλλίζομαι κομμάτια = συλλέγω ὀλίγα κομμάτια ξύλων.

ναυπηγός = ὁ κατασκευάζων πλοῖα.

πρώην = πρότερον.

ἐξέτεμον, τοῦ ῥ. ἐκτέμνω = ἀποκόπτω.

παραμυθοῦμαι (-έομαι) = καταπραῦνω, ἐλαττώνω, μετριάζω.

ἀλκυνόνις ἡμέρα = ἡμέρα τοῦ χειμῶνος, καθ' ἣν ἐπικρατεῖ εὐδία καὶ νηνεμία.

ὥς οἶμαι = καθὼς νομίζω.

ἔστι = εἶναι δυνατόν.

τεκμαίρομαι τί τινι = συμπεραίνω τι ἔκ τινος.

αἰθρία = λαμπρὸς καιρὸς.

ὠφθη (πθτικ. ἀόρ. τοῦ ῥ. ὀρῶμαι [-άομαι]) = ἐφάνη.

ἀπέστιλβε, τοῦ ῥ. ἀποστίλβω = λάμπω.

ἄρτι = πρὸ ὀλίγου.

ἀνελκυσθὲν σκαφίδιον = μικρὸν σκάφος (= βαρκίτσα) ἐλκυσθὲν (= ἀνασυρθὲν) εἰς τὴν ξηράν.

σπουδῇ = ἐσπευσμένως, βιαστικά.

κατεσύραμεν, τοῦ ῥ. κατασύρω = σύρω πρὸς τὰ κάτω, ρίπτω εἰς τὴν θάλασσαν.

ἐνθήμενοι (ἀόρ. μετχ. τοῦ ῥ. ἐντίθεμαι) = ἀφ' οὗ ἐθέσαμεν ἐντὸς (ὁδηλ. τοῦ σκαφιδίου).

ἔργου ἔχομαι = ἀφοσιοῦμαι εἰς τὴν ἐργασίαν μου.

μικρὸν ἄπωθεν = ὀλίγον μακράν.

- χαλάσαντες, τοῦ ρ. *χαλῶ* (τὰ δίκτυα) = ῥίπτω (τὰ δίκτυα).
 μικροῦ ἐδέησε ... κατασῦραι = ὀλίγον ἔλειψε νὰ σύρῃ πρὸς τὰ
 κάτω.
 καὶ τοὺς ... = ἀκόμη καὶ τοὺς ...
 ὀψώνης = ὁ ἀγοράζων ἰχθῦς.
 ἄσιλλα = ξύλον φερόμενον ὑπὲρ τὸν τράχηλον ἐπὶ τῶν ὤμων, ἐκ
 τῶν ἄκρων τοῦ ὁποίου ἐξήρτων κοφίνια ἢ ἄλλα πράγματα.
 ἐπωμίους ἀνελόμενοι (ἀόρ. β' μετχ. τοῦ ρ. *ἀναιροῦμαι* [-έομαι])
 = σηκώσαντες εἰς τοὺς ὤμους.
 σπυρίς, ἰδος = μέγα καλᾶθιον, κοφίνιον.
 ἐκατέρωθεν = ἐξ ἑκατέρου μέρους.
 τάργυριον = τὰ χρήματα.
 ἡπείγοντο, τοῦ ρ. *ἐπείγομαι* = σπεύδω.
 ἀρκῶ τινι = ἱκανοποιῶ τινα.
 ἀπηνεγκάμεθα, ἀόρ. α' ὁριστ. τοῦ ρ. *ἀποφέρωμαι* = φέρω, κομίζω.
 γυνή = ἡ σύζυγος.
 τὰ παιδία = τὰ τέκνα.
 ὄγκος = ποσότης.

Ε' ΕΙΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΝ ΜΥΘΟΛΟΓΙΑΝ

Α' ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΩΝ ΘΕΩΝ

1.

α'

- ὁ πᾶς = ὅλος, ὁλόκληρος.
 ἐδυνάστευσε, τοῦ ρ. *δυναστεύω* = εἶμαι κύριος, βασιλεύω.
 λαβὼν = ἄφ' οὗ ἔλαβεν.
 προσαγορευθέντας, τοῦ ρ. *προσαγορεύομαι* = ὀνομάζομαι.
 ἀνυπέρβλητος = ἐκεῖνος, τὸν ὁποῖον δὲν δύναται τις νὰ ὑπερ-
 βάλλῃ (= νικήσῃ), ἀκατανίκητος.
 βουλομένους = ἐπειδὴ ἤθελον.
 δήσας, ἀόρ. μετχ. τοῦ ρ. *δῶ* (-έω) = δένω.
 αὖθις = πάλιν.
 κληθείσας, τοῦ ρ. *καλοῦμαι* (-έομαι) = ὀνομάζομαι.

β'

ἀγανακτοῦσα, παρατκ. μετχ. τοῦ ῥ. ἀγανακτῶ (-έω) = ὀργίζομαι.
ἀπώλεια = χάσιμον.

ἐπιθῆσθαι (ἀόρ. ἀπρμφ. τοῦ ῥ. ἐπιτίθεται) τῷ πατρὶ = νὰ ἐπι-
τεθῶσι κατὰ τοῦ πατρός.

ἐκβαλόντες, τοῦ ῥ. ἐκβάλλω = ἐκδιώκω.

καταταρταρωθέντας, τοῦ ῥ. καταταρταροῦμαι (-όομαι) = ῥίπτο-
μαι εἰς τὸν Τάρταρον.

ἀνήγαγον, τοῦ ῥ. ἀνάγω = ἀναβιβάζω.

2.

καθεῖρξε, τοῦ ῥ. καθείρω = φυλακίζω.

γὰρ = διότι.

προέλεγον, τοῦ ῥ. προλέγω = λέγω προηγουμένως, προφητεύω.
ἀφαιρεθήσεσθαι τὴν ἀρχὴν = ὅτι θὰ στερηθῇ (ὁ Κρόνος) τῆς
ἐξουσίας.

παραγίγνομαι = μεταβαίνω.

ἐγκυμονοῦσα ἐτύγχανε = εἶχεν ἐν τῇ κοιλίᾳ.

τίκτω = γεννῶ.

ἄντρον = σπήλαιον.

ἐνοπλος = ὥπλισμένος.

δόρυ = κοντάρι.

ἄσπεις, ὄπλον ἀμυντικὸν κυκλωτέρους συνιστάμενον ἐκ πολλῶν
στρωμάτων δέρματος βοείου καὶ περιβεβλημένον μὲ μεταλλί-
νας πλάκας.

συνέκρουον, τοῦ ῥ. συγκρούω = κτυπῶ.

σπαργανώσασα, τοῦ ῥ. σπαργανῶ (-όω) = περιτυλίσω μὲ
φασκιὰν = φασκιώνω.

καταπιεῖν = ἵνα καταπίῃ.

ὥς τὸν γεγεννημένον παῖδα = ὥς ἐὰν ᾗτο (ὁ λίθος) τὸ παιδίον,
τὸ ὅποιον εἶχε γεννηθῇ.

3.

ἐγένετο τέλειος = ἡνδρώθη.

συνεργός = βοηθός.

ἐξεμῶ (-έω) = ξερνῶ.

ἀνηγγμένοι . . . ἦσαν ὑπερσυντλκ. ὀριστ. τοῦ ρ. **ἀνάγομαι** = ἀναδιβάζομαι.

ἐνιαυτός = ἔτος.

ἔχρησε, τοῦ ρ. **χρῶ** (-άω) = δίδω χρησμόν, προφητεύω.

ὁ φρουρῶν τὰ δεσμὰ = ὁ δεσμοφύλαξ.

ἀποκτείνας, τοῦ ρ. **ἀποκτείνω** = φονεύω.

ἔλυσε, τοῦ ρ. **λύω** = ἀπολύω, ἐλευθερώνω.

κυνῇ = περικεφαλαία.

τριαινα = δόρυ ἔχον τρεῖς αἰχμάς.

κραιῶ (-έω [τινος]) = νικῶ (τινα).

διακληροῦμαι (-όομαι) = ῥίπτω κλήρον.

λαγχάνω = λαμβάνω διὰ κλήρου.

δυναστεία = βασιλεία.

Β' ΑΝΘΡΩΠΟΓΟΝΙΑ

1.

ἔπλασε, τοῦ ρ. **πλάσσω**.

βουλόμενος, μετχ. αἰτλγκ. = ἐπει ἐβούλετο· **βούλομαι** = θέλω.

ῥᾶων = εὐκολώτερος (καλύτερος).

ἔδωκεν, τοῦ ρ. **δίδωμι** = δίδω.

λάθρα = κρυφίως· **λάθρα Διὸς** = χωρὶς νὰ τὸ γνωρίζῃ ὁ Ζεὺς.

νάρθηξ = φυτὸν καλαμοειδές.

ἐπει = ἀφ' οὗ.

ἦσθαιτο, ἄορ. β' τοῦ ρ. **αἰσθάνομαι** = ἐννοῶ.

ἐπέταξε, τοῦ ρ. **ἐπιτάττω** (τινὶ) = διατάττω (τινά).

προσηλῶσαι, ἄορ. ἀπρμφ. τοῦ ρ. **προσηλῶ** (-όω) = καρφώνω.

δῆ = λοιπόν.

ἐδέδετο = ἦτο δεδεμένος· τοῦ ρ. **δοῦμαι** (-έομαι).

ἐπιπετόμενος = πετῶν ἐπ' αὐτοῦ.

κατήσθιε, τοῦ ρ. **κατεσθίω** = κατατρώγω.

ἦπαρ (γενκ. ἦπατος) = συκώτι.

αὐξανόμενον = ὅπερ ηὔξανετο.

διὰ νυκτός = καθ' ὅλην τὴν νύκτα.

μέχρι . . . ἔλυσε = ἕως οὗτου . . . ἠλευθέρωσεν.

2.

α'

ἐγένετο, τοῦ ῥ. γίγνομαι = γεννῶμαι.

οὗτος, δηλ. ὁ Δευκαλίων.

βασιλεύων, παρτατκ. μετχ. τοῦ ῥ. βασιλεύω (τινός) = εἶμαι
βασιλεύς (τινος).

τὴν Ἐπιμηθέως, δηλ. θυγατέρα.

ἐπεὶ = ὅτε.

διαφθείρειν = νὰ καταστρέφῃ.

λάρναξ = κιβωτός.

τὰ ἐπιτήδεια = τὰ πρὸς τὸ ζῆν ἀναγκαῖα.

ἐνθήμενος (ἀόρ. β' μετχ. τοῦ ῥ. ἐντίθεμαι) = ἀφ' οὗ ἔθεσε διὰ
τὸν ἑαυτὸν του ἐντός (δηλ. ἐν τῇ λάρνακι).

εἰσέβη, τοῦ ῥ. εἰσβαίνω.

ὔδωρ = βροχή.

χέας, ἀόρ. α' ἄσιγμος μετχ. τοῦ ῥ. χέω = χύνω· χέω ὔδωρ = βρέχω.

κατέκλυσεν, τοῦ ῥ. κατακλύζω = πλημμυρίζω.

ὥστε διαφθαρεῖναι πάντας ἀνθρώπους = ὥστε νὰ καταστρα-
φῶσιν ὅλοι οἱ ἄνθρωποι.

ἐννέα ἡμέρας καὶ νύκτας = ἐπὶ ἐννέα ἡμέρας καὶ νύκτας.

προσίσχω = προσεγγίζω, ἀράζω.

ἄκεῖ = καὶ ἐκεῖ (ποῦ;).

τῶν ὄμβρων παυσαμένων = ἀφ' οὗ αἱ βροχαὶ ἔπαυσαν.

ἐκβάς, τοῦ ῥ. ἐκβαίνω = ἐξέρχομαι.

θύω = θυσιάζω.

β'

πέμψας, τοῦ ῥ. πέμπω = στέλλω.

αἰτεῖσθαι = νὰ ζητήσῃ διὰ τὸν ἑαυτὸν του.

ὁ δὲ = ἐκεῖνος δὲ (τίς;).

αἰροῦμαι = προτιμῶ.

Διὸς εἰπόντος = κατὰ διαταγὴν τοῦ Διός.

αἴρων, παρατκ. μετχ. τοῦ ῥ. αἴρω = σηκώνω.

ὑπὲρ κεφαλῆς = ὑπεράνω τῆς κεφαλῆς, ὀπισθεν.

οὓς μὲν = ὄσους μὲν.

βάλλω = ῥίπτω.

οὗς δὲ ἡ Πύρρα, δηλ. ἔβαλεν.
 γυναῖκες, δηλ. ἐγένοντο.

3.

γίνεται = ; (2 α').
 ἐκ νύμφης, δηλ. τῆς Ὀρσηίδος.
 λαβὼν = ἀφ' οὗ ἔλαθεν.
 τῆς Ἐρεχθίδος, δηλ. θυγατρὸς.
 ἀφ' ὧν = ἀπὸ ὧν = ἀπὸ τῶν ὁποίων (Ἀχαιοῦ καὶ Ἴωνος).
 πέραν = ἀντικρὺ.
 ἀφ' ἑαυτοῦ = ἀπὸ τοῦ ἑαυτοῦ του, ἀπὸ τοῦ ὀνόματός του.
 Δωριᾶς, αἰτ. πληθ. = Δωριεῖς.
 Αἰολέας = Αἰολεῖς.
 προσηγόρευσεν, τοῦ β. προσαγορεύω = ὀνομάζω.

Γ' ΘΕΣΣΑΛΙΚΟΙ ΜΥΘΟΙ

1.

ἐβασίλευσε, τοῦ β. βασιλεύω = ; (2 α').
 παῖς = υἱός.
 αὖθις = πάλιν.
 τοῖς Νεφέλης παισὶν ἐπιβουλεύουσα = ἐπειδὴ ἐσχεδίαζε κρυφίως κακὸν κατὰ τῶν παίδων τῆς Νεφέλης.
 πυρὸς = σίτος.
 φρύγειν = νὰ ξηραίνωσιν εἰς τὸ πῦρ (ἵνα μὴ φυτρώνῃ τὸ σπειρόμενον).
 πεφρυγμένος (παθ. πρκμ. μετχ. τοῦ β. φρύγομαι) = ἐξηραμμένος εἰς τὸ πῦρ
 δεχομένη = ἐπειδὴ ἐδέχετο.
 ἐτήσιοι καρποὶ = οἱ κατ' ἔτος φυόμενοι (φυτρώνοντες) καρποί.
 πυνθάνομαι ἀπαλλαγὴν τῆς ἀφορίας = ἐρωτῶ (τὸν θεόν) νὰ μάθω πῶς θ' ἀπαλλάξῃ τὴν χώραν ἀπὸ τῆς ἀκαρπίας (τῆς γῆς).
 ὥς εἴη κτερησμένον = ὅτι τάχα εἶχε δοθῇ χρησμός.
 παύσεσθαι τὴν ἀκαρπίαν = ὅτι θὰ παύσῃ ἡ ἀκαρπία (τῆς γῆς).
 σφαγῇ, παθ. ὁρ. β' ὑποτακτ. τοῦ β. σφάιτομαι = θυσιάζομαι.
 συναναγκάζομενος = ἐπειδὴ συγχρόνως ἠναγκάζετο.
 τῷ βωμῷ παρέστηκεν = ἐτοποθέτησε πλησίον τοῦ βωμοῦ (ἵνα θυσιάσῃ αὐτόν).

ἀνῆρπασε, τοῦ ῥ. ἀναρπάζω = ἄρπάζω ἔξαφνα.

χρυσόμαλλος = ὁ ἔχων χρυσᾶ μαλλιά.

κρίδος = κριάρι.

ἐφ' οὗ = ἐπὶ οὗ = ἐπὶ τοῦ ὁποίου.

ὑπερέβησαν, τοῦ ῥ. ὑπερβαίνω = περῶ ὑπεράνω, διαβαίνω.

ὥς = ὅτε.

γίγνομαι κατὰ τι = ἔρχομαι (φθάνω) εἰς τι.

ὠλισθεν, ἄορ. 6' ὀριστ. τοῦ ῥ. ὀλισθάνω = γλιστρῶ (καὶ πίπτω).

βυθός = πάτος (τῆς θαλάσσης).

ἀποθανούσης αὐτῆς = ἐπειδὴ αὐτὴ ἀπέθανεν.

ἀπ' ἐκείνης = ἀπὸ τοῦ ὀνόματος ἐκείνης.

εἰς Κόλχους = εἰς τὴν χώραν τῶν Κόλχων, εἰς τὴν Κολχίδα.

δίδωσι = δίδει.

ἄλσος = δάσος ἱερὸν (ἀφιερωμένον εἰς θεόν τινα).

ἀνάπτω = κρεμῶ.

δράκων = ὄφις μέγας.

ἄυπνος = ὁ μὴ κοιμώμενος, ἀκοίμητος.

2.

ἐπὶ = διὰ.

παρακάλεσε, τοῦ ῥ. παρακαλῶ (-έω) = προσκαλῶ.

Ἀθηνᾶς συνεργαζομένης = διὰ τῆς συνεργασίας τῆς Ἀθηνᾶς,
ἔχων συνεργάτιν τὴν Ἀθηνᾶν.

πεντηκόντορος ναῦς = πλοῖον μὲ πεντήκοντα κωπιά.

ἐρωτῶντι Ἰάσονι ὁ θεὸς πλεῖν ἐπέτρεψεν = ὁ θεὸς ἐπέτρεψεν
εἰς τὸν Ἰάσονα, ὅτε ἡρώτα, νᾶ πλέη.

ἀθροίσαντι = ἄφ' οὗ συναθρόιση.

ἀναγόμενοι, παρατκ. μετχ. τοῦ ῥ. ἀνάγομαι = πλέω ἐκ τοῦ
λιμένος εἰς τὸ πέλαγος· ἐν ᾧ κατάγομαι = πλέω ἐκ τοῦ πελά-
γους εἰς τὸν λιμένα.

ἐλαύνω = φθάνω.

ἦλθον, τοῦ ῥ. ἔρχομαι.

ἐνθα = ὅπου.

ᾧκει, τοῦ ῥ. οἰκῶ (-έω) = κατοικῶ.

τυφλωθῆναι φασιν = λέγουσιν ὅτι ἐτυφλώθη.

οὕτω = διότι.

ἀκων, οὔσα, ον = ὁ παρὰ τὴν θέλησιν τοῦ πράττων τι ἀκόντων
αὐτῶν = παρὰ τὴν θέλησιν αὐτῶν.

προούλεγε = προέλεγεν.

οὔσαι = ἐπειδὴ ἦσαν.

ἐπειδὴ παρετίθετο αὐτῷ τράπεζα = ὅτε (= δόακις) ἐτίθετο
πλησίον τοῦ τράπεζα (μετὰ φαγητοῦ).

θεῶμαι (- ᾶμαι) = παρατηρῶ.

καταπετιόμεναι = πετῶσαι κάτω.

δντες = ἐπειδὴ ἦσαν.

σπῶμαι τὸ ξίφος = σύρω τὸ ξίφος ἐκ τῆς θήκης, ξιφουλκῶ.

δι' ἀέρος = διὰ μέσου τοῦ ἀέρος.

3.

ἀπαλλαγείς, τοῦ ῥ. ἀπαλλάσσομαι.

ἐμήνυσσε, τοῦ ῥ. μηνύω = φανερώνω.

διὰ τῶν Συμπληγάδων = διὰ μέσου τῶν Συμπληγάδων.

πέτρα = βράχος.

βία = ὁρμή, δύναμις.

πόρος = διάβασις, διάπλους.

ἀφεῖναι (ἀόρ. ἀπρμφ. τοῦ ῥ. ἀφήμι) = νὰ ἀφήσωσιν.

πέλεια = ἀγρία περιστερὰ.

ταύτην . . . σωθεῖσαν = ὅτι αὕτη (τίς;) ἐσώθη.

διαπλεῖν = (εἶπε) νὰ πλέωσι διὰ τῶν πετρῶν.

ἐὰν δὲ ἀπολομένην (= ὅτι κατεστράφη), δηλ. ἴδωσιν.

μὴ βιάζεσθαι = (εἶπε) νὰ μὴ ἐκδιάζωσιν.

ὥς = ὅτε.

ἀφιᾶσι = ἀφήνουσιν· ἐνεστ. ὀριστ. τοῦ ῥ. ἀφήμι.

πρῶρα = τὸ ἔμπροσθεν μέρος τοῦ πλοίου, ἡ πλώρη.

τῆς δὲ διαπετομένης = ὅτε δὲ αὕτη ἐπέτα διὰ μέσου τῶν
πετρῶν (βράχων).

συμπίπτουσαι = συγκρουόμεναι, συνενούμεναι.

ἐπιτηρέσαντες . . . ἀναχωρούσας τὰς πέτρας = ἀφ' οὗ περιέ-
μειναν τὴν στιγμήν, καθ' ἣν αἱ πέτραι ὠπισθοχώρουν.

εἰρεσία = κωπηλασία.

εὐτονος = δυνατός.

ἔστησαν = ἐστάθησαν, ἔμειναν ἀκίνητοι· ἀόρ. ὀριστ. τοῦ ῥ. ἵσταμαι.

4.

α'

τῆς Κολχικῆς γῆς, δηλ. ποταμός.

ὁρμισθείσης τῆς νεῶς = ἀφ' οὗ τὸ πλοῖον ἠγχυροδόλησε· παθ.

ἀόρ. μετχ. τοῦ ρ. ὁρμίζομαι.

τὰ ἐπιταχθέντα = τὰ διαταχθέντα.

παρεκάλει, τοῦ ρ. παρακαλῶ = παρακινῶ.

ὑπέσχετο, ἀόρ. β' ὀριστ. τοῦ ρ. ὑπισχνοῦμαι (-έομαι) = ὑπόσχομαι.

χαλκόπους = ὁ ἔχων χαλκοὺς πόδας.

μεγέθει διαφέροντες = κατὰ τὸ μέγεθος ὑπερέχοντες.

τούτους αὐτῷ ζεύξαντι ἐπέτασσε = διέτασεν αὐτόν, ἀφ' οὗ

ζεύξη τούτους (τίνας;).

ὧν = τούτων, οὗς = ἐκ τούτων, τοὺς ὁποίους.

β'

ἀποροῦντος τοῦ Ἰάσονος = ἐν ᾧ ὁ Ἰάσων ἠπόρει.

πῶς ἂν δύναιτο = πῶς θὰ ἡδύνατο.

φαρμακίς = μάγισσα.

συμπράξειν αὐτῷ ἐπηγγείλατο = ὑπεσχέθη ὅτι θὰ βοηθήσῃ αὐτόν.

ὁμόση, ἀόρ. ὑποτακτ. τοῦ ρ. ὁμνυμι = ὀρκίζομαι.

ἔξειν = ὅτι θὰ λάβῃ.

καὶ... ἄξειν = καὶ ὅτι θὰ φέρῃ...

ὁμόσαντος Ἰάσονος = ἀφ' οὗ ὁ Ἰάσων ὀρκίσθη (τί;).

ᾧ = διὰ τοῦ ὁποίου.

χεῖσαι, ἀόρ. ἀπρμφ. τοῦ ρ. χρίω = ἀλείφω.

σπειρομένων τῶν ὀδόντων = ὅταν σπείρωνται οἱ ὀδόντες.

μέλλειν ἀναδύσεσθαι = ὅτι θὰ ξεφυτρώσων.

ἄθροοι = ὅλοι μαζί.

βάλλειν = νὰ ρίπτῃ.

ἄπωθεν = μακρόθεν.

ὑπὲρ τούτου = διὰ τοῦτο.

ἀποκτείνειν = νὰ φονεύῃ (ὁ Ἰάσων).

γ'

οὐκ ἐδίδου = δὲν ἤθελε νὰ δώσῃ.

νυκτός = ἐν καιρῷ νυκτός.

κατακοιμίσασα, τοῦ ρ. κατακοιμίζω = ἀποκοιμίζω.
 ἀφείλετο (= ἀφήρυσεν), ἀόρ. β' ὀριστ. τοῦ ρ. ἀφαιροῦμαι.
 αἰσθόμενος, ἀόρ. β' μετχ. τοῦ ρ. αἰσθάνομαι = ἐννοῶ.
 ἰδοῦσα αὐτὸν πλησίον ὄντα = ὅτε εἶδεν ὅτι αὐτὸς ἦτο πλησίον.
 διασπείρω = διασκορπίζω.
 συλλέγων, παρατχ. μετχ. τοῦ ρ. συλλέγω = συναθροίζω.
 τῆς διώξεως ὑστέρησεν = ἔμεινεν ὀπίσω εἰς τὴν καταδίωξιν.
 κατελθών, τοῦ ρ. κατέρχομαι = ἐπανέρχομαι.
 τὴν δὲ ναῦν, δηλ. τὴν Ἀργεῖον.
 ἀνέβηκε, τοῦ ρ. ἀνατίθημι = ἀφιερώνω.

δ'

δέκα ἔτη = ἐπὶ δέκα ἔτη.
 διετέλουν εὐτυχοῦντες = ἦσαν διαρκῶς εὐτυχεῖς.
 εἶτα = ἔπειτα.
 τὴν τοῦ Κρέοντος, δηλ. θυγατέρα.
 ἀπεπέμψατο = ἀπέπεμψεν.
 ἡ δὲ = ἐκείνη δέ.
 ἄρμα = ἄμαξα δίτροχος.
 πτηνὸς = πτερωτός.

Δ' ΑΡΓΕΙΩΝ ΜΥΘΟΙ

1.

τῷ Διὸς καὶ Δανάης, δηλ. υἱῷ.
 ἐπέταξε, τοῦ ρ. ἐπιτάττω (τινὶ) = διατάττω (τινά).
 περιπεπλεγμένας, τοῦ ρ. περιπλέκομαι = περιτυλίσσομαι.
 δράκουσιν = ὑπὸ ὄφεων.
 ὥς = καθώς.
 συῶν, γενκ. πληθ. τοῦ ὀνόμ. σῦς = ἀγριόχοιρος.
 κυνῇ = περικεφαλαία.
 ἐπιθόμενος = φορέσας· ἀόρ. μετχ. τοῦ ρ. ἐπιτίθεται.
 οὐχ ὁρῶμαι = δὲν βλέπομαι.
 κατέλαβε, τοῦ ρ. καταλαμβάνω = εὗρισκω.
 ἐπιστάς = σταθεὶς πλησίον.

ἀπέτεμε, τοῦ ῥ. ἀποτέμνω = ἀποκόπτω.

πιτηνός = ;

ἀνασιᾶσαι = σηκωθείσαι.

ἐν μέσῃ τῇ ἀσπίδι = ἐν μέσῳ τῆς ἀσπίδος.

2.

α'

παρακειμένην = ὅτι εἶχε παρατεθῆ' μετχ. ὑπερσ. τοῦ ῥ. παρα-
τίθεμαι.

βορᾶ = τροφή.

κῆτος = θαλάσσιος ἰχθύς παμμεγέθης.

κάλλος = ὠραιότης.

ἤρισε, τοῦ ῥ. ἐρίζω (τινί) = φιλονικῶ πρὸς τινα.

κρείττων (δηλ. τῷ κάλλει) = υπερτέρα κατὰ τὴν ὠραιότητα.

ἐκαυχῆσατο = ἐκαυχῆθη· τοῦ ῥ. καυχῶμαι.

ὄθεν = ἔνεκα τούτου.

ἐμήνισαν, τοῦ ῥ. μηνίω = ὀργίζομαι.

συνοργισθεὶς αὐταῖς = ἐπειδὴ ὀργίσθη μαζί με αὐτάς.

χρήσαντος (τοῦ ῥ. χρῶ) τοῦ θεοῦ = ἐπειδὴ ὁ θεὸς ἔδωκε χρησμόν.

ἐὰν προτεθῇ = ἐὰν τεθῇ ἐμπρός, ἐὰν παρατεθῇ.

προσέδωκε, τοῦ ῥ. προσδῶ τινι = δένω εἰς τι.

λύσας, τοῦ ῥ. λύω = ἐλευθερώνω.

β'

τῆς Πέλοπος, δηλ. θυγατρὸς.

ἐν θεοῖς = ἐνώπιον τῶν θεῶν.

ἔφη = εἶπεν.

τὸν . . . γεννηθησόμενον βασιλεύσειν = ὅτι ὁ γεννηθησόμενος
(= ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος θὰ γεννηθῇ) θὰ βασιλεύσῃ.

ζῆλος = ζηλοτυπία.

τόκος = τοκετός, γέννα.

ἐπέχειν, τοῦ ῥ. ἐπέχω = ἐμποδίζω.

τὸν Σθενέλου, δηλ. υἱόν.

3.

α'

ἔτεκε, τοῦ ῥ. τίκω = γεννῶ.

παῖς ὀκταμηνιαῖος = παῖς ὀκτὼ μηνῶν.

εὐνή = κλίνη.

ὡς διαφθεροῦντας = ἵνα καταστρέψωσιν.

ἀναστὰς = ἀφ' οὗ ἐσηκώθη.

ἄγχω = σφίγγω δυνατά.

ἐκάτερος = καὶ ὁ εἰς καὶ ὁ ἄλλος.

ἐν τοῖς βουκόλοις = μεταξὺ τῶν βουκόλων· βουκόλος δὲ = ὁ βοσκὸς βοῶν, ποιμήν.

ἀνεῖλε, ἄόρ. β' ὀριστ. τοῦ ρ. ἀναιρῶ (-έω) = φονεύω.

ἡμφιέσατο, ἄόρ. ὀριστ. τοῦ ρ. ἀμφιέννυμαι = ἐνδύομαι.

τῷ χάσματι ἐχρήσατο κόρυθι = τὸ στόμα μετεχειρίσθη ὡς περικεφαλαίαν.

β'

κατὰ τὸν ζῆλον = ἕνεκα τῆς ζηλοτυπίας.

ἐμάνη, παθ. ἄόρ. β' ὀριστ. τοῦ ρ. μαίνομαι = τρελλαίνομαι.

ἐνέβαλε, τοῦ ρ. ἐμβάλλω = ῥίπτω (μέσα).

διὸ = διὰ τοῦτο.

παραγίγνομαι = ἔρχομαι.

πυνθάνομαι τοῦ θεοῦ = ἐρωτῶ τὸν θεόν.

εἶπεν = διέταξεν.

λατρεύω τινὶ = ὑπηρετῶ τινά.

ἔτη δώδεκα = ἐπὶ δώδεκα ἔτη.

ἄθλος = ἔργον ἐπίπονον· ἐν ᾧ ἄθλον = βραβεῖον.

ἐπιτελεῖν = νὰ ἐκτελεῇ.

τῶν ἄθλων συντελεσθέντων = ὅταν οἱ ἄθλοι συντελεσθῶσιν.

ἔφη . . . ἔσεσθαι = εἶπεν (ἢ Πυθία) ὅτι θὰ εἶναι.

γ'

Ὁ Νεμεαῖος λέων.

πρῶτον = κατὰ πρῶτον.

ἐπέταξε, τοῦ ρ. ἐπιτάττω (τινὶ) = ;

ἄτρωτος = ὁ μὴ δυνάμενος νὰ πληγωθῇ.

ἀφικόμενος, τοῦ ρ. ἀφικνοῦμαι (-έομαι) = φθάνω.

μαστεύσας, τοῦ ρ. μαστεύω = ζητῶ.

ὡς ἔμαθεν = ὅτε παρετήρησεν.

ἄτρωτον ὄντα = ὅτι ἦτο ἄτρωτος (= δὲν ἠδύνατο νὰ πληγωθῇ).

ἀνατεινόμενος, τοῦ ῥ. ἀνατείνομαι = ὑψώνω.

περιθίεις τὴν χεῖρα τῷ τραχήλῳ = θέσας τὴν χεῖρα περὶ τὸν τράχηλον.

κατέσχευεν, τοῦ ῥ. κατέχω = κρατῶ.

θέμενος ἐπὶ τῶν ὤμων = ἀφ' οὗ ἔθεσεν ἐπὶ τῶν ὤμων του.

ἀπείπε = ἀπηγόρευσεν ἄορ. β' ὀριστ. τοῦ ῥ. ἀπαγορεύω.

τὸ λοιπὸν = εἰς τὸ ἐξῆς.

εἰσιέναι = νὰ εἰσέρχεται.

δεικνύναι = νὰ δεικνύη.

δείσας, ἄορ. μετχ. τοῦ ῥ. δέδοικα ἢ δέδια = φοβοῦμαι.

πίθος = πιθάρι.

ὥς κρύψων = ἵνα κρύψῃ.

Ἡ Δερναία ὕδρα.

ὕδρα = ὄφεις ζῶν εἰς τὸ ὕδωρ (νερόφιδον).

ἐκτραφεῖσα, παθ. ἄορ. β' μετχ. τοῦ ῥ. ἐκτρέφομαι = ἀνατρέφομαι, μεγαλώνω.

ἐξέβαινε, τοῦ ῥ. ἐκβαίνω = ἐξέρχομαι.

τὸ πεδίον = ἡ πεδιάς.

τὰ βοσκήματα = τὰ βόσκοντα θρέμματα, τὰ ζῷα.

τὴν μέσην = τὴν ἐν τῇ μέσῳ τῶν ὀκτώ.

ἄρμα = ἄμαξα δίτροχος.

ἡνιοχοῦντος Ἰολάου = ἐν ᾧ ἡνίοχος ἦτο ὁ Ἰόλαος = ὑπὸ τὴν ὀδηγίαν τοῦ Ἰολάου.

τοῦ Ἰφικλέους = τοῦ υἱοῦ τοῦ Ἰφικλέους.

ἀνύειν, τοῦ ῥ. ἀνύω = κατορθώνω.

ἀναφύομαι = φυτρώνω.

διὸ = διὰ τοῦτο.

ἐπεκαλέσατο, τοῦ ῥ. ἐπικαλοῦμαι (-έομαι) = καλῶ πλησίον μου.

ἐμπρησας, τοῦ ῥ. ἐμπίμπρημι = καίω.

ἐγγὺς = πλησίον.

ὕλη = δάσος.

δαλδς = δαυλός.

ἀναφῦναι = νὰ φυτρώσωσιν ἄορ. ἀπρμφ. τοῦ ῥ. ἀναφύομαι.

τοῦτον τὸν τρόπον = κατὰ τοῦτον τὸν τρόπον.

περιγεγόμενος, τοῦ ῥ. περιγίγνομαι (τινός) = νικῶ (τινα).

κατώρυξε, τοῦ ῥ. κατορύττω = θάπτω.
 ἐπέθηκε, τοῦ ῥ. ἐπιτίθημι = θέτω ἐπάνω.
 οἰστός = βέλος.
 οὐ δεῖν = ὅτι δὲν πρέπει.
 ἐν τοῖς δώδεκα = μεταξὺ τῶν δώδεκα.

Ἡ Κερυνίτις ἔλαφος.

ἐνεγκεῖν = νὰ φέρῃ ἄόρ. β' ἀπρμφ. τοῦ ῥ. φέρω.
 χρυσόκερος = ὁ ἔχων χρυσὰ κέρατα.
 ἱερὸς = ἀφιερωμένος.
 ἀνελεῖν, ἄόρ. β' ἀπρμφ. τοῦ ῥ. ἀναιρῶ (-έω) = φονεύω.
 ὄλον ἐνιαυτὸν = ἐπὶ δλόκληρον ἔτος.
 ἔκαμε, ἄόρ. β' ὀριστ. τοῦ ῥ. κάμνω = κουράζομαι.
 δίδωξις = καταδίδωξις.
 θέμενος (ἄόρ. μετχ. τοῦ ῥ. τίθεμαι) = ἀφ' οὗ ἔθεσεν.

Ὁ Ἐρυνάνθιος κᾶπρος.

κᾶπρος = ἄγριος χοῖρος.
 ἡδίκηι, τοῦ ῥ. ἀδικῶ (-έω) = βλάπτω.
 δρῶμαι (-άομαι) = κινῶ ἔκ τινος, ξεκινῶ.
 κεκμηκότα (ὑπερσυντλκ. μετχ. τοῦ ῥ. κάμνω) = ἐπειδὴ εἶχε κου-
 ρασθῇ.

Ἡ κόπρος τῶν βοσκημάτων τοῦ Αὐγείου.

ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ = ἐντὸς μιᾶς ἡμέρας.
 ἐξενεγκεῖν, ἄόρ. β' ἀπρμφ. τοῦ ῥ. ἐκφέρω = φέρω ἔξω, καθαρίζω.
 οὐ δηλώσας = χωρὶς νὰ φανερώσῃ.
 ἐπίταγμα = διαταγή.
 ἔφασκε, τοῦ ῥ. φάσκω = λέγω.
 ἐξοίσειν, μέλλων ἀπρμφ. τοῦ ῥ. ἐκφέρω.
 ἡ δεκάτη (δηλ. μοῖρα) = τὸ δέκατον μέρος.
 ἀπιστῶν, παρτατκ. μετχ. τοῦ ῥ. ἀπιστῶ (-έω) = δὲν πιστεύω.
 οἱ θεμέλιοι, δηλ. λίθοι (τὰ θεμέλια).
 διεῖλε, ἄόρ. β' τοῦ ῥ. διαιρῶ (-έω) = κρημνίζω.
 σύνεγγυς = πλησίον.
 εἰσωχέτευσε, τοῦ ῥ. εἰσοχέτεύω = δι' ὀχετοῦ φέρω ἐντός.

τὸν μισθὸν οὐκ ἀπεδίδου = τὸν ὀφειλόμενον μισθὸν (δηλ. τὸ δέκατον τῶν βοσκημάτων) δὲν ἤθελε νὰ δώσῃ.

Αἱ Συμφαλίδες ὄρνιθες.

ὄρνιθες = πτηνά.

ἐξελάσαι (= νὰ ἐκδιώξῃ), ἄβρ. ἀπρμρ. τοῦ ρ. ἐξελαύνω.

πολλῇ ... ὕλῃ = διὰ πυκνοῦ δάσους.

συνηρεφῆς = κεκαλυμμένος.

συνέφυγον, τοῦ ρ. συμφεύγω = φεύγω ὁμοῦ, μαζί.

μυρίοι (ἰαι, ἰα) = ἀναρίθμητοι (α).

φοβούμεναι, μετχ. αἰτιλγκ.

ἀμμηχανοῦντος Ἡρακλέους = ὅτε ὁ Ἡρακλῆς εὕρισκετο εἰς ἀπορίαν.

κρόταλον = τὸ δι' οὗ τις κάμνει κρότον.

τῇ λίμνῃ παρακειμένου = κειμένου πλησίον τῆς λίμνης.

ἐφόβει, τοῦ ρ. φοβῶ (-έω) = ἐμβάλλω εἰς φόβον, τρομάζω.

δοῦπος = κρότος.

δέος = φόβος.

ἀνεπέοντο, τοῦ ρ. ἀναπέτομαι = πετῶ ὑψηλά.

Ὁ Κρῆς ταῦρος.

ἀναδοθεῖς, τοῦ ρ. ἀναδίδομαι = ἀναπέμπομαι, ἀναβιάζομαι.

καταθύσειν ... εἶπεν = εἶπεν ὅτι θὰ θυσιάσῃ.

τὸ φανέν = ὅ,τι ἤθελε φανῇ (= ἤθελεν ἐξέλθει).

τοῦτον, δηλ. τὸν ταῦρον.

ἀποπέμπω = ἀποστέλλω.

ἐφ' οἷς = διὰ ταῦτα.

ἡγρίωσε, τοῦ ρ. ἡγριῶ (-όω) = κάμνω τι ἄγριον.

ἐπὶ τοῦτον = διὰ τοῦτον (τίνα;).

παρεγένετο, τοῦ ρ. παραγίγνομαι = ἔρχομαι.

κρατήσας, δηλ. τοῦ ταύρου = νικήσας τὸν ταῦρον.

διακομίσας, τοῦ ρ. διακομίζω = μεταφέρω.

τὸ λοιπὸν = εἰς τὸ μέλλον.

εἶασε, τοῦ ρ. εἶω (-άω) = ἀφῆνω.

ἄνετος = ἐλεύθερος.

πλανηθεῖς = ἄφ' οὗ ἐπλανήθη.

ἐλυμαίνετο, τοῦ ῥ. *λυμαίνομαι* = βλάπτω.

ἐχειρώσατο, τοῦ ῥ. *χειροῦμαι* (-όμαι) = καταβάλλω, καταδამάζω.

Αἱ Διομήδους ἱπποί.

ἀνθρωποφάγος = ὁ τρώγων ἀνθρώπους.

βιασάμενος, τοῦ ῥ. *βιάζομαι* = βιάζω, νικῶ.

Ὁ ζωστήρ τῆς Ἱππολύτης.

ζωστήρ = ζώνη.

τὰ κατὰ πόλεμον = κατὰ τὰ πολεμικά.

σύμβολον = σημεῖον.

τοῦ πρωτεύειν = τοῦ ὅτι ἦτο πρώτη.

ἐπὶ τοῦτον = διὰ τοῦτον (ἕνα κομίσῃ τοῦτον).

παραλαβὼν = ἄφ' οὗ ἔλαβε μεθ' ἑαυτοῦ.

ναῦς, νεῶς = πλοῖον.

μαχεσάμενος, ἄορ. μετχ. τοῦ ῥ. *μάχομαι* (τινι) = πολεμῶ κατὰ τινος.

ἀφαιρεῖται = ἀφαιρεῖ διὰ τὸν ἑαυτὸν του.

Αἱ βόες τοῦ Γηρυόνοῦ.

συμφυῆς = ὁ ἐκ φύσεως συγκεκολλημένος μετὰ τινος.

συνηγμένος = συνηνωμένος.

γαστήρ = κοιλία.

λαγόνες, τὰ ὑπὸ τὰς πλευράς μαλακὰ δεξιᾶ καὶ ἀριστερᾶ.

ἐπὶ τὰς βοῦς = διὰ τὰς βοῦς, διὰ τὰ φέρη τὰς βοῦς.

παρελθὼν = ἄφ' οὗ ἐπέρασεν.

ἐπέβαινε, τοῦ ῥ. *ἐπιβαίνω* (τινός) = πατῶ ἐπὶ τινος, φθάνω εἰς.

δρος (ὁ) = σύνορον.

ἀντίστοιχοι = ἀντικρὺ ἀλλήλων (ἢ μία ἐπὶ τῆς Εὐρώπης, ἢ ἄλλη ἐπὶ τῆς Αἰθῶς [Ἀφρικῆς]).

σιῆλαι = δγκῶδεις λίθοι ἢ πλάκες.

παίω = κτυπῶ.

βουκόλος = ὁ βοσκὸς τῶν βοῶν.

βοηθοῦντα, παρατκ. μετχ. τοῦ ῥ. *βοηθῶ* (-έω) = σπεύδω εἰς βοήθειαν.

ἔδυσε, τοῦ ῥ. *θύω* = ;

Tà χρυσᾶ μῆλα τῶν Ἑσπερίδων.

ἐπὶ ταῦτα = διὰ ταῦτα.

διεξήκει, παρατκ. τοῦ ρ. *διεξέρχομαι* = διέρχομαι.

ἀνήρει, παρατκ. ὀριστκ. τοῦ ρ. *ἀναιρῶ (-έω)* = φονεύω.

ἄρας, ἄορ. μετχ. τοῦ ρ. *αἴρω* = σηκώνω.

μετέωρος = ὁ ὑψωμένος ὑπεράνω τοῦ ἐδάφους· *αἴρω τινὰ μετέωρον* = σηκώνω τινὰ πρὸς τὰ ἄνω, ὑψηλά.

ψαύω τινός = ἐγγίζω τι.

ἐπὶ βωμῷ = ἐπὶ βωμοῦ (= θυσιαστηρίου).

κατὰ χρησμόν = συμφώνως πρὸς χρησμόν.

δεσμοὶ = τὰ δεσμά.

ῥήξας, ἄορ. μετχ. τοῦ ρ. *ῥήγνυμι* = συντρίβω, σπάζω.

πόλος = οὐρανός.

δρεψάμενος, ἄορ. μετχ. τοῦ ρ. *δρέπομαι* = κόπτω (καὶ λαμβάνω).

ἀποίσειν, μέλλ. ἀπαρμφ. τοῦ ρ. *ἀποφέρω* = φέρω ἀπὸ τινος μέρους.

ἔχειν = νὰ κρατῇ, νὰ βαστάζῃ.

ἕως . . . ποιήσαιτο = ἕως οὗτου κατασκευάσῃ. . .

σπεῖρα = κουλλούρα (ὁποῖαν θέτουσιν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς οἱ ἐπ' αὐτῆς βαστάζοντες βάρη).

καταθείς, ἄορ. μετχ. τοῦ ρ. *κατατίθημι* = καταθέτω.

ἀνελόμενος, ἄορ. β' μετχ. τοῦ ρ. *ἀναιροῦμαι (-έομαι)* = λαμβάνω.

ἀπηλλάσσειτο, τοῦ ρ. *ἀπαλλάσσομαι* = ἀπέρχομαι, ἀναχωρῶ.

Ὁ Κέρβερος.

κατὰ τοῦ νότου = ἐπὶ τῆς ῥάχews.

παντοῖος = παντὸς εἵδους, ποικίλος.

οὔ = ὅπου.

εἰς Ἄιδου, δηλ. οἴκον.

καίηει = κατήρχετο.

αἰτοῦντις δ' αὐτοῦ Πλούτωνα τὸν Κέρβερον = ὅτε δὲ ἐξήτει αὐτὸς (ὁ Ἑρακλῆς) ἀπὸ τὸν Πλούτωνα τὸν Κέρβερον.

ἐὰν κρατήσῃ αὐτοῦ = ἐὰν συλλάβῃ αὐτόν.

τῶν ὀπλων, δηλ. τοῦ ῥοπάλου καὶ τοῦ τόξου.

πεφραγμένος = ὠχυρωμένος.

λεοντῇ = δέρμα λέοντος.

περιβαλὼν τῷ τραχήλῳ τὰς χεῖρας = ἂφ' οὗ ἔπιασε μὲ τὰς

χεῖρας τὸν τράχηλον.

ἀνῆκε, ἀόρ. ὀριστ. τοῦ ῥ. ἀνίημι = ἀφήνω.

καίπερ δακνόμενος = ἂν καὶ ἐδαγκάνετο.

ἄγχω = σφίγγω.

ποιοῦμαι τὴν ἀνάβασιν = ἀναβαίνω.

δ'

πυνθάνομαι = πληροφοροῦμαι.

Εὐρυτον προθεῖναι = ὅτι ὁ Εὐρυτος προέθηκεν (= ὤρισεν).

ἄθλον = βραβεῖον.

τοξικὴ = ἡ τέχνη τοῦ τοξεύειν.

κρείσσων = ὑπέρτερος.

αὐτῶν, δηλ. τοῦ Εὐρύτου καὶ τῶν παίδων αὐτοῦ.

Ἰφίτου . . . λέγοντος = ἐν ᾧ ὁ Ἰφίτος ἔλεγεν.

Εὐρύτου δὲ καὶ τῶν λοιπῶν ἀπ. καὶ δεδοικέναι λεγόντων = δ

δὲ Εὐρυτος καὶ οἱ λοιποὶ ἡμπόδιζον καὶ ἔλεγον ὅτι φοβοῦνται.

μὴ . . . ἀποκτείνῃ = μήπως φονεύσῃ. . .

τὰ γεννησόμενα, δηλ. τέκνα.

μανεῖς, παθ. ἀόρ. β' μετχ. τοῦ ῥ. μαίνομαι = τρελλαίνομαι.

ξενίσας, ἀόρ. μετχ. τοῦ ῥ. ξενίζω = φιλοξενῶ.

κατασχεθεῖς, παθ. ἀόρ. μετχ. τοῦ ῥ. κατέχομαι = καταλαμβάνομαι.

δεινὸς = φοβερός.

οὐ χρησιμφοδούσης δὲ αὐτῷ τῆς Πυθίας = ἐπειδὴ δὲ ἡ Πυθία

δὲν ἔδιδεν εἰς αὐτὸν χρησμόν.

νεῶς = νᾶός.

συλᾶν, ἐνεστ. ἀπρμφ. τοῦ ῥ. συλῶ (-άω) = λαφυραγωγῶ.

ῥησι = ῥίπτει.

τοῦτον τὸν τρόπον = κατὰ τοῦτον τὸν τρόπον.

ἔσεσθαι = ὅτι θὰ εἶναι.

πραθέντι καὶ τρία ἔτη δουλεύσαντι = ἔὰν πωληθῇ καὶ δου-

λεύσῃ ἐπὶ τρία ἔτη.

πιπράσκω = πωλῶ· τούτου τοῦ ῥ. παθ. ἀόρ. ἐπράσθην.

ὠνοῦμαι (-έομαι) = ἀγοράζω.

ε'

λατρεία = δουλεία.

ἐπὶ = ἐναντίον.

πεντηκόντορος, δηλ. ναῦς = ; (σελ. 100).

ἐθελόντων = αἱ ὅποιοι ἤθελον.

ῥήξας = διαρρήξας τοῦ ῥ. ῥήγνυμι.

πρῶτον εἰσεληλυθότα = ὅτι εἶχεν εἰσέλθει πρῶτος.

σπασάμενος τὸ ξίφος = σύρας τὸ ξίφος του.

ῥῆι = ἐπορεύετο.

μηδένα ἐθέλων ἐ. κρείσ. νομίζεσθαι = ἐπειδὴ ἤθελε κανεῖς νὰ μὴ νομίζεται ἀνδρείότερος ἑαυτοῦ.

τοῦ δὲ (= τούτου δὲ) ἐρομένου = ἂφ' οὗ δὲ οὗτος (τίς;) ἠρώτησεν.

ὥς εἶλε = ἂφ' οὗ ἐκυρίευσεν.

χωρὶς = ἐκτός.

ἀριστεῖον = ἀνταμοιβὴ τῆς ἀνδρείας.

συγχωρεῖ = ἐπιτρέπει.

ἄγεσθαι, τοῦ ῥ. ἄγομαι = λαμβάνω.

τῆς δὲ αἰρουμένης = ἐπειδὴ δὲ αὕτη ἐκλέγει.

δεῖν = ὅτι πρέπει.

δοιοῦν = διτιδήποτε.

δοῦσαν = ἂφ' οὗ δώσῃ.

πιπρασκομένου αὐτοῦ = ὅτε αὐτὸς ἐπωλεῖτο.

ἀφελομένη = ἀφαιρέσασα.

ἀντέδωκεν = ἔδωκεν ἀντὶ τούτου.

Πρίαμος, δηλ. ἡγορασμένος.

χαλεπὸς = σφοδρὸς.

χειμῶν = τρικυμία.

ἐφ' οἷς = διὰ ταῦτα.

5'

ἔθηκε, ἄορ. ὀριστ. τοῦ ῥ. τίθημι = συνιστᾷ.

ἰδρύσατο, τοῦ ῥ. ἰδρύομαι = κτίζω.

ἄλωσις = κυρίευσις.

οὗτος, δηλ. ὁ Νέστωρ.

παρὰ Γερηνίοις = πλησίον τῶν Γερηνίων.

ἔτρωσε, ἄορ. ὀριστ. τοῦ ῥ. τιτρώσκω = πληγώνω.

αὐτοῖς, δηλ. τοῖς Λακεδαιμονίοις.

δι = διότι.

χειρωσάμενος = ἂφ' οὗ ἔκαμεν ὑποχείριον.

καταγαγών, ἀόρ. β' μετχ. τοῦ ρ. **κατάγω** = ἐπαναφέρω.

ξ'

ἐμνηστεύσατο, τοῦ ρ. **μνηστεύομαι** = ζητῶ εἰς γάμον.

εἰκασθέντα, παθ. ἀόρ. μετχ. τοῦ ρ. **εἰκάζομαι** = γίνομαι ὅμοιος.

ἐκλασε, τοῦ ρ. **κλῶ (-άω)** = ἀποκόπτω.

ὁ ἕτερος = ὁ εἰς ἐκ τῶν δύο.

ἀπολαμβάνω = λαμβάνω ὀπίσω.

τὸ τῆς Ἀμαλθείας, δηλ. κέρας.

ὥστε ... **παρέχειν** = ὥστε νὰ παρέχῃ.

ἀν εὐξαιτό τις = ἤθελέ τις εὐχῇ.

ἔδοξε, τοῦ ἀπροσ. ρ. **δοκεῖ** = φαίνεται καλόν.

ἀπιέναι = νὰ πορευθῇ.

φίλτρον = μέσον, δι' οὗ προσελκύει τις τὴν ἀγάπην.

τὸ ῥύν ... **αἷμα** = τὸ αἷμα, τὸ ὅποῖον ἔρρευσεν.

η'

τιμωρήσασθαι, τοῦ ρ. **τιμωροῦμαι (-έομαι)** = τιμωρῶ.

αἰρῶ (-έω) = κυριεύω.

οἷσοντα = ἵνα φέρῃ μέλλ. μετχ. τοῦ ρ. **φέρω**.

ἔσθης = ἔνδυμα.

πυθομένη = μαθοῦσα.

δείσασα = φοβηθεῖσα.

ἐκείνην, δηλ. τὴν Ἰόλην.

τῇ ἀληθείᾳ = ἀληθῶς.

χιτῶν = ὑποκάμισον.

ἐνδύς = ἐνδυθεὶς.

ὥς = ὅτε.

ἰδς = δηλητήριον.

χρῶς (γεν. **χρωτὸς**) = δέρμα.

ἔσηπε, τοῦ ρ. **σήπω** = καθιστῶ σαπρόν.

ἀπέσπα = προσεπάθει ν' ἀποσπάσῃ.

προσπεφυκῶτα = προσκεκολλημένον· παρακμ. μετχ. τοῦ ρ.

προσφύομαι.

συναπесπῶντο ... **αὐτῶ** = ἀπеспῶντο μετ' αὐτὸν (τὸν χιτῶνα).

ἐαυτὴν ἀνήρτησε = ἐκρεμάσθη.

πυρὰ = σωρὸς ξύλων.

ἐκέλευε, δηλ. τινά.

ἐπιβάντος αὐτοῦ = ὅταν αὐτὸς ἀναβῇ ἐπ' αὐτῆς.

ὕφάπτειν, τοῦ ῥ. ὕφάπτω = ἀνάπτω ὑποκάτω.

παριῶν = διερχόμενος.

ὕφῃψε, τοῦ ῥ. ὕφάπτω.

ὑποστάν = σταθὲν ὑποκάτω.

ἀνενεγκεῖν = ὅτι ἔφερεν ἐπάνω, ἀνεβίβασεν ἄορ. β' ἀπρμφ.
τοῦ ῥ. ἀναφέρω.

Ε' ΑΙΤΩΛΙΚΟΣ ΜΥΘΟΣ

α'

Οἰνέως... ἐγένετο = ἐκ τοῦ Οἰνέως ἐγεννήθη.

τούτου ὄντος = ὅτε οὗτος (ὁ Μελέαγρος) ἦτο.

παραγενόμεναι, τοῦ ῥ. παραγίγνομαι = ἐρχομαι.

τελευτήσειν (δηλ. τὸν βίον) = ὅτι θά ἀποθάνῃ.

ἐσχάρα = τόπος, ὅπου καίεται πῦρ, ἐστία.

δαλός = δαυλός.

κατακαυθῇ, τοῦ ῥ. κατακαίομαι = ὅλως διόλου καίομαι.

λάρναξ = κιβώτιον.

τόνδε τὸν τρόπον = κατὰ τὸν ἐξῆς τρόπον.

ἀπαρχή = τὸ πρῶτον καὶ κάλλιστον παντὸς πράγματος ἀπαρχαί
καρπῶν = οἱ πρῶτοι καρποί.

ὀλιγορῶ τινος = παραμελῶ, λησμονῶ τινα.

μηνίσασα, τοῦ ῥ. μηνίω = ὀργίζομαι.

βοσκήματα = τὰ βόσκοντα θρέμματα, τὰ ζῷα.

β'

ἐπὶ = διὰ.

συνήγειρε, τοῦ ῥ. συναγείρω = συναθροίζω.

θήρ = θηρίον.

ἐπηγγείλατο, τοῦ ῥ. ἐπαγγέλλομαι = ὑπόσχομαι.

οὔδε = οἱ ἐξῆς.

Οἰνέως, δηλ. υἱός.

Σχοινέως, δηλ. θυγάτηρ.

ἐννέα ἡμέρας = ἐπὶ ἐννέα ἡμέρας.

ἐξένισε, τοῦ β. ξενίζω = φιλοξενῶ.

ἀπαξιούντων, πρᾶκτ. μετχ. τοῦ β. ἀπαξιῶ (-όω) = θεωρῶ
ἀνάξιον.

γ'

περικυκλωσαμένων αὐτῶν = ὅτε αὐτοὶ περιεκύκλωσαν.

ἀκωνί = ἀκουσίως, χωρὶς νὰ θέλῃ.

κατηκόντισε, τοῦ β. κατακοντίζω = καταβάλλω, φονεύω μὲ τὸ
ἀκόντιον.

τόξῳ ἔβαλε = ἐτόξευσεν.

κενεῶν = ὁ ὑπὸ τῆς πλευρᾶς χώρος τοῦ σώματος.

πλήξας, τοῦ β. πλήττω = κτυπῶ.

ἐπέτρψε, τοῦ β. ἐπιτρέπω = παραδίδω.

λυποῦμαι ἐπὶ τινι = λυποῦμαι διὰ τι.

ῥῥε, τοῦ β. ῥπτω = ἀνάπτω.

αὐτίκα = ἀμέσως.

[ΣΤ' ΑΧΑΪΚΟΙ ΜΥΘΟΙ

1.

τούτῳ = χάριν τούτου (τοῦ Αἰακοῦ).

ὄντι μόνῳ = ἐπειδὴ ἦτο μόνος.

διὸ = διὰ τοῦτο.

ἀκαρπίας τὴν Ἑλλάδα κατεχούσης = ὅτε κατεῖχε τὴν Ἑλλάδα
ἀκαρπία (= ἔλλειψις καρπῶν).

τὴν Ἑλλάδα)... ἀπαλλαγῆσενθα = ὅτι ἡ Ἑλλάς θὰ ἀπαλλαγῇ.

εὐχὰς ποιοῦμαι = προσεύχομαι.

ὕπερ αὐτῆς = χάριν αὐτῆς (τίνος;).

2.

διαφέροντος... τοῦ Φύκου = ἐπειδὴ ὑπερεῖχεν ὁ Φῶκος.

τοὺς ἀδελφοὺς Π. καὶ Γ. ἐπιβ. φασιν αὐτῷ = λέγουσιν ὅτι οἱ
ἀδελφοὶ Πηλεὺς καὶ Τελαμῶν ἐπεδούλευσαν αὐτὸν (ἐσκέφθη-
σαν κακὸν κατ' αὐτοῦ).

δίσκος, στρογγύλη πλάξ (λιθίνη, σιδηρᾶ ἢ ξυλίνη) πρὸς ῥίψιμον
χάριν ἀσκήσεως ἢ ἀγῶνος.

ὕλη = δάσος.

φωραθέντος τοῦ φόνου = ἄφ' οὗ ὁ φόνος ἀνεκαλύφθη-
φυγὰς = ἐξόριστος.

ἐλαύνονται = διώκονται.

τῆς Ἀσωποῦ, δηλ. θυγατρὸς.

ἄπαις = ἄτεκνος.

τὴν Ἀλκάθου, δηλ. θυγατέρα.

τοῦ Πέλοπος, δηλ. υἱοῦ.

γέρας = βραβεῖον.

καθαίρομαι = καθαρίζομαι, ἐξαγνίζομαι.

μοῖρα = μέρος.

αὖθις = πάλιν.

κἀκεῖ = καὶ ἐκεῖ (ποῦ ;).

εὖωχοῦμαι = τρώγω καὶ πίνω καλῶς.

δόρυ μέλινον = δόρυ ἐκ ξύλου μελίνης (εἵδους δένδρου).

3.

ὥς = ὅτε.

πατρῷος = ἐκ πατρὸς.

μεθ' ἡμέραν = κατὰ τὴν ἡμέραν.

ἀμβροσία = μύρον τῶν θεῶν.

ἐπιτηρέσας, τοῦ ῥ. ἐπιτηρῶ (- έω) = καιροφυλακῶ.

ἀσπαίροντα, παρτατκ. μετχ. τοῦ ῥ. ἀσπαίρω = σπαρταρῶ.

ἀνεβόησε, τοῦ ῥ. ἀναβοῶ (- άω) = φωνάζω δυνατᾶ.

διαπράξασθαι, τοῦ ῥ. διαπράττομαι = κατορθώνω.

προαίρεσις = σκοπός.

ῥέχετο = ἀπῆλθεν.

χωρὶς = ἄνευ.

ἐκπολιορκοῦμαι = κυριεύομαι διὰ πολιορκίας.

ἀποθανεῖται, μέλλ. ὀριστ. τοῦ ῥ. ἀποθνήσκω = φονεύομαι.

κρύψασα ἐσθῆτι = ἐνδύσασα μὲ ἐσθῆτα.

ἀφίκετο, τοῦ ῥ. ἀφικνοῦμαι (- έομαι) = φθάνω.

συνείπετο, τοῦ ῥ. συνέπομαι = συνακολουθῶ.

ΠΙΝΑΞ ΚΥΡΙΩΝ ΟΝΟΜΑΤΩΝ

Α.

- Ἀδης, ου, ὁ**, 1) ὁ κάτω κόσμος, 2) ὁ θεὸς τοῦ κάτω κόσμου.
- Ἀθηνᾶ, ᾶς, ἡ**, θυγάτηρ τοῦ Διὸς, θεὰ τῆς σοφίας καὶ τοῦ πολέμου.
- Αἴγινα, ης, ἡ**, 1) θυγάτηρ τοῦ ποταμίου θεοῦ Ἀσωποῦ, 2) ἡ ἐξ αὐτῆς ὀνομασθεῖσα νῆσος ἐν τῷ Σαρωνικῷ κόλπῳ, ἄλλοτε *Οἰνώνη* καλουμένη.
- Αἴγυπτος, ου, ἡ**, εὐφορωτάτη χώρα τῆς Ἀφρικῆς, διαρροεμένη ὑπὸ τοῦ ποταμοῦ Νείλου.
- Αἰθιοπία, ας, ἡ**, χώρα τῆς Ἀφρικῆς πρὸς Ν. τῆς Αἰγύπτου· οἱ κάτοικοι: *Αἰθίοπες, ων*.
- Αἰνείας, ου, ὁ**, υἱὸς τοῦ Ἀγχίσου καὶ τῆς θεᾶς Ἀφροδίτης, στρατηγὸς τῶν Τρώων.
- Αἰολεῖς, έων, οἱ**, μία τῶν τεσσάρων κυρίων φυλῶν τῶν Ἑλλήνων ἐπονομασθεῖσα ἀπὸ τοῦ ἀρχηγοῦ αὐτῆς Αἰόλου, υἱοῦ τοῦ Ἑλληνος.
- Αἰσώπειος** (μῦθος), μῦθος τοῦ Αἰσώπου, διασήμευ Ἑλληνος μυθοποιοῦ τῆς ἀρχαιότητος.
- Ἄλτην, ης, ἡ**, ὄρος ἡφαίστειον τῆς Σικελίας.
- Ἀκαδήμεια, ας, ἡ**, γυμνάσιον ἐν Ἀθήναις πλησίον τοῦ Ἰππίου Κολωνοῦ (παρὰ τὴν σημερινὴν Κολοκυθοῦν), ὀνομασθὲν οὕτως ἀπὸ τοῦ ἥρωος Ἀκαδήμου· ἐν αὐτῷ ἐδίδασκεν ὁ Πλάτων.
- Ἀλέξανδρος, ου, ὁ**, υἱὸς Φιλίππου τοῦ Β' καὶ τῆς Ὀλυμπιάδος, βασιλεύσας τῆς Μακεδονίας ἀπὸ τοῦ 336-323 π. Χ.
- Ἀλκιβιάδης, ου, ὁ**, υἱὸς τοῦ Κλεινίου, περίφημος δημαγωγὸς καὶ στρατηγὸς τῶν Ἀθηναίων, μαθητὴς τοῦ Σωκράτους.
- Ἀμαζόνες, ων, αἱ**, γυναῖκες πολεμικαί, κατοικοῦσαι παρὰ τὸν Θερμῶδοντα ποταμὸν πρὸς Ν. τοῦ Εὐξείνου Πόντου.
- Ἀμάλθεια, ας, ἡ**, νύμφη ἢ παρθένος ἔχουσα κέρας ταύρου.
- Ἀμφιπολίται, ὧν, οἱ**, οἱ κάτοικοι τῆς *Ἀμφιπόλεως*, πόλεως ἐπὶ τῆς Θράκης παρὰ τὸν Στρυμόνα.
- Ἀπόλλων, ωνος, ὁ**, υἱὸς τοῦ Διὸς καὶ τῆς Λητοῦς, θεὸς τοῦ φωτός, τῆς μαντείας, τῆς μουσικῆς καὶ ποιήσεως.

Ἀρέθουσα, ἡς, ἡ, πηγή ἐν Χαλκίδι.

Ἀρεοπαγίται, ὧν, οἱ, οἱ δικασταὶ τοῦ Ἀρείου Πάγου (τοῦ ἀνωτάτου ἐν Ἀθήναις δικαστηρίου), οἵτινες οὐ μόνον τὰ μέγιστα τῶν ἐγκλημάτων ἐδίκασον, ἀλλ' εἶχον καὶ τὴν ἐποπτεῖαν τῶν ἡθῶν.

Ἀρης, εως, ὁ, υἱὸς τοῦ Διὸς καὶ τῆς Ἥρας, θεὸς τοῦ πολέμου.

Ἀριστοτέλης, ους, ὁ, διδάσκαλος τοῦ Μ. Ἀλεξάνδρου.

Ἀρμένιοι, ὧν, οἱ, οἱ ἐξ Ἀρμενίας, χώρας ἐν Μ. Ἀσίᾳ.

Ἀρπυιαι, ὧν, αἱ, ὑπερφυσικὰ ὄντα, παρθένοι περρωταί, δυσειδεῖς καὶ γαμποὺς ὄνυχας ἔχουσαι.

Ἀρταξέρξης, ου, ὁ, βασιλεὺς τῆς Περσίας.

Ἀρτεμις, ιδος, ἡ, θυγάτηρ τοῦ Διὸς καὶ τῆς Λητοῦς, θεὰ τοῦ κυνηγίου.

Ἀτλας, αντος, ὁ, υἱὸς τοῦ Τιτᾶνος Ἰαπετοῦ· καταδικασθεὶς ὑπὸ τοῦ Διὸς ἐβάσταζεν ἐπὶ τῶν ὤμων του τὸν οὐρανὸν ἐπὶ τινος ὄρου τῆς ΒΔ. Ἀφρικῆς, ὅπερ ἐξ αὐτοῦ ὠνομάσθη **Ἀτλας**.

Ἀχελῷος, ου, ὁ, ποτάμιος θεός.

Ἀχέρων, οντος, ὁ, ὁ ποταμὸς τοῦ Ἄδου.

Ἀχιλλεύς, εως, ὁ, υἱὸς τοῦ Πηλέως καὶ τῆς Θέτιδος, βασιλεὺς τῶν Μυρμιδόνων καὶ Ἑλλήνων ἐν Θεσσαλίᾳ, ὁ πολυμήντης ἥρωας τοῦ Τρωϊκοῦ πολέμου.

Β.

Βορέας, ου, ὁ, θεὸς τῶν βορείων ἀνέμων.

Βρασίδας, ου, ὁ, στρατηγὸς τῶν Σπαρτιατῶν κατὰ τὸν Πελοποννησιακὸν πόλεμον.

Γ.

Γερήνιοι, ὧν, οἱ, οἱ κάτοικοι τῆς Γερηνίας, πόλεως τῆς Μεσσηνίας.

Γῆ, ἡς, ἡ, ἀρχαία θεότης.

Γοργόνες, ὧν, αἱ, φοβερὰ τέρατα, θυγατέρες τοῦ Φόρκου, θεοῦ τῶν θαλασσιῶν τεράτων· ἦσαν τρεῖς, ἡ Σθενώ, ἡ Εὐρυάλη καὶ ἡ Μέδουσα.

Γραῖαι, ὧν, αἱ, τερατώδεις παρθένοι, ἀδελφαὶ τῶν Γοργόνων, γραῖαι ἐκ γενετῆς.

Δ.

Δαρείος, ου, ὁ, ὁ Γ', ὁ ἐπιλεγόμενος Κοδομανός, βασιλεύσας τῶν Περσῶν ἀπὸ τοῦ 326 - 330 π. Χ.· ἦτο ὁ τελευταῖος βασι-

λεύς τῶν Περσῶν, διότι ἐπ' αὐτοῦ κατελύθη τὸ Περσικὸν κράτος ὑπὸ τοῦ Μ. Ἀλεξάνδρου.

Δελφοί, ὦν, οἱ, πόλις ἐν Φωκίᾳ, ἔνθα ἦτο τὸ περίφημον μαντεῖον τοῦ Ἀπόλλωνος· ἐπίθετον: **Δελφικὸν** (ἱερὸν).

Δημάδης, ου, ὁ, περίφημος ῥήτωρ καὶ πολιτικὸς ἐν Ἀθήναις, σύγχρονος καὶ ἀντίτετος τοῦ Δημοσθένους.

Δημήτηρ, Δημήτερος, ἡ, θυγάτηρ τοῦ Κρόνου καὶ τῆς Ῥέας, θεὰ προστατεύουσα τὴν γεωργίαν.

Δημοσθένης, ους, ὁ, ἔξοχος ῥήτωρ Ἀθηναῖος.

Δίκη, ης, ἡ, ὅρος κατὰ τὸ Ἄν. τῆς Κρήτης, νῦν Λασιθί.

Διομήδης, ους, ὁ, βασιλεὺς τῶν Βιστόνων, φιλοπολέμου λαοῦ τῆς Θράκης, κατοικοῦντος μεσημβρινῶς τοῦ ὅρους Ῥοδόπης.

Δόλοπες, ὡν, οἱ, Θεσσαλικὸς λαός, κατοικῶν ἐκατέρωθεν τῆς Πίνδου.

Δωριεῖς, ἑων, οἱ, μία τῶν τεσσάρων μεγάλων φυλῶν, ἐξ ὧν ἀπηρτίζετο ὁ πάλαι ἑλληνικὸς λαός, ἐπονομασθεῖσα ἀπὸ τοῦ ἀρχηγοῦ αὐτῆς Δώρου, υἱοῦ τοῦ Ἑλλήνος.

Ε.

Εἰλείθυια, ας, ἡ, θεὰ τῶν τοκετῶν.

Ἑκατόγχειρες, ὡν, οἱ, οἱ γιγαντώδεις παῖδες τοῦ Οὐρανοῦ καὶ τῆς Γῆς· οὗτοι ἦσαν τρεῖς, ὁ Βριάρεως, ὁ Γύης καὶ ὁ Κόττις.

Ἑλλήσποντος, ου, ὁ, ὁ πορθμὸς ὁ συνδέων τὴν Προποντίδα μετὰ τοῦ Αἰγαίου πελάγους καὶ χωρίζων τὴν Εὐρώπην ἀπὸ τῆς Ἀσίας (ὁ πορθμὸς τῶν Δαρδανελλίων).

Ἐπαμεινώνδας, ου, ὁ, περίφημος Θηβαῖος στρατηγός.

Ἐρετρία, ας, ἡ, πόλις τῆς νήσου Εὐβοίας· ἐπίθετον: **Ἐρετρικός, ἡ, ὅν**, ὁ ἐκ τῆς Ἐρετρίας.

Ἐρμῆς, οὔ, ὁ, Ὀλύμπιος θεός, υἱὸς τοῦ Διός, ἄγγελος τῶν θεῶν.

Ἐρῴθεια, ας, ἡ, νῆσος ἐν τῷ Ἀτλαντικῷ ὠκεανῷ παρὰ τὰ παράλια τῆς Ἰσπανίας. Αὕτη, ὀνομασθεῖσα Γάδαιρα, καλεῖται νῦν Κάδιξ.

Ἐρῡμάνθος, ου, ὁ, ὅρος ἐν Ἀρκαδίᾳ ἐπὶ τῶν ὀρίων τῆς Ἠλείας· ἐπίθετον: **Ἐρῡμάνθιος** (κάπρος), ὁ διατρίβων ἐν Ἐρῡμάνθῳ.

Ἑσπερίδες, ὡν, αἱ, νύμφαι κατοικοῦσαι πέραν τοῦ Ὠκεανοῦ πρὸς τὰ δυτικώτατα μέρη τῆς γῆς καὶ φυλάττουσαι ἐντὸς κήπου τὰ λεγόμενα χρυσᾶ μήλα τῶν Ἑσπερίδων.

Εὐηνος, ου, δ, ποταμός τῆς Αἰτωλίας (Φίδαρις νῦν).

Εὐριπος, ου, δ, ὁ πορθμὸς ὁ χωρίζων τὴν Εὐβοίαν ἀπὸ τῆς Βοιωτίας.

Ζ.

Ζεὺς, Διός, δ, ὁ ὑπέρτατος καὶ πρῶτος τῶν ἀρχαίων ἐλληνικῶν θεῶν, υἱὸς τοῦ Κρόνου καὶ τῆς Ῥέας· ὡς καταπέμπων ἀπὸ τῆς ὑψηλῆς αὐτοῦ κατοικίας τὰς βροχὰς καλεῖται **Υέτιος**.

Ζήνων, ωνος, δ, ἀρχαῖος φιλόσοφος ἐξ Ἑλέας, πόλεως τῆς κάτω Ἰταλίας.

Η.

Ἥλιος, ου, δ, θεὸς τοῦ φωτός.

Ἥρα, ας, ἡ, ἡ βασίλισσα τῶν θεῶν, θυγάτηρ τοῦ Κρόνου καὶ τῆς Ῥέας, σύζυγος τοῦ Διός.

Ἥφαιστος, ου, δ, υἱὸς τοῦ Διός καὶ τῆς Ἥρας, θεὸς τῆς χαλκευτικῆς καὶ τοῦ πυρός.

Θ.

Θεμιστοκλῆς, έους, δ, μέγας πολιτικὸς καὶ στρατηγὸς τῶν Ἀθηναίων.

Θερμοπύλαι, ων, αἱ, ὁ διὰ τοῦ ἡρωικοῦ θανάτου τοῦ Λεωνίδου περίφημος καταστάς στενὸς παραθαλάσσιος ῥωρος, ὁ ἐκ Θεσσαλίας εἰς τὴν Λοκρίδα ἄγων.

Θερμῶδων, οντος, δ, ποταμὸς Καππαδοκίας, ἐκβάλλων εἰς τὸν Εὐξείνιον πόντον.

Θῆβαι, ων, αἱ, πρωτεύουσα τῆς Βοιωτίας, ἰδρυθεῖσα ὑπὸ τοῦ Κάδμου· αὐταὶ τρεῖς εἶχον κατασκαφῇ: πρῶτον ὑπὸ τῶν Ἐπιγόνων (1225 π. Χ.), δεύτερον κατὰ τὸν τρωϊκὸν πόλεμον (1184 π. Χ.) καὶ τρίτον ὑπὸ τοῦ Μ. Ἀλεξάνδρου (336 π. Χ.).

Θράκη, ης, ἡ, χώρα κειμένη πρὸς Β. τοῦ Αἰγαίου πελάγους καὶ τῆς Προποντίδος, ἀνατολικῶς τῆς Μακεδονίας· ὁ κάτοικος:

Θραξ, κὸς (θηλ. **Θραῖσσα, ης**).

Ι.

Ἰβυκος, ου, δ, ποιητὴς ἐκ Ῥηγίου, πόλεως τῆς κάτω Ἰταλίας.

Ἴλιον, ου, τό, πρωτεύουσα τῆς Τροίας, χώρας ἐν τῇ Μ. Ἀσίᾳ.

Ἴππιος Κολωνός, δῆμος τῆς Ἀττικῆς, κείμενος ΒΔ. τῶν Ἀθηνῶν, παρὰ τὰ σημερινὰ Σεπόλια.

Ἰωλκός, οὔ, ἡ, πόλις τῆς Θεσσαλίας παρὰ τὸν Παγασητικὸν κόλπον (νῦν Ἄνω Βόλος).

Κ.

Καδμεία, ας, ἡ, ἡ ἀκρόπολις τῶν Θηβῶν κτισθεῖσα ὑπὸ Κάδμου.
Καλλίνικος, ου, ὁ, ἐπίθετον τοῦ Ἡρακλέους.

Καλυδών, όνος, ἡ, πόλις τῆς Αἰτωλίας· οἱ κάτοικοι: **Καλυδώνιοι, ων.**

Κάλχας, αντος, ὁ, περίφημος μάντις.

Κάμπη, ης, ἡ, φοβερὸν τέρας ἐν τῷ Ἄδῃ.

Κασταλία, ας, ἡ, ἱερὰ πηγὴ ἐν Δελφοῖς, ἐν ἣ ἑλούοντο ἡ ἔρραντιζοντο οἱ τὸ μαντεῖον ἐπισκεπτόμενοι, πρὶν εἰσελθῶσιν εἰς τὸν ναόν.

Καύκασος, ου, ὁ, μέγα ὄρος ἐκτεινόμενον ἐπὶ τῶν συνόρων τῆς Εὐρώπης καὶ Ἀσίας μεταξὺ τοῦ Εὐξείνου Πόντου καὶ τῆς Κασπίας θαλάσσης.

Κένταυροι, ων, οἱ, διμορφα τέρατα, ἐξ ἀνθρώπων καὶ ἵππων κατὰ τὸ ἥμισυ συγκείμενα· κατῴκουν ἐν Θεσσαλίᾳ περὶ τὸ Πήλιον.

Κέρβερος, ου, ὁ, μέγας κύων φυλάττων τὴν εἴσοδον τοῦ Ἄδου.

Κερυνίτις (ἔλαφος), ζῶσα ἐν Κερυνείᾳ, ὄρει τῆς Ἀχαΐας.

Κηφισός, οὔ, ὁ, ποταμὸς τῆς Ἀττικῆς, ῥέων δυτικῶς τῶν Ἀθηνῶν καὶ ἐκβάλλων εἰς τὸ Φάληρον.

Κιθαιρώνιος (λέων), ὁ διατρίβων ἐν τῷ Κιθαιρῶνι, ὄρει τῆς Βοιωτίας.

Κιλικία, ας, ἡ, χώρα τῆς Μ. Ἀσίας.

Κόδρος, ου, ὁ, υἱὸς τοῦ Μελάνθου, ὁ τελευταῖος βασιλεὺς τῶν Ἀθηνῶν.

Κόλχοι, ων, οἱ, λαὸς οἰκῶν ἐπὶ τῆς ἀνατολικῆς παραλίας τοῦ Εὐξείνου πόντου· ἐπίθετον: **Κολχικὴ** (γῆ), ἡ ἀνήκουσα εἰς τοὺς Κόλχους.

Κούρητες, ων, οἱ, προϊστορικὸς λαὸς ἐν Κρήτῃ, ἱερεῖς τῆς Ῥέας.

Κρῆς (ταῦρος), ὁ ἐν Κρήτῃ διατρίβων.

Κύκλωπες, ων, οἱ, υἱοὶ τοῦ Οὐρανοῦ καὶ τῆς Γῆς· ἦσαν τρεῖς, ὁ Βρόντης, ὁ Στερόπης καὶ ὁ Ἀργῆς· εἶχον μόνον ἓνα μέγαν ὀφθαλμὸν ἐπὶ τοῦ μετώπου ἐν σχήματι κύκλου.

Κυνόσαργες, ους, τό, γυμνάσιον ἐν Ἀθήναις παρὰ τὴν εἰς

Φάληρον ἄγουσαν ὁδὸν (ΝΑ. τοῦ σημερινοῦ Α' στρατιωτικοῦ νοσοκομείου παρὰ τὴν Γαργαρέταν).

Λ.

Λέρνη, ἡς, ἡ, λίμνη ἐν Ἀργολίδι (νῦν Μύλοι)· ἐπίθετον: **Δερναία** (ὑδρα), ἡ ζῶσα ἐν τῇ Λέρνῃ.

Δεῦκτρα, ὦν, τά, μικρὰ πόλις ἐν Βοιωτίᾳ.

Διβύη, ἡς, ἡ, ἡ Ἀφρική.

Δίχας, ου, ὁ, ὑπηρέτης καὶ ἀκόλουθος τοῦ Ἡρακλέους.

Δοκροί, ὦν, οἱ, ὄνομα τριῶν ἑλληνικῶν φυλῶν· 1) **οἱ Ὀπούντιοι** περὶ τὸν Εὐριπον ἀπέναντι τῆς Εὐβοίας, 2) **οἱ Ἐπικνημίδιοι** περὶ τὸν Μαλιακὸν κόλπον καὶ 3) **οἱ Ὀξόλαιοι** ἢ **Ἐσπέριοι** περὶ τὸν Κορινθιακὸν κόλπον.

Δύκειον, ου, τό, γυμνάσιον ἐν Ἀθήναις παρὰ τὸ σημερινὸν Ζάππειον καὶ τὸν ἀνακτορικὸν κῆπον.

Δυνάμωρεια, ας, ἡ, πόλις παρὰ τοὺς πρόποδας τοῦ Παρνασσοῦ.

Μ.

Μαραθῶν, ὄνος, ὁ, πεδιάς τῆς Ἀττικῆς κατὰ τὴν ἀνατολικὴν αὐτῆς παραλίαν, περίφημος διὰ τὴν ἡττὰν τῶν Περσῶν ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων καὶ Πλαταιέων (τῷ 490 π. Χ.).

Μαρδόνιος, ου, ὁ, στρατηγὸς τῶν Περσῶν εἰς τὸν κατὰ τῶν Ἑλλήνων πόλεμον.

Μέδονσα, ἡς, ἡ, ἡ ἐπισημοτέρα τῶν Γοργόνων.

Μενέδημος, ου, ὁ, φιλόσοφος ἐξ Ἐρετρίας, μαθητὴς τοῦ Πλάτωνος.

Μηθύμναϊος, ου, ὁ, ὁ κάτοικος τῆς Μηθύμνης, πόλεως τῆς κάτω Λέσβου.

Μίθρας, ου, ὁ, ὁ θεὸς ἥλιος τῶν Περσῶν.

Μίνως, ὡς, ὁ, υἱὸς τοῦ Διὸς καὶ τῆς Εὐρώπης, βασιλεὺς τῆς Κρήτης.

Μοῖραι, ὦν, αἱ, θεαὶ τοῦ πεπρωμένου ἀπονέμουςαι παντὶ ἀνθρώπῳ τὴν καλὴν ἢ κακὴν τύχην του.

Μοῦσαι, ὦν, αἱ, θυγατέρες τοῦ Διὸς καὶ τῆς Μνημοσύνης, θεαὶ τῆς μουσικῆς, τῆς ποιήσεως, τῶν τεχνῶν καὶ τῶν ἐπιστημῶν.

Μυκῆναι, ὦν, αἱ, ἀρχαία πόλις τῆς Πελοποννήσου πλησίον τοῦ Ἀργους.

Μυσία, ας, ἡ, χώρα τῆς Μ. Ἀσίας παρὰ τὸν Ἑλλήσποντον καὶ τὴν Προποντίδα.

Μυτιληναῖοι, ων, οἱ, οἱ κάτοικοι τῆς Μυτιλήνης, πρωτευούσης τῆς νήσου Λέσβου.

N.

Νεῖλος, ου, ὁ, ποταμὸς τῆς Αἰγύπτου.

Νεμέα, ας, ἡ, δασώδης χώρα μεταξὺ Ἀργους καὶ Κορίνθου ἐπί-
θετον: **Νεμεαῖος** (λέων), ὁ διατρίβων ἐν Νεμέᾳ (ἐν τῷ δάσει
τῆς Νεμέας).

Νέστωρ, ορος, ὁ, υἱὸς τοῦ Νηλέως, βασιλεὺς τῆς Πύλου.

Νηρεΐδες, ων, αἱ, νύμφαι τῆς θαλάσσης, πλήρεις θελγήτρων,
Ἰαφαί κόραι διὰ τῆς ἁρμονίας των καταπραΰνουσαι τὴν τρι-
κυμίαν τῆς θαλάσσης.

Νηρεὺς, ἑως, ὁ, θεὸς τῆς θαλάσσης.

Ξ.

Ξενοκράτης, ους, ὁ, περίφημος φιλόσοφος ἐκ Χαλκηδόνος, πό-
λεως τῆς ἐν τῇ Μ. Ἀσίᾳ Βιθυνίας.

Ξέρξης, ου, ὁ, υἱὸς Δαρείου τοῦ Ὑστάσπου, βασιλεὺς τῶν Περ-
σῶν, ἐκστρατεύσας κατὰ τῆς Ἑλλάδος.

Ο.

Ὀδυσσεύς, ἑως, ὁ, υἱὸς τοῦ Λαέρτου καὶ τῆς Ἀντικλείας.

Οἰνώνη, ης, ἡ, ἀρχαιότερον ὄνομα τῆς νήσου Αἰγίνης.

Οἶτη, ης, ἡ, ὄρος Θεσσαλίας.

Οἰχαλία, ας, ἡ, πόλις ἐν Θεσσαλίᾳ παρὰ τὸν Πηνειὸν ποταμόν.

Ὀλυμπία, ας, ἡ, τόπος τῆς Ἡλίδος ἐν Πελοποννήσῳ, ἐν ᾧ ἐπα-
νηγυρίζοντο οἱ Ὀλυμπιακοὶ ἀγῶνες ἀνὰ πᾶσαν τετραετίαν
πρὸς τιμὴν τοῦ Ὀλυμπίου Διός.

Ὀλύμπια, ων, τά, οἱ ἐν Ὀλυμπίᾳ ἀγῶνες.

Ὀλυμπιακός (ἀγών), ὁ εἰς τὰ Ὀλύμπια ἀνήκων.

Ὀλυμπίειον, ου, τό, ναὸς τοῦ Ὀλυμπίου Διὸς ἐν Ἀθήναις, οὗ
σφύζονται σήμερον 17 ὄρθιοι κίονες καὶ 1 ἐπὶ τοῦ ἐδάφους
πεσὼν κατὰ τὸ 1852 ὑπὸ σφοδροῦ νοτίου ἀνέμου. Τὴν οἰκο-
δομὴν τοῦ ναοῦ τούτου ἤρχισεν ὁ Πεισίστρατος (530 π. Χ.),
ἀλλὰ μετὰ τὸν θάνατον αὐτοῦ ἔμεινεν ὁ ναὸς ἡμιτελὴς ἐπὶ
πέντε καὶ πλέον αἰῶνας. Τέλος ὁ αὐτοκράτωρ τῶν Ῥωμαίων

Ἀδριανὸς ἐλθὼν εἰς Ἀθήνας ἐπεράτωσε τὸν ναὸν τοῦτον (κατὰ τὸ 129 μ. Χ.).

Ὀλυμπος, ου, ὁ, ὄρος μεταξὺ Θεσσαλίας καὶ Μακεδονίας· οἱ ἀρχαῖοι ἐπίστευον ὅτι ἐπὶ τῆς κορυφῆς αὐτοῦ κατ΄οικον οἱ θεοί.

Ὀμηρος, ου, ὁ, ὁ ἀρχαιότατος τῶν Ἑλλήνων ἐπικῶν ποιητῶν τούτου ποιήματα ἦσαν ἡ **Ἰλιάς** καὶ ἡ **Ὀδύσσεια**.

Ὀσσα, ης, ἡ, ὄρος ἐν Θεσσαλίᾳ (νῦν Κίτσιας).

Π.

Πανελλήνιος, ου, ὁ, ἐπίθετον τοῦ Διός, λατρουμένου ἐν Αἰγίνῃ.
Παρθενών, ὤνος, ὁ, ὁ ἐν τῇ ἀκροπόλει τῶν Ἀθηνῶν ναὸς τῆς παρθένου Ἀθηνᾶς κτισθεὶς ἐπὶ Περικλέους ἀπὸ τοῦ 446-438 π. Χ. ὑπὸ τῶν ἀρίστων ἀρχιτεκτόνων Ἰκτίνου καὶ Καλλικράτους καὶ ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ ἐξοχωτάτου καλλιτέχνου Φειδίου.

Παρμενίων, ονος, ὁ, υἱὸς τοῦ Φιλώτου, διακεκριμένος στρατηγὸς καὶ πιστότατος φίλος τοῦ Μ. Ἀλεξάνδρου.

Παρνασσός, οὔ, ὁ, ὄρος Φωκίδος κατὰ τὰ σύνορα τῆς Λοκίδος.

Πέλοψ, οπος, ὁ, υἱὸς τοῦ βασιλέως τῆς Φρυγίας Ταντάλου· ἐλθὼν εἰς τὴν Πίσαν τῆς Ἡλίδος ἔλαβε γυναῖκα τὴν Ἴποδάμειαν, τὴν θυγατέρα τοῦ βασιλέως Οἰνομάου.

Περιάnderος, ου, ὁ, υἱὸς τοῦ Κυψέλου, τύραννος τῆς Κορίνθου ἀπὸ τοῦ 628-584 π. Χ. καὶ εἰς τῶν ἐπτὰ σοφῶν τῆς Ἑλλάδος.

Περσίς, ἰδος, ἡ, ἡ Περσία, ἰδίως ἡ μεταξὺ Καρμανίας, Μηδίας καὶ Σουσιανῆς χώρα· οἱ κάτοικοι: **Πέρσαι, ὧν**.

Πήγασος, ου, ὁ, πηγαῖος ἵππος, ἀναπηδήσας ἐκ τοῦ αἵματος τῆς Μεδούσης, τῆς ἀποκεφαλισθείσης ὑπὸ τοῦ Περσέως.

Πήλιον, ου, τό, ὄρος τῆς Θεσσαλίας ἀπέναντι τῆς Ὀσσης.

Πηνειός, οὔ, ὁ, 1) ποταμὸς ἐν Ἠλείᾳ πηγάζων ἐκ τοῦ Ἐρυμάνθου καὶ ἐκβάλλων εἰς τὸ Ἰόνιον πέλαγος, 2) ποταμὸς τῆς Θεσσαλίας πηγάζων ἀπὸ τῆς Πίνδου καὶ ῥέων διὰ τῶν Τεμπῶν ἐκβάλλει εἰς τὸν Θερμαϊκὸν κόλπον.

Πλάτων, ωνος, ὁ, ὁ διασημότερος τῶν φιλοσόφων, Ἀθηναῖος, μαθητὴς τοῦ Σωκράτους καὶ διδάσκαλος τοῦ Ἀριστοτέλους.

Πλευρών, ὤνος, ἡ, πόλις Αἰτωλίας ΒΔ. τοῦ Εὐήνου ποταμοῦ.

Πλούτων, ωνος, ὁ, θεὸς ἐν Ἄδου, υἱὸς τοῦ Κρόνου καὶ τῆς Ῥέας καὶ ἀδελφὸς τοῦ Διὸς καὶ Ποσειδῶνος.

Ποσειδῶν, ὤνος, ὁ, υἱὸς τοῦ Κρόνου καὶ τῆς Ῥέας, θεὸς τῆς θαλάσσης· ἐλέγετο **Ἴππιος**, διότι ἐθεωρεῖτο δημιουργὸς καὶ δαμαστής τοῦ ἵππου, ὅστις ἦτο τὸ σύμβολον τῶν κυμάτων καὶ τρικυμίων.

Πυθία, ας, ἡ, ἱέρεια τοῦ ἐν Δελφοῖς μαντείου τοῦ Ἀπόλλωνος.

Πύλος, ου, ἡ, παράλιος πόλις τῆς ΝΔ. Μεσσηνίας ἀπέναντι τῆς νήσου Σφακτηρίας· οἱ κάτοικοι: **Πύλιοι, ὧν**.

Ρ.

Ῥόδος, ου, ἡ, νῆσος τοῦ Αἰγαίου πελάγους κατὰ τὸ ΝΑ. μέρος αὐτοῦ καὶ ἀπέχουσα περὶ τὰ 20 χμ. ἀπὸ τῆς ΝΔ. ἀκτῆς τῆς Μ. Ἀσίας.

Σ.

Σαλαμίς, ἱνος, ἡ, 1) μικρὰ νῆσος παρὰ τὴν Ἀττικὴν ἐν τῷ Σαρωνικῷ κόλπῳ, 2) θυγάτηρ τοῦ Ἀσωποῦ, μήτηρ τοῦ Κυχρέως.

Σίγειον, ου, τό, ἀκρωτήριον τῆς Τρφάδος εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ Ἑλλησπόντου.

Σκυθικός, ἡ, όν, ὁ τῆς Σκυθίας, χώρας, δι' ἧς οἱ ἀρχαῖοι ἐνόουν τὰ πρὸς Β. ἔσχατα μέρη τῆς Εὐρώπης καὶ Ἀσίας.

Σκύρος, ου, ἡ, μία τῶν Β. Σποράδων νήσων.

Σόλων, ωνος, ό, υἱὸς τοῦ Ἐξηκεστίδου, ὁ νομοθέτης τῶν Ἀθηναίων καὶ εἰς ἐκ τῶν ἐπτὰ σοφῶν.

Σούνιον, ου, τό, ἀκρωτήριον εἰς τὸ νότιον τῆς Ἀττικῆς.

Σοφοκλῆς, έους, ό, υἱὸς τοῦ Σοφίλλου, γεννηθεὶς ἐν τῷ Ἰππίῳ Κολωνῷ τῷ 496 π. Χ., διάσημος ποιητὴς τραγωδιῶν.

Στυμφαλὶς, ἱδος, ἡ, λίμνη τῆς Ἀρκαδίας **Στυμφαλίδες** (ὄρνιθες), αἱ διατρίβουσιν ἐν τῇ Στυμφαλίδι λίμνῃ· αὗται ἦσαν πτηνὰ σαρκοφάγα μὲ σιδηρᾶς πτέρυγας, ἅτινα κατέστρεφον τὴν πέριξ χώραν.

Στύμφαλος, ου, ἡ, πόλις τῆς Ἀρκαδίας.

Συμπληγάδες (πέτραι), δύο βράχοι ἐκατέρωθεν τοῦ πορθμοῦ (Βοσπόρου) τοῦ ἐνοῦντος τὴν Προποντίδα μετὰ τοῦ Εὐξείνου πόντου.

Σωκράτης, ους, ό, υἱὸς τοῦ ἀγαλματοποιοῦ Σωφρονίσκου, Ἀθηναῖος, ὁ σοφώτατος τῶν Ἑλλήνων.

Τ.

Ταίναρον, ου, τό, τὸ νοτιώτατον ἀκρωτήριον τῆς Πελοποννήσου ἐν Λακωνίᾳ, περιήρμον τὸ πάλαι διὰ τὰ ἐν αὐτῷ βαθέα σπήλαια, δι' ὧν ἐθεωρεῖτο ὅτι ὑπῆρχεν ἡ εἰς Ἄδου κατάβασις.

Τάρταρος, ου, ό, τόπος σκοτεινὸς ἐν τῷ Ἄδῃ, ἀπέχων ἀπὸ τῆς Γῆς τόσον, ὅσον ἀπέχει αὕτη τοῦ Οὐρανοῦ.

Τέμπη, ὧν, τά, στενὴ καὶ κατάφυτος κοιλὰς μεταξὺ Ὀλύμπου καὶ Ὀσσης.

Τίρυνς, υνθος, ἡ, ἀρχαιοτάτη πόλις τῆς Ἀργολίδος πλησίον τοῦ Ναυπλίου.

Τιτᾶνες, ων, οί, παῖδες τοῦ Οὐρανοῦ καὶ τῆς Γῆς ἦσαν ἕξ, ὁ Ὠκεανός, ὁ Κοῖος, ὁ Ὑπερίων, ὁ Κριός, ὁ Ἰαπετός καὶ ὁ νεώτερος πάντων Κρόνος.

Τιτανίδες, ων, αἱ, ἀδελφαὶ τῶν Τιτάνων ἦσαν ἐπτὰ, ἡ Τιθύς,

ἡ Ῥέα, ἡ Θέμις, ἡ Μνημοσύνη, ἡ Φοῖβη, ἡ Διώνη καὶ ἡ Θεία.
Τραχίς, ἴνος, ἡ, πόλις τῆς Θεσσαλίας, ὑπὸ τὴν Οἷτην.

Τροία, ας, ἡ, χώρα ἐν τῇ Μ. Ἀσίᾳ, ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ τῆς Μυσίας, παραθαλασσία.

Τροίην, ἦνος, ἡ, πόλις τῆς Ἀργολίδος οὐ μακρὰν τοῦ Σαρωνικοῦ κόλπου.

Τυνδάρεως, ω, δ, πρωτότοκος υἱὸς τοῦ βασιλέως τῆς Σπάρτης Οἰβάλου καὶ τῆς νύμφης Βατείας· ἐκθρονισθεὶς ὑπὸ τοῦ ἀδελφοῦ του κατέφυγεν εἰς Αἰτωλίαν παρὰ τῷ Θεστίῳ, οὗ τὴν θυγατέρα Λήδαν ἐνυμφεύθη· εἰς τὴν βασιλείαν ἐγκατεστάθη αὐτῆς ὑπὸ τοῦ Ἡρακλέους.

Υ.

Ὑπερβόρειοι, ἑων, οἱ, μυθικὸς λαὸς κατοικῶν τὰ ἔσχατα ἄκρα τῆς γῆς πρὸς βορρᾶν.

Φ.

Φᾶσις, εως, δ, ποταμὸς τῆς Μ. Ἀσίας ἐν Κολχίδι, ἐκ τοῦ Κανκάσου ἢ ἐκ τῶν ἀρμενικῶν ὀρέων πηγάζων καὶ ἐκβάλλων εἰς τὸν Πόντον.

Φθία, ας, ἡ, ἡ ἀπὸ τοῦ Μαλιακοῦ κόλπου μέχρι τῆς Πίνδου χώρα.

Φίλιππος, ου, δ, ἱατρὸς τοῦ Μ. Ἀλεξάνδρου, ἕξ Ἀκαρνανίας.

Φιλοκλήτης, ου, δ, υἱὸς τοῦ Ποϊάντος, βασιλέως τῶν παρὰ τὴν Οἷτην Μαλιέων.

Φινεύς, ἑως, δ, βασιλεὺς τῆς Σαλμυδησαοῦ ἐν Θράκῃ καὶ μάντις.

Φωκίων, ωνος, δ, διάσημος πολιτικὸς ῥήτωρ καὶ στρατηγὸς τῶν Ἀθηναίων· κατηγορηθεὶς ὡς μακεδονίζων καταδικάσθη ἀδίκως εἰς θάνατον.

Χ.

Χαλκηδόνιος, ου, δ, ὁ ἐκ Χαλκηδόνος, πόλεως τῆς ἐν τῇ Μ. Ἀσίᾳ Βιθυνίας.

Χείρων, ονος, δ, εἰς τῶν Κενταύρων, υἱὸς τοῦ Κρόνου καὶ τῆς Φιλύρας· ἐν ἀντιθέσει πρὸς τοὺς λοιποὺς Κενταύρους φημίζεται οὗτος ὡς δικαιοτάτος διαπρέπων ἐπὶ σοφίᾳ καὶ βαθείᾳ γνώσει κυρίως τῆς ἱατρικῆς· ὑπῆρξε φίλος τοῦ Πηλέως καὶ διδάσκαλος τοῦ Ἀχιλλέως.

Χερρόνησος, ου, ἡ, ἡ Θρακικὴ χερσόνησος, ἡ μεταξὺ τοῦ Θρακικοῦ πελάγους καὶ τοῦ Ἑλλησπόντου.

Ω.

Ὠδεῖον, ου, τό, οἰκοδόμημα ἐν Ἀθήναις κτισθὲν ἐπὶ Περικλέους (τῷ 444) εἰς τὸ ΝΑ. μέρος τῆς ἀκροπόλεως· ἐν αὐτῷ ἐτελοῦντο μουσικοὶ ἀγῶνες.

Ὠμίσης, ου, δ, Πέρσης τις.

ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

	Σελ.
Α' ΑΙΣΩΠΕΙΟΙ ΜΥΘΟΙ	3 - 7
1. Γυνή και ὄρνις	3
2. Ὁρνις χρυσοτόκος	3
3. Κύων κρέας φέρουσα	3
4. Κίχλη	4
5. Ὁνος και λεοντῇ	4
6. Λύχνος	4
7. Ὁ κομπάζων	4
8. Κόραξ και ἀλώπηξ	4
9. Πῆραι δύο	5
10. Ὀδοιπόροι και πλάτανος	5
11. Ἀνδροφόνος	5
12. Παῖς ψεύστης	6
13. Γεωργού παιδες	6
14. Δημάδης ὁ ῥήτωρ	6
15. Ὁνου σκιά	7

Β' ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ	8 - 21
1. Πῶς οἱ Μυτιληναῖοι ἐτιμῶρουν τοὺς ἀποστατοῦντας συμμάχους	8
2. Ἀγωγή τῶν ἐλευθέρων παίδων ἐν Κρήτῃ	8
3. Ἡ τῶν Λακεδαιμονίων ἀγωγή	8
4. Μειράκιον Ἐρετρικὸν δεικνύει τῷ πατρί του τί ἐδιδάχθη ἐν τῇ σχολῇ τοῦ φιλοσόφου Ζήνωνος	9
5. Μενέδημος και Ἀσκληπιάδης	9
6. Ὁ Τιμανδρίδας και ὁ υἱός του	10
7. Ἀλκιβιάδου ὑπερηφάνεια	10
8. Ὡμίσου δῶρον Ἀρταξέρξει	11
9. Εὐγνωμοσύνη δράκοντος	11
10. Ξενοφῶντος εὐπλαγχνία	11
11. Αἰνείου εὐσέβεια	12
12. Οἱ τοὺς γονεῖς ἀγαπῶντες ὑπὸ τῶν θεῶν εὐεργετοῦνται	12
13. Λόγοι Πέρσου τινὸς ἀκούσαντος ὅτι τὸ ἐν Ὀλυμπίᾳ ἄθλον ἦτο στέφανος και οὐχὶ χρήματα	13
14. Πῶς ὁ Ἀριστοτέλης ἐξήτει νὰ πραύνη τὴν ὀργὴν τοῦ Ἀλεξάνδρου	13
15. Ἀλέξανδρος ὁ μέγας και ὁ ἱατρός του Φίλιππος	13
16. Ἀλεξάνδρου ἐγκράτεια	14
17. Φωκίωνος ἀρετὴ	15
18. Τελευταῖοι λόγοι τοῦ Φωκίωνος	15
19. Αἱ Λακεδαιμονίων γυναῖκες	15
20. Σόλων	16

	Σελ.
21. Φιλοπατρία Κόδρου	17
22. Λόγος τοῦ Ἐπαμεινώνδου πρὸ τῆς ἐν Δεῦκτροις μάχης	18
23. Πλάτωνος ἀπλότης	18
24. Αἱ γέρανοι τοῦ Ἰβύκου	19
25. Ἀρίων	20
Γ' ΠΕΡΙΓΡΑΦΑΙ ΠΟΛΕΩΝ ΚΑΙ ΤΟΠΙΩΝ	22 - 31
1. Ἀθῆναι	22
2. Πειραιεύς	23
3. Θῆβαι	24
4. Χαλκίς	26
5. Δελφοὶ	27
6. Ἴππιος Κολωνός	29
7. Τὰ Τέμπη	29
Δ' ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ	32 - 34
Ε' ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΜΥΘΟΛΟΓΙΑ	35 - 63
Α' Ἱστορία τῶν ἀρχαίων θεῶν	35 - 37
1. Οὐρανὸς καὶ Γῆ καὶ τέκνα αὐτῶν	35
2. Κρόνος καὶ Ῥέα καὶ τέκνα αὐτῶν	35
3. Πόλεμος Διὸς πρὸς Κρόνον καὶ Τιτᾶνας	36
Β' Ἀνθρωπογονία	37 - 39
1. Προμηθεὺς	37
2. Δευκαλίων καὶ Πύρρα	37
3. Ἑλλήν καὶ παῖδες αὐτοῦ	38
Γ' Θεσσαλικοὶ μῦθοι	39 - 43
1. Φρύξος καὶ Ἑλλή	39
2. Οἱ Ἀργοναῦται καὶ ὁ μάντις Φινεὺς	40
3. Πλοῦς τῶν Ἀργοναυτῶν διὰ τῶν Συμπληγάδων	41
4. Ἰάσων καὶ Μήδεια	42
Δ' Ἀργείων μῦθοι	44 - 59
1. Ὁ Περσεὺς καὶ ἡ κεφαλὴ τῆς Μεδούσης	44
2. Περσεὺς καὶ Ἀνδρομέδα	45
3. Ἡρακλῆς	46-59
Ε' Αἰτωλικὸς μῦθος	59 - 61
1. Ὁ Καλυδώνιος κάπρος	59
Ζ' Ἀχαϊκοὶ μῦθοι	61 - 63
1. Αἶακός	61
2. Πηλεὺς καὶ Τελαμών	62
3. Ἀχιλλεὺς	63
Σημειώσεις	64
Πίναξ κυρίων ὀνομάτων	117

Στοιχ 3. -

6-7-1938

32
ΤΜΗΜΑ Γ.
Αριθ. { πρωτ. 27967
 { διεκπ.

Εν Ἀθήναις, τῇ 30 Σεπτεμβρίου 1917.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ

ΤΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ

Πρὸς τὸν κ. Κ. Γ. Κοσμάν, καθηγητὴν
ἐν τῷ Α' Γυμνασίῳ Πειραιῶς.

Γνωρίζομεν ὑμῖν, ὅτι κατ' ἀπόφασιν τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ
Συμβουλίου ἐνεκρίθη ἡ χορήγισις τῆς ὑφ' ὑμῶν ὑποβληθείσης
Ἑλληνικῆς Χρηστομαθείας διὰ τὴν Α' τάξιν τοῦ Ἑλληνικοῦ
σχολείου καὶ διὰ τὸ σχολικὸν ἔτος 1917-1918 καὶ ἐφεξῆς κατὰ
τὴν ὑπ' ἀριθ. 117 προᾶξιν αὐτοῦ.

Ὁ Υπουργός

ΔΗΜ. ΔΙΓΚΑΣ

Π. ΖΑΓΑΝΙΑΡΗΣ